

บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์

4.1 ลักษณะที่สำคัญของกลุ่มตัวอย่าง

จากการเก็บข้อมูล ตามที่กล่าวไว้ในบทที่ 1 จะเห็นว่า มีบริษัทที่ให้ความร่วมมือในการให้ข้อมูลจำนวน 31 บริษัท เป็นอุตสาหกรรมเส้นใยประดิษฐ์ 9 บริษัท อุตสาหกรรมทอผ้า 10 บริษัท และอุตสาหกรรมเครื่องนุ่งห่ม 12 บริษัท โดยแบ่งเป็นบริษัทที่มีการลงทุนจากประเทศญี่ปุ่นจำนวน 10 บริษัท จากกลุ่ม Asian NIEs 11 บริษัท และจากกลุ่มประเทศในยุโรปและสหรัฐอเมริกา 10 บริษัท ซึ่งลักษณะที่สำคัญของแต่ละกลุ่มอุตสาหกรรม มีดังต่อไปนี้

อุตสาหกรรมเส้นใยประดิษฐ์

อุตสาหกรรมเส้นใยประดิษฐ์ เป็นอุตสาหกรรมที่มีผู้ประกอบการน้อยรายที่สุด ในบรรดาอุตสาหกรรมสิ่งทอทั้งระบบ แต่กิจการแต่ละแห่งนั้นเป็นกิจการขนาดใหญ่ ซึ่งมีการจ้างงานและทุนจดทะเบียนที่สูง จากการสำรวจข้อมูลพบว่า กิจการในอุตสาหกรรมเส้นใยประดิษฐ์เป็นกิจการที่ก่อตั้งมานาน ส่วนใหญ่แล้วมีการเปิดดำเนินการมากกว่า 10 ปี กิจการที่ก่อตั้งเก่าแก่ที่สุด เปิดดำเนินการเมื่อปี พ.ศ. 2510 ซึ่งมีอายุถึง 33 ปี และกิจการที่เปิดดำเนินการล่าสุด เปิดดำเนินการเมื่อปี พ.ศ. 2538 มีอายุ 5 ปี ซึ่งโดยเฉลี่ยแล้วอายุของกิจการที่สำรวจได้ คือ 19.33 ปี นอกจากนี้ บริษัทจากกลุ่มตัวอย่างเกือบทุกแห่งยังเป็นบริษัทที่ได้รับการส่งเสริมการลงทุนจากคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน (Board of Investment : BOI) โดยจากกลุ่มตัวอย่าง 9 บริษัท มีบริษัทที่ได้รับการส่งเสริมการลงทุน 8 บริษัท และอีก 1 บริษัท เคยได้รับการส่งเสริมการลงทุน

สำหรับในส่วนของทุนจดทะเบียน พบว่า บริษัททุกแห่งมีทุนจดทะเบียนมากกว่า 100 ล้านบาท โดยบริษัทที่มีทุนจดทะเบียนสูงสุด มีทุนจดทะเบียนถึง 2,800 ล้านบาท และบริษัทที่มีทุนจดทะเบียนต่ำสุดมีทุนจดทะเบียน 120 ล้านบาท

ทางด้านสัดส่วนการถือหุ้นของกิจการ เราพบว่า กิจการส่วนใหญ่ สัดส่วนการถือหุ้นของคนไทยยังคงมีสัดส่วนเกินร้อยละ 50 ของทุนจดทะเบียน มีเพียง 3 บริษัทเท่านั้นที่มีสัดส่วนของทุนจดทะเบียนที่เป็นของชาวต่างประเทศ เกินร้อยละ 50 ของทุนจดทะเบียนทั้งหมด แต่เป็นที่น่า

สังเกตว่าในหลายบริษัททุนจดทะเบียนของชาวไทยและชาวต่างประเทศมีสัดส่วนที่แตกต่างกันไม่มากนัก

ในส่วนของยอดขายของบริษัท เราพบว่า ยอดขายรวมของกลุ่มตัวอย่าง 9 บริษัท ในอุตสาหกรรมเส้นใยประดิษฐ์ มีมูลค่ารวม 23,870 ล้านบาท ในปี พ.ศ. 2542 โดยบริษัทที่มียอดขายสูงสุดมียอดขายถึง 6,640 ล้านบาท รองลงมา คือ 4,375 ล้านบาท และบริษัทที่มีเข็ยขายน้อยที่สุดมียอดขาย 625 ล้านบาท

สำหรับการจ้างงานในอุตสาหกรรมเส้นใยประดิษฐ์ เราพบว่า จากกลุ่มตัวอย่างทั้งหมดก่อให้เกิดการจ้างงาน 8,081 คน โดยบริษัทที่มีการจ้างงานมากที่สุดมีจำนวนคนงาน 1,500 คน และบริษัทที่มีการจ้างแรงงานน้อยที่สุดมีคนงาน 400 คน

ทางด้านการตลาดและการนำเข้าวัตถุดิบนั้น วัตถุดิบส่วนใหญ่ซึ่งเป็นสารเคมีที่ใช้ในการผลิต ยังคงนำเข้าจากต่างประเทศ และในส่วนของผลผลิตที่ผลิตได้ มีการส่งจำหน่ายทั้งตลาดภายในประเทศและนอกประเทศ โดยสัดส่วนของตลาดต่างประเทศมีสัดส่วนมากกว่าตลาดภายในประเทศ เล็กน้อย

อุตสาหกรรมทอผ้า

อุตสาหกรรมทอผ้าเป็นอุตสาหกรรมกลางน้ำของอุตสาหกรรมสิ่งทอ จากการสำรวจข้อมูลมีบริษัท ที่ให้ความร่วมมือในการให้ข้อมูล 10 บริษัท โดยมีบริษัท 9 ใน 10 แห่ง ได้รับการส่งเสริมการลงทุนจาก BOI และเราพบว่าอายุเฉลี่ยของบริษัทกลุ่มตัวอย่างในอุตสาหกรรมทอผ้า เท่ากับ 11.6 ปี โดยกิจการที่ก่อตั้งเก่าแก่ที่สุด เปิดดำเนินการในปี พ.ศ. 2516 และกิจการที่เปิดดำเนินการล่าสุด เปิดดำเนินการเมื่อปี พ.ศ. 2541

ในส่วนของทุนจดทะเบียนของบริษัท พบว่า บริษัทส่วนใหญ่จะมีทุนจดทะเบียนเกินกว่า 50 ล้านบาท มีเพียง 3 บริษัทเท่านั้นที่มีทุนจดทะเบียนต่ำกว่า 50 ล้านบาท โดยบริษัทที่มีทุนจดทะเบียนสูงสุด มีทุนจดทะเบียน 225 ล้านบาท และบริษัทที่มีทุนจดทะเบียนต่ำที่สุด มีทุนจดทะเบียน 20 ล้านบาท

สำหรับสัดส่วนการถือหุ้นของบริษัท มีบริษัท 6 ใน 10 แห่ง มีชาวไทยถือหุ้นในสัดส่วนมากกว่าร้อยละ 50 ของทุนจดทะเบียนทั้งหมด และมีบริษัท 4 แห่งที่ชาวต่างประเทศถือหุ้นเกินร้อยละ 50 โดยมีกิจการ 2 แห่งที่ไม่มีคนไทยถือหุ้นเลย (ชาวต่างประเทศถือหุ้น ร้อยละ 100)

เมื่อพิจารณายอดขายของบริษัทกลุ่มตัวอย่าง พบว่า ยอดขายรวมของกลุ่มตัวอย่าง 10 บริษัท มียอดขายรวมในปี พ.ศ. 2542 2,688 ล้านบาท โดยบริษัทที่มียอดขายมากที่สุดมียอดขาย 1,250 ล้านบาท และบริษัทที่มียอดขายน้อยที่สุด มียอดขาย 55 ล้านบาท

ในส่วนของจำนวนแรงงาน จากกลุ่มตัวอย่าง 10 บริษัท มีการจ้างงานรวมทั้งสิ้น 2,842 คน บริษัทที่มีขนาดใหญ่จะมีการจ้างงานมากกว่าบริษัทขนาดเล็กค่อนข้างมาก โดยบริษัทที่มีการจ้างแรงงานสูงสุดมีจำนวนแรงงานถึง 1,134 คน ในขณะที่บริษัทที่มีการจ้างแรงงานต่ำสุดมีคนงาน เพียง 63 คน

ทางด้านตลาดและการนำเข้าวัตถุดิบ พบว่า ผลผลิตที่ได้ส่วนใหญ่ จะส่งจำหน่ายไปยังตลาดต่างประเทศ มากกว่าตลาดภายในประเทศ และวัตถุดิบที่ใช้ในการผลิตก็ยังคงอาศัยการนำเข้ามากกว่าการใช้วัตถุดิบภายในประเทศ

อุตสาหกรรมเครื่องนุ่งห่ม

กิจการในอุตสาหกรรมเครื่องนุ่งห่มที่ทำการเก็บรวบรวมข้อมูล มีอายุเฉลี่ยของกิจการเท่ากับ 13.5 ปี บริษัทที่ก่อตั้งเก่าแก่ที่สุด เปิดดำเนินการเมื่อปี พ.ศ. 2513 ซึ่งก่อตั้งมาแล้วกว่า 30 ปี และบริษัทที่เปิดดำเนินการล่าสุด เปิดดำเนินการเมื่อปี พ.ศ. 2538 มีอายุ 5 ปี บริษัทส่วนใหญ่จะได้รับการส่งเสริมการลงทุนจากคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุน โดยบริษัทกลุ่มตัวอย่าง 12 ราย มีบริษัท 8 รายได้รับการส่งเสริมการลงทุน , 1 ราย เคยได้รับการส่งเสริม , และ 3 รายไม่ได้รับการส่งเสริมการลงทุน

ในส่วนของทุนจดทะเบียนของบริษัท พบว่า มีเพียง 1 บริษัทเท่านั้นที่มีทุนจดทะเบียนสูงกว่า 100 ล้านบาท และมีบริษัทที่มีทุนจดทะเบียนไม่เกิน 10 ล้านบาท ถึง 5 บริษัท โดยบริษัทที่มีทุนจดทะเบียนสูงสุด มีทุนจดทะเบียน 120 ล้านบาท และบริษัทที่มีทุนจดทะเบียนต่ำสุดมีทุนจดทะเบียน 2 ล้านบาท

ทางด้านสัดส่วนการถือหุ้นของบริษัท เราพบว่า บริษัทส่วนใหญ่ยังคงมีชาวไทยเป็นผู้ถือหุ้นเกินกว่าร้อยละ 50 ของทุนจดทะเบียนทั้งหมดของบริษัท มีเพียง 4 บริษัทเท่านั้น ที่มีชาวต่างประเทศถือหุ้นในสัดส่วนมากกว่า ร้อยละ 50 ของทุนจดทะเบียน โดยมีบริษัท 2 แห่งที่มีชาวต่างประเทศถือหุ้นในสัดส่วนร้อยละ 100

ในด้านของยอดขายของบริษัท ยอดขายรวมของกลุ่มตัวอย่าง ในปี พ.ศ. 2542 มีมูลค่ารวม 5,959 ล้านบาท โดยบริษัทที่มียอดขายสูงสุดมียอดขายมากกว่าบริษัทที่มียอดขายต่ำสุดหลายเท่าตัว ซึ่งบริษัทที่มียอดขายมากที่สุดมียอดขายถึง 2,900 ล้านบาท ในขณะที่บริษัทที่มีขายน้อยที่สุดมียอดขายเพียง 11 ล้านบาท

ทางด้านการจ้างงาน พบว่า บริษัทกลุ่มตัวอย่าง 12 แห่ง สร้างให้เกิดการจ้างงานรวม 5,628 คน โดยบริษัทที่มีการจ้างงานสูงสุดมีจำนวนพนักงานทั้งสิ้น 1,300 คน ในขณะที่บริษัทที่มีการจ้างงานต่ำสุดมีพนักงานเพียง 40 คน

เมื่อพิจารณาในส่วนของการนำเข้าวัตถุดิบ พบว่า ตลาดส่วนใหญ่ของกิจการเป็นการส่งจำหน่ายไปยังต่างประเทศ ในขณะที่วัตถุดิบที่ใช้ในการผลิตมักอาศัยวัตถุดิบภายในประเทศเป็นหลัก

ตารางที่ 4.1: ข้อมูลที่สำคัญของกลุ่มตัวอย่าง (จำนวน 31 บริษัท)

รายการ	อุตสาหกรรม เส้นใยประดิษฐ์	อุตสาหกรรม ทอผ้า	อุตสาหกรรม เครื่องนุ่งห่ม	รวม
1. จำนวนปีที่เปิดดำเนินการ				
1 - 5 ปี	1	3	1	5
6 - 10 ปี	1	2	2	5
11 - 15 ปี	3	1	6	10
16 - 20 ปี	2	3	2	7
มากกว่า 20 ปี	2	1	1	4
2. การส่งเสริมการลงทุน				
ได้รับ	8	9	8	25
เคยได้รับ	1	0	1	2
ไม่ได้รับ	0	1	3	4
3. ส่วนการถือหุ้น				
ชาวไทย มากกว่า 50 %	6	6	8	20
ชาวต่างประเทศ มากกว่า 50 %	3	4	4	11
4. ทุนจดทะเบียน (บาท)				
1 - 5 ล้าน	0	0	2	2
6 - 10 ล้าน	0	0	3	3
11 - 50 ล้าน	0	3	2	5
51 - 100 ล้าน	0	4	4	8
101 - 500 ล้าน	2	3	1	6
500 ล้านขึ้นไป	7	0	0	7

ตารางที่ 4.1 : (ต่อ)

รายการ	อุตสาหกรรม เส้นใยประดิษฐ์	อุตสาหกรรม ทอผ้า	อุตสาหกรรม เครื่องนุ่งห่ม	รวม
5. จำนวนแรงงาน				
ต่ำกว่า 50 คน	0	0	1	1
50 - 100 คน	0	3	2	5
101 - 500 คน	2	6	4	12
501 - 1000 คน	3	0	3	6
มากกว่า 1000 คน	4	1	2	7
6. ยอดขาย (บาท)				
ต่ำกว่า 50 ล้านบาท	0	0	1	1
50 - 100 ล้านบาท	0	6	3	9
101 - 500 ล้านบาท	0	2	3	5
500 - 1000 ล้านบาท	1	1	4	6
มากกว่า 1000 ล้านบาท	8	1	1	10

ที่มา : จากการสำรวจข้อมูลภาคสนาม

4.2 ปัจจัยและอุปสรรคที่มีอิทธิพลในการกำหนดการลงทุนจากต่างประเทศ

การที่นักลงทุนจากต่างประเทศจะเข้ามาลงทุนในประเทศหนึ่งประเทศใด นักลงทุนย่อมต้องพิจารณาถึงประโยชน์และปัญหาต่างๆที่ตนเองจะได้รับจากการลงทุนในประเทศนั้น หากประเทศใดมีสิ่งดึงดูดและสิ่ง queื้อประโยชน์ต่อนักลงทุนที่ดี ก็ย่อมจูงใจให้นักลงทุนชาวต่างประเทศมาลงทุนในประเทศของตนได้มาก

ดังนั้น ประเทศต่างๆจำเป็นต้องทราบว่าประเทศของตนเองมีปัจจัยใดบ้างที่ช่วยดึงดูดการลงทุนจากต่างประเทศ และปัจจัยแต่ละตัวนั้นสำคัญมากน้อยเพียงใด ตลอดจนอุปสรรคที่เป็นตัวขัดขวางการลงทุนที่มีอยู่ เพื่อให้สามารถเตรียมส่งเสริมการลงทุนจากต่างประเทศให้ดีขึ้น รวมทั้งแก้ไขปัญหาต่างๆที่เกิดขึ้นได้

การวิเคราะห์ในส่วนนี้ เป็นการพิจารณาว่ามีปัจจัยใดบ้างที่ช่วยดึงดูดการลงทุนจากต่างประเทศให้เข้าในอุตสาหกรรมสิ่งทอไทย ตลอดจนอุปสรรคต่างๆที่ขัดขวางการลงทุนดังกล่าว โดยเราจะแยกออก เป็น 3 ส่วนด้วยกัน ในส่วนแรก ศึกษาถึงลักษณะและรูปแบบการผลิตของบริษัทที่มีการลงทุนจากต่างประเทศ ในส่วนที่สอง ศึกษาถึง ปัจจัยที่ดึงดูดการลงทุนจากต่างประเทศให้เข้ามาในอุตสาหกรรมสิ่งทอไทย และส่วนที่สาม ศึกษาถึงอุปสรรคที่เป็นตัวขัดขวางการลงทุน

4.2.1 ลักษณะและรูปแบบการผลิตของบริษัทที่มีการลงทุนจากต่างประเทศ

ในส่วนนี้ เราแยกพิจารณาออกเป็น 2 ด้าน คือ ในด้านแรก เป็นการศึกษาถึงรูปแบบและลักษณะการผลิตแยกตามกลุ่มอุตสาหกรรม และ ในด้านที่สอง เราพิจารณาแยกตามกลุ่มประเทศที่เข้ามาลงทุน

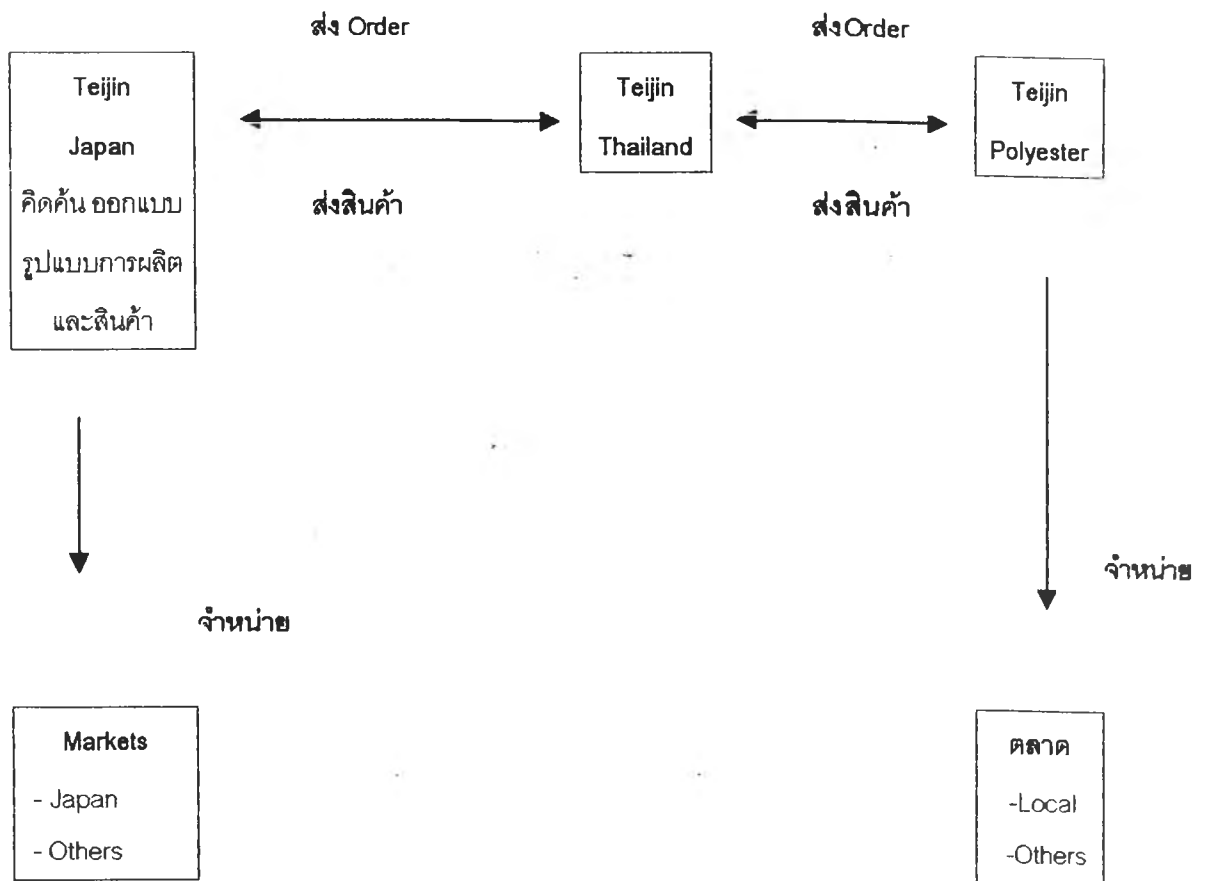
1) พิจารณาแยกตามกลุ่มอุตสาหกรรม

เป็นการพิจารณาว่าลักษณะและรูปแบบการผลิตของบริษัทในอุตสาหกรรมเส้นใยประดิษฐ์ อุตสาหกรรมทอผ้า และอุตสาหกรรมเครื่องนุ่งห่ม มีลักษณะอย่างไร

จากการลงเก็บข้อมูลโดยการสัมภาษณ์บริษัทที่เป็นตัวอย่าง ผู้เชี่ยวชาญจากทางสมาคมเส้นใยประดิษฐ์ สมาคมอุตสาหกรรมทอผ้า และสมาคมอุตสาหกรรมเครื่องนุ่งห่ม ตลอดจนศึกษาจากเอกสารต่างๆที่เกี่ยวข้อง พบว่า การผลิตในอุตสาหกรรมเส้นใยประดิษฐ์ และอุตสาหกรรม

กรรมทอผ้า มีลักษณะการผลิตแบบ สายโซ่การผลิตที่ถูกผลักดันจากผู้ผลิต (Producer Driven Chain) โดยบริษัทที่มีการลงทุนจากต่างประเทศ จะเป็นส่วนหนึ่งของสายโซ่การผลิตของบริษัทแม่ หรือบริษัทที่ตนเองเกี่ยวข้องด้วย โดยทำหน้าที่เป็น Subcontractor ผลิตสินค้าทั้งที่เป็นวัตถุดิบ และสำเร็จรูปป้อนกลับสู่บริษัทแม่ หรือบริษัทที่ส่ง order การผลิตเข้ามา โดยรูปแบบการผลิต ตัวแบบสินค้า คุณภาพสินค้า จะถูกออกแบบและคิดค้นจากบริษัทแม่ หรือบริษัทที่เกี่ยวข้องที่ order สินค้ามา ซึ่งเราสามารถพิจารณาได้ดังรูปที่ 4.1

รูปที่ 4.1 : ตัวอย่างการผลิตแบบ Producer Driven Chain

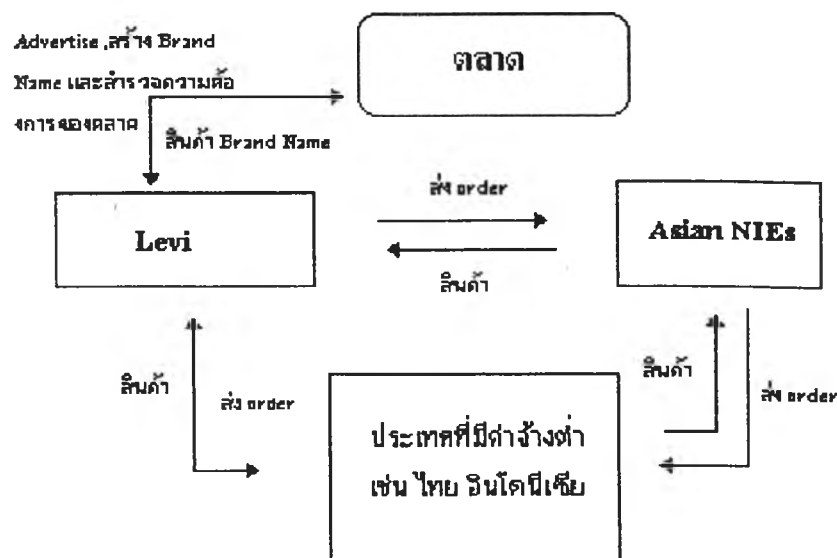
ที่มา : จากการสำรวจข้อมูลภาคสนาม

ในที่นี้ จะขอยกตัวอย่างของบริษัท เทียนพอลิเอสเตอ์ จากรูป บริษัทเทอิน ญี่ปุ่น ซึ่งเป็นบริษัทยักษ์ใหญ่ของวงการเส้นใยประดิษฐ์ของญี่ปุ่น เข้ามาตั้งบริษัทลูกในประเทศไทย คือ บริษัท เทอิน ประเทศไทย โดยบริษัทเทอิน ประเทศไทย มีบริษัทในเครือ คือ บริษัท เทอินพอลิเอสเตอ์ ซึ่งเป็นบริษัทที่ผลิตเส้นใยสังเคราะห์ พอลิเอสเตอ์

เมื่อบริษัทเทวิน ญี่ปุ่น ต้องการเส้นใยพอลิเอสเตอร์ ก็จะ Order สินค้ามายังบริษัทเทวิน ประเทศไทย หรือบริษัท เทวินพอลิเอสเตอร์โดยตรง ให้ทำการผลิตเส้นใยพอลิเอสเตอร์ป้อนเข้าสู่บริษัทแม่ ส่วนเส้นใยที่ผลิตเกินความต้องการของบริษัทแม่ ก็จะขายสู่ตลาดในประเทศไทย หรือส่งขายไปยังประเทศอื่นๆ ทั้งนี้ รูปแบบการผลิต เทคโนโลยีที่ใช้ในการผลิต ขั้นตอนการผลิต รูปแบบและคุณภาพของเส้นใยพอลิเอสเตอร์ จะถูกคิดค้น ออกแบบ จากบริษัท เทวิน ญี่ปุ่น โดยบริษัทเทวินพอลิเอสเตอร์ ทำหน้าที่เป็นเพียง Subcontract ในสายโซ่การผลิตป้อนสินค้าให้กับบริษัท เทวิน ญี่ปุ่น

ในขณะที่อุตสาหกรรมเครื่องนุ่งห่ม จะแตกต่างจากอุตสาหกรรมทั้ง 2 ข้างต้น การผลิตในอุตสาหกรรมเครื่องนุ่งห่ม จะมีลักษณะเป็นแบบ สายโซ่การผลิตที่ผลักดันจากผู้บริโภค (Buyer – Driven Chain) ทั้งนี้เพราะว่า สินค้าส่วนใหญ่ในอุตสาหกรรมเครื่องนุ่งห่มจะมีความหลากหลาย และมีความผันแปรตาม รสนิยมและแฟชั่น รูปแบบและคุณภาพของสินค้าจึงไม่ถูกกำหนดจากผู้ผลิต แต่จะขึ้นอยู่กับความต้องการของผู้ซื้อหรือผู้บริโภค การผลิตในสายโซ่การผลิตแบบนี้ มีความซับซ้อนกว่าการผลิตแบบ Producer – Driven Chain โดยในที่นี้จะขอยกตัวอย่างของบริษัท Levi ซึ่งเป็นบริษัทที่จำหน่ายชุดเสื้อผ้า ยีนส์ ทั่วโลก

รูปที่ 4.2 : ตัวอย่างการผลิตแบบ Buyer – Driven Chain

ที่มา : ประยุกต์จากบทความของ Peter Dickens,1998

จากรูป ในช่วงแรก บริษัท Levi ซึ่งเป็นบริษัท Brand name ชื่อตั้งในประเทศสหรัฐอเมริกา ทำการ Subcontract การผลิตสินค้าของตัวเอง เพื่อที่จะลดต้นทุนในการผลิต โดยเฉพาะต้นทุนด้านค่าจ้างแรงงาน โดยส่ง order การผลิตมาสู่ประเทศที่มีค่าจ้างแรงงานต่ำ แต่มีศักยภาพในการผลิตพอสมควร ในที่นี้คือ กลุ่มประเทศ NIEs (Newly Industrialized Economies) เช่น เกาหลีใต้ ฮองกง ไต้หวัน เพื่อทำการผลิตสินค้าส่งกลับไปยัง บริษัทแม่ แต่ต่อมาประเทศ NIEs ก็เริ่มประสบปัญหาค่าจ้างมีราคาสูงขึ้นเช่นกัน ทำให้ประเทศ NIEs ต้องทำการ Subcontract การผลิตไปสู่ประเทศที่มีค่าจ้างแรงงานที่ต่ำกว่า เช่น ไทย อินโดนีเซีย โดยประเทศ NIEs เปลี่ยนบทบาทโดยทำหน้าที่เป็นตัวกลางส่งผ่าน order การผลิต

ในขณะเดียวกัน บริษัท Levi ก็ได้มีการ Subcontract สินค้าบางส่วนไปยังประเทศ Low – wage โดยตรงด้วยเช่นกัน คำถามจึงเกิดขึ้นว่าทำไมบริษัทแม่จึงไม่ Subcontract สินค้าทั้งหมดของตัวเองมายังประเทศ Low – wage โดยตรง เลย แทนที่จะต้องส่ง order ไปยังประเทศ NIEs คำตอบก็คือ ประเทศ NIEs กับบริษัทแม่มีความสัมพันธ์ที่ใกล้ชิด การติดต่อสื่อสาร การประสานงานเป็นที่เข้าใจกันดี รวมทั้งความไว้วางใจ เป็นระยะเวลาอันยาวนาน การจะไปหา subcontract ใหม่ก็ต้องสร้างสิ่งเหล่านี้ใหม่ เป็นการเสียเวลา และต้นทุนโดยใช่เหตุ ซึ่งการผลิตรูปแบบดังกล่าวนี้เราเรียกว่าการผลิตแบบสามเหลี่ยม (Triangular Manufacturing) ระหว่างบริษัทแม่ ประเทศ NIEs และประเทศที่มีค่าจ้างแรงงานต่ำ

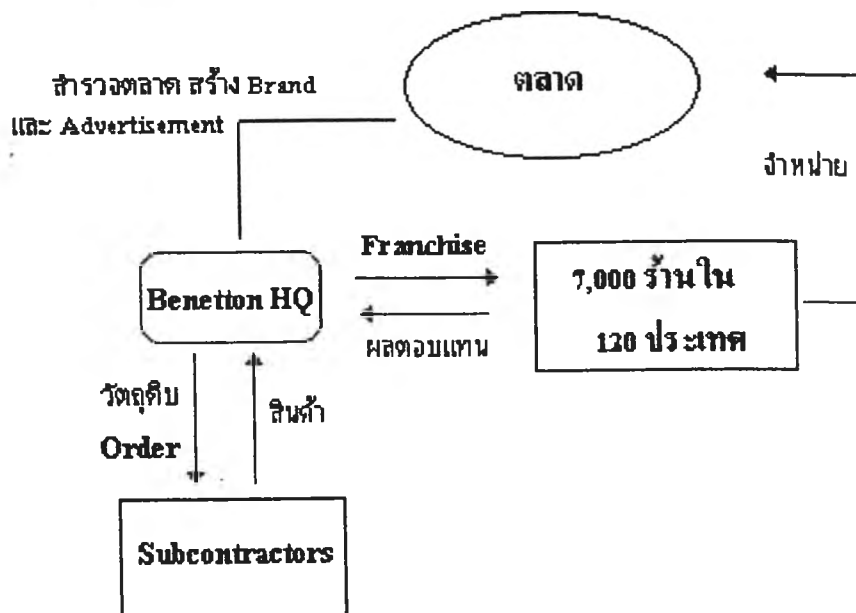
ในส่วนของบริษัทแม่ Levi เมื่อตัดหน้าที่ในการผลิตออกไป ด้วยการทำ Subcontract แล้ว บริษัทก็จะมีหน้าที่ในการโฆษณาสินค้าของตัวเอง เพื่อสร้างความแตกต่างในสินค้า (Product Differentiation) เป็นการสร้าง Brand Name ในสินค้าของตัวเอง รวมทั้งทำการสำรวจตลาด ทำการจำหน่ายสินค้า (Distribution) และส่งวัตถุดิบที่สำคัญมายัง Subcontractor

เมื่อกลับมาดู บริษัทที่มีการลงทุนจากต่างประเทศในประเทศไทย ในอุตสาหกรรมเครื่องนุ่งห่ม จะพบว่า บริษัทเหล่านี้ต่างก็กระจายตัวอยู่ในสายโซ่การผลิตในหลายๆส่วนด้วยกัน บางบริษัทก็เป็นบริษัทลูกของบริษัทแม่ที่เป็นบริษัท Brand name บางบริษัทก็เป็นบริษัทลูกของบริษัทตัวกลางจากต่างประเทศ บางบริษัทก็ทำหน้าที่เป็นผู้รับ Order การผลิตจากต่างประเทศ และบางบริษัทก็ทำหน้าที่เป็น Subcontract การผลิตจากต่างประเทศโดยตรง นอกจากนี้บริษัทเหล่านี้ ยังมีการทำ Subcontract การผลิตมายังบริษัทในประเทศ (Local Company) ที่ทำการผลิตสินค้าเครื่องนุ่งห่มอีกต่อหนึ่งอีกด้วย ซึ่งเราจะเห็นได้ว่ารูปแบบการผลิตในอุตสาหกรรมเครื่องนุ่งห่ม มีความซับซ้อนค่อนข้างมากทั้งในส่วนของระดับระหว่างประเทศ และระดับในประเทศ

นอกเหนือจากการผลิตข้างต้น ยังมีบริษัทในอุตสาหกรรมเครื่องนุ่งห่มที่ดำเนินการกลยุทธ์ที่ซับซ้อน (Sophisticated) มากขึ้น คือมีการผสมผสานทั้งการใช้ Subcontract ระบบ License และ Franchise ซึ่งบริษัทพวกนี้มักเป็นบริษัท ที่นำแฟชั่น ชั้นสูง ซึ่งส่วนใหญ่มักอยู่ในประเทศ อิตาลี และฝรั่งเศส ตัวอย่างเช่น Benetton , Armani , Gucci , Versace เป็นต้น ซึ่งรูปแบบดังกล่าวก็เริ่มที่จะเข้ามาสู่ประเทศไทยบ้างแล้ว โดยในที่นี้จะขอยกตัวอย่างการดำเนินงานของบริษัท Benetton เพื่อให้เห็นภาพได้ชัดเจนมากยิ่งขึ้น

บริษัท Benetton เป็นบริษัทยักษ์ใหญ่ด้านวงการ Fashion ในประเทศอิตาลีได้ทำการพัฒนาวิธีการผลิตและจำหน่าย (Innovative Method) โดยการเชื่อมระบบการผลิตและจำหน่ายให้เป็นเครือข่ายขนาดใหญ่ ดังรูปที่ 4.3

รูปที่ 4.3 : รูปแบบการผลิตของบริษัท Benetton

ที่มา : ประยุกต์จากบทความของ Peter Dickens, 1998

จากรูป Benetton Headquarter จะทำการ Subcontract การผลิต โดยการส่ง order ในการผลิตไปสู่ Subcontractor ซึ่งมีอยู่ทั้งในประเทศอิตาลี และประเทศต่างๆ สำหรับในด้านการจำหน่าย (Distribution) บริษัท Benetton ได้นำเอาระบบ Franchise Network มาใช้โดยผ่านทางร้านค้าต่างๆ กว่า 7000 แห่งใน 120 ประเทศทั่วโลก มากกว่านั้น บริษัท Benetton ได้ทำการพัฒนาระบบของตัวเองให้ไปไกลกว่าระบบ Franchise ธรรมดา โดยทั่วไปแล้วบริษัทแม่ในระบบ Franchise จะทำการช่วยเหลือร้านค้าหรือบริษัท Franchise ด้วยการรับซื้อสินค้าที่ขายไม่หมด รวมทั้งอาจจะส่งคนมาช่วยเหลือในการขายหรือจำหน่าย หรือแก้ไขระบบที่บกพร่องอีกด้วย แต่บริษัท Benetton ได้ตัดการดังกล่าวออกไปโดยจะไม่รับคืนสินค้าที่ขายไม่หมด (Unsold Stock) จากร้านค้าต่างๆ ดังนั้นร้านค้าต่างๆแทบไม่มีความสัมพันธ์กับบริษัทแม่เลย มีความเป็นเอกเทศในการดำเนินงานและแบกรับความเสี่ยงที่จะเกิดขึ้นเอง ร้านค้าต่างเหล่านี้ทำหน้าที่เป็นเพียงผู้จำหน่ายสินค้าให้กับบริษัท Benetton เท่านั้น

จะเห็นได้ว่า บริษัท Benetton การผลิตก็ไม่ผลิตเอง แต่ใช้ระบบ Subcontract ในด้านการจำหน่ายก็ไม่จำหน่ายเอง ใช้ระบบ Franchise Store ในการจำหน่ายสินค้า คำถามก็คือว่าเราจะเรียกบริษัท Benetton ว่าอะไรดี คำตอบก็คือ Benetton ได้เปลี่ยนสภาพตัวเอง คือไม่ใช่ทั้งผู้ผลิตและผู้จำหน่ายแต่กลายเป็น "Clothing Services Company" โดย Benetton Headquarter จะมีหน้าที่หลัก อยู่ 4 ประการ คือ

1. ทำหน้าที่ประสานงานเครือข่าย Subcontract และ Franchise store ที่มีอยู่ทั่วโลก
2. จัดตั้งศูนย์ออกแบบ Design เสื้อผ้ารวมทั้งการตัดเย็บ เพื่อให้ทันสมัยตาม Fashion ที่เปลี่ยนแปลงอยู่เสมอ
3. มีการผลิตวัตถุดิบ เช่นสีย้อมผ้า อุปกรณ์ตกแต่งเสื้อผ้า ส่งให้กับบรรดา Subcontract
4. หน้าที่ในการสำรวจความต้องการของตลาด โฆษณา (Advertise) เพื่อสร้าง Brand Name ให้มีความเข้มแข็ง และติดตลาด

อาจจะมีคนตั้งคำถามว่าทำไมบริษัทเหล่านี้ จึงกล้าที่จะใช้ระบบนี้ ในขณะที่บริษัทอื่นๆไม่กล้าที่จะทำ การทำให้เช่นนี้ ไม่กลัวว่าจะมีใครลอกเลียนแบบหรืออย่างไร คำตอบก็คือบริษัทเหล่านี้ไม่กังวลในปัญหานี้ เพราะว่าเขาได้สร้าง Brand ของเขาให้มีความเข้มแข็งและติดตลาด โดยผ่านการโฆษณา และกลยุทธ์ต่างๆ ตัวอย่างเช่น หากมีการนำสินค้าที่มีคุณภาพ หรือลักษณะที่ใกล้เคียงกันมาวางคู่กับสินค้า Benetton ผู้บริโภคก็ยังคงเลือกที่จะหยิบสินค้า Benetton แทนที่จะหยิบสินค้าอีกชิ้นหนึ่งแม้ว่าจะมีราคาต่ำกว่าก็ตาม

2) พิจารณาแยกตามกลุ่มประเทศนักลงทุน

เมื่อพิจารณาตามกลุ่มประเทศผู้ลงทุน คือ กลุ่มญี่ปุ่น , กลุ่ม Asian NIEs และกลุ่มยุโรป และสหรัฐอเมริกา จากการที่ได้สัมภาษณ์พูดคุยกับผู้บริหาร และศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้อง พบว่า บริษัทที่มีการลงทุนจากประเทศ ญี่ปุ่น และกลุ่ม Asian NIEs มีธุรกิจหลายแห่งมีขนาดกิจการที่ใหญ่ ดำเนินธุรกิจหลายอย่าง ทั้งผลิตเส้นใยประดิษฐ์ , ผลิตเส้นด้าย , ทอผ้า จนถึงฟอกย้อม และตกแต่ง แต่บริษัทที่มีการลงทุนจากกลุ่ม กลุ่ม Asian NIEs จะมีการผลิตที่ครบวงจรมากกว่า ในขณะที่บริษัทจากกลุ่มญี่ปุ่น แม้ว่าการประกอบธุรกิจแบบครบวงจรจะน้อยกว่า แต่กิจการของบริษัทที่มีการลงทุนจากประเทศญี่ปุ่น จะมีความสัมพันธ์เชื่อมโยงกันในระหว่างอุตสาหกรรมมากกว่า ไม่ว่าจะเป็นด้านการซื้อขายวัตถุดิบ การประสานงาน การพัฒนาสินค้า เป็นต้น เช่น อุตสาหกรรมเส้นใยประดิษฐ์จะมีการเชื่อมโยงกับอุตสาหกรรมปั่นด้าย อุตสาหกรรมปั่นด้ายจะเชื่อมกับอุตสาหกรรมทอผ้า ฟอกย้อม ไปจนถึง อุตสาหกรรมเครื่องนุ่งห่ม

การที่บริษัทที่มีการลงทุนจากประเทศญี่ปุ่น มีการทำธุรกิจที่เชื่อมโยงกัน แม้ว่าจะมาจากนักลงทุนญี่ปุ่น คนละกลุ่มกันก็ตามนั้น โดยจากการสัมภาษณ์ผู้บริหารชาวญี่ปุ่น และผู้เชี่ยวชาญหลายท่าน ได้ให้ทัศนะในเรื่องนี้ว่า เป็นเพราะ กลุ่มทุนที่เข้ามาลงทุนนั้นส่วนใหญ่จะเป็นเครือข่ายธุรกิจขนาดใหญ่จากญี่ปุ่น ที่เรียกว่า ไคเรตซุ¹ (Keiretsu) ซึ่งมีกิจการและบริษัทในกลุ่มมากมาย และในแต่ละไคเรตซุ จะมีการถือหุ้นไขว้กันไปมา ในบริษัทหนึ่งๆจึงมีการถือหุ้นจากบรรดาไคเรตซุหลายกลุ่ม และเมื่อบริษัทเหล่านี้มาลงทุนในประเทศไทย จึงสามารถที่จะสร้างความสัมพันธ์กันได้ง่าย แม้ว่าจะมาจากต่างกลุ่มนักลงทุนก็ตาม

ในส่วนของบริษัทที่มีการลงทุนจากกลุ่มประเทศยุโรปและสหรัฐอเมริกา เราพบว่า ธุรกิจที่ดำเนินกิจการแบบครบวงจรมีน้อยมาก บริษัทส่วนใหญ่จะดำเนินธุรกิจเฉพาะด้าน ยกเว้นในกลุ่มอุตสาหกรรมเส้นใยประดิษฐ์ บางกิจการที่มีการทำเส้นด้ายควบคู่ไปด้วย บริษัทในกลุ่มอุตสาหกรรมทอผ้า ก็จะทำเฉพาะทอผ้า บริษัทในกลุ่มเครื่องนุ่งห่มก็จะประกอบกิจการเครื่องนุ่งห่ม โดยบริษัทแต่ละบริษัทจะไม่มีความสัมพันธ์เชื่อมโยงกับบริษัทอื่นๆในระวางกลุ่มเหมือนกับบริษัทที่มีการลงทุนจากประเทศญี่ปุ่น

¹ ไคเรตซุ เป็นเครือข่ายธุรกิจขนาดใหญ่ของญี่ปุ่น ที่ประกอบไปด้วยกลุ่มธุรกิจมากมายหลายบริษัทมารวมกัน โดยมีธนาคารขนาดใหญ่เป็นศูนย์กลางของกลุ่ม

4.2.2 ปัจจัยที่ดึงดูดการลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศ ให้เข้ามาในอุตสาหกรรมสิ่งทอไทย

ในส่วนนี้เราจะวิเคราะห์หาปัจจัยที่นักลงทุนชาวต่างประเทศให้ความสนใจว่า เป็นปัจจัยใดที่ดึงดูดให้พวกเขาเข้ามาลงทุนในอุตสาหกรรมสิ่งทอของไทย โดยเราจะแบ่งการวิเคราะห์ออกเป็น 2 ส่วน คือ ในส่วนแรก เราจะพิจารณาแยกตามกลุ่มอุตสาหกรรม คือ อุตสาหกรรมเส้นใยประดิษฐ์ อุตสาหกรรมทอผ้า และอุตสาหกรรมเครื่องนุ่งห่ม สำหรับในส่วนที่สอง เราจะพิจารณาแยกตามกลุ่มนักลงทุนที่เข้ามาลงทุน คือ กลุ่มนักลงทุนจาก ญี่ปุ่น Asian NIEs และกลุ่มประเทศยุโรปและสหรัฐอเมริกา

4.2.2.1 ปัจจัยที่ดึงดูดการลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศ เมื่อพิจารณาแยกตามกลุ่มอุตสาหกรรม

อุตสาหกรรมเส้นใยประดิษฐ์

ส่วนนี้เป็นการหาว่ามีปัจจัยสำคัญอันใดบ้างที่ดึงดูดการลงทุนจากต่างประเทศ ให้เข้ามาลงทุนในอุตสาหกรรมเส้นใยประดิษฐ์ ซึ่งในการเก็บรวบรวมข้อมูลมีบริษัทที่ให้ความร่วมมือในการให้ข้อมูล จำนวน 9 บริษัท โดย ผลที่ได้จากการสัมภาษณ์และการใช้แบบสอบถามบริษัทที่มีการลงทุนจากต่างประเทศ ในเรื่องปัจจัยที่ดึงดูดการลงทุน ดังแสดงไว้ในตารางที่ 4.2

ตารางที่ 4.2 : ปัจจัยต่างๆที่ดึงดูดการลงทุนจากต่างประเทศ ในอุตสาหกรรมเส้นใยประดิษฐ์

ปัจจัย	จำนวนบริษัทที่ตอบแบบสอบถาม (จากจำนวน 9 บริษัท)					คะแนนเฉลี่ย
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด	
1. การอ่อนตัวลงอย่างมากของเงินบาท	3	2	4	0	0	3.89
2. ตลาด						
1) ตลาดมีศักยภาพสูงเนื่องจากเศรษฐกิจไทยมีการขยายตัวที่ดี	1	3	3	2	0	3.33
2) เพื่อปกป้องตลาดที่มีอยู่ในประเทศไทย	0	3	5	1	0	3.22
3) เพื่อหาตลาดใหม่	0	3	5	1	0	3.22
3. แรงงาน						
1) ค่าจ้างแรงงานต่ำ	1	4	4	0	0	3.67
2) แรงงานไทยมีทักษะฝีมือที่ดี	0	7	2	0	0	3.78
3) ประเทศไทยมีแรงงานสัมพันธ์ที่ดี	0	3	3	3	0	3.00
4. วัตถุดิบ						
1) ปริมาณวัตถุดิบมาก	0	0	4	4	1	2.33
2) วัตถุดิบมีคุณภาพ	0	1	4	4	0	2.67
5. ประเทศไทยมีแหล่งทำเลที่ตั้งที่ดี	0	6	3	0	0	3.67
6. การเมือง						
1) ประเทศไทยมีเสถียรภาพทางการเมืองในเกณฑ์ที่ดี	0	4	4	1	0	3.33
2) ประเทศไทยมีเสรีภาพและมีความเป็นประชาธิปไตย	0	5	4	0	0	3.56

ตารางที่ 4.2 (ต่อ)

ปัจจัย	จำนวนบริษัทที่ตอบแบบสอบถาม (จากจำนวน 9 บริษัท)					
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด	คะแนนเฉลี่ย
7. สิทธิพิเศษต่างๆที่รัฐบาลไทยให้แก่นักลงทุน						
1) การยกเว้น/ลดหย่อนภาษีเงินได้	0	5	4	0	0	3.56
2) การยกเว้น/ลดหย่อนภาษีนำเข้าวัตถุดิบ	0	8	1	0	0	3.89
3) การจัดตั้งเขตส่งเสริมการลงทุน	4	3	2	0	0	4.22
4) การลดหย่อนค่าสาธารณูปโภค	0	1	4	4	0	2.67
8. วัฒนธรรม						
1) คนไทยสามารถยอมรับและปรับตัวเข้ากับการลงทุนและนักลงทุนชาวต่างประเทศได้ดี	1	5	3	0	0	3.78
2) ประเทศไทยไม่มีความขัดแย้งด้านเชื้อชาติ/ศาสนา	4	5	0	0	0	4.44
9. การเกิดเขตการค้าเสรีอาเซียน (AFTA)	1	4	4	0	0	3.67

หมายเหตุ : กำหนดความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถามเป็นคะแนน โดย กำหนดให้ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย น้อยที่สุด เป็น 5 4 3 2 และ 1 ตามลำดับ

ที่มา : จากการสำรวจข้อมูลภาคสนาม

ผลการวิเคราะห์ ปัจจัยที่ดึงดูดการลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศ ในอุตสาหกรรมเส้นใยประคินธุ์

ในส่วนนี้เราจะพิจารณาถึง ปัจจัยต่างๆที่เราสอบถามนักลงทุนชาวต่างประเทศ ว่าพวกเขาให้ความสำคัญกับปัจจัยแต่ละตัวนั้นเป็นเช่นไร โดยในการสอบถามความถี่ของของบริษัทที่มีการลงทุนจากต่างประเทศ ในอุตสาหกรรมเส้นใยประคินธุ์ เราได้มีการกำหนดความสำคัญของปัจจัยต่างๆออกเป็น 5 ระดับ คือ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย และน้อยที่สุด ซึ่งในแต่ละระดับ เราได้กำหนดความสำคัญของแต่ละระดับ เป็น 5 4 3 2 และ 1 ตามลำดับ โดยเราได้กำหนดช่วงคะแนนเฉลี่ยในการจัดระดับความสำคัญ ดังนี้

คะแนนเฉลี่ย	ลำดับความสำคัญ
1.00 – 1.49	น้อยที่สุด
1.50 – 2.49	น้อย
2.50 – 3.49	ปานกลาง
3.50 – 4.49	มาก
4.50 – 5.00	มากที่สุด

จากตารางที่ 4.2 เราพบว่า

1. ในส่วนของ “การอ่อนค่าลงอย่างมากของค่าเงินบาท” นักลงทุนชาวต่างประเทศให้ความเห็นว่าเป็นปัจจัยที่มีความสำคัญมาก ต่อการดึงดูดการลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศ
2. ในส่วนของปัจจัยด้านตลาด “การที่ตลาดมีศักยภาพสูง” “เพื่อปกป้องตลาดที่มีอยู่ในประเทศไทย” และ “เพื่อหาตลาดใหม่” ทั้ง 3 ปัจจัยนั้น นักลงทุนชาวต่างประเทศให้ความสำคัญในระดับปานกลาง
3. สำหรับปัจจัยด้านแรงงาน นักลงทุนชาวต่างประเทศ ให้ความสำคัญกับ ปัจจัย “ค่าจ้างแรงงานต่ำ” และ “แรงงานไทยมีทักษะฝีมือที่ดี” ในระดับสำคัญมาก ส่วนปัจจัย “ประเทศไทยมีแรงงานสัมพันธ์ที่ดี” ให้ความสำคัญในระดับปานกลาง

4. เมื่อพิจารณาในปัจจัยวัตถุประสงค์ของประเทศไทย ปัจจัย “ปริมาณวัตถุประสงค์มาก” มีความสำคัญน้อยในการดึงดูดการลงทุน ส่วนปัจจัย “วัตถุประสงค์มีคุณภาพดี” มีความสำคัญในระดับปานกลาง ต่อการดึงดูดการลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศ

5. สำหรับปัจจัย “ประเทศไทยมีแหล่งทำเลที่ตั้งที่ดี” พบว่า นักลงทุนชาวต่างชาติให้ระดับความสำคัญมาก ต่อปัจจัยนี้

6. ในส่วนของด้านการเมือง นักลงทุนชาวต่างประเทศ ให้ความสำคัญกับปัจจัย “ประเทศไทยมีเสถียรภาพทางการเมืองในเกณฑ์ดี” ในระดับปานกลาง ส่วนปัจจัย “ประเทศไทยมีเสรีภาพและมีความเป็นประชาธิปไตย” เป็นปัจจัยที่มีความสำคัญมาก

7. ในส่วนของสิทธิพิเศษต่างๆที่รัฐบาลไทยให้แก่นักลงทุน ทั้งปัจจัย “การยกเว้นลดหย่อนภาษีเงินได้” , “การยกเว้นลดหย่อน ภาษีนำเข้าวัตถุดิบ” และ “การจัดตั้งเขตส่งเสริมการลงทุน” เป็นปัจจัยที่สำคัญมากในการดึงดูดการลงทุนจากต่างประเทศ ในขณะที่ “การลดหย่อนค่าสาธารณูปโภค” เป็นปัจจัยในระดับปานกลาง

8. สำหรับปัจจัยด้านวัฒนธรรม เราพบว่า ทั้งปัจจัย “คนไทยสามารถยอมรับและปรับตัวเข้ากับการลงทุนและนักลงทุนชาวต่างประเทศได้ดี” และ “ประเทศไทยไม่มีความขัดแย้งด้านเชื้อชาติ/ศาสนา” เป็นปัจจัยที่มีความสำคัญมากต่อการดึงดูดการลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศ

9. การเกิดเขตการค้าเสรีอาเซียน (AFTA) ก็เป็นปัจจัยที่มีความสำคัญมาก ปัจจัยหนึ่งในการความคิดเห็นของนักลงทุนชาวต่างประเทศ

โดยสรุปแล้ว ปัจจัยที่นักลงทุนชาวต่างประเทศ ที่เข้ามาลงทุนในอุตสาหกรรมเดินโยประดิษฐ์ ให้ความสำคัญว่าเป็นปัจจัยที่มีความสำคัญมาก ในการดึงดูดให้พวกเขาเข้ามาลงทุนในประเทศไทย ประกอบด้วยปัจจัยต่างๆ 11 ปัจจัย โดยเรียงตามน้ำหนักของคะแนนได้ดังนี้

1. “ประเทศไทยไม่มีความขัดแย้งด้านเชื้อชาติ/ศาสนา” เป็นปัจจัยที่ได้รับคะแนนเฉลี่ยสูงสุดคือ 4.44
2. “การจัดตั้งเขตส่งเสริมการลงทุน” ได้รับคะแนนเฉลี่ย 4.22

3. "การอ่อนค่าลงอย่างมากของค่าเงินบาท" และ "การยกเว้นลดหย่อน ภาษีนำเข้าวัตถุดิบ" ได้รับคะแนนเฉลี่ยเท่ากับที่ 3.89
4. "แรงงานไทยมีทักษะฝีมือที่ดี" และ "คนไทยสามารถยอมรับและปรับตัวเข้ากับการลงทุนและนักลงทุนชาวต่างประเทศได้ดี" ได้คะแนนเฉลี่ยเท่ากับที่ 3.78
5. "ค่าจ้างแรงงานต่ำ" "ประเทศไทยมีแหล่งทำเลที่ตั้งที่ดี" และ "การเกิดเขตการค้าเสรีอาเซียน" ได้รับคะแนนเท่ากับที่ 3.67
6. "ประเทศไทยมีเสรีภาพและมีความเป็นประชาธิปไตย" และ "การยกเว้นลดหย่อนภาษีเงินได้" ได้รับคะแนนเท่ากับที่ 3.56

อุตสาหกรรมทอผ้า

ในส่วนนี้เราจะพิจารณาหาปัจจัยที่ดึงดูดให้นักลงทุนชาวต่างประเทศ เข้ามาลงทุนในอุตสาหกรรมทอผ้า ว่าปัจจัยแต่ละตัวนั้นนักลงทุนให้ความสำคัญอย่างไร ซึ่งในการเก็บรวบรวมข้อมูล มีบริษัทในอุตสาหกรรมทอผ้าที่ให้ความร่วมมือในการให้ข้อมูล จำนวน 10 บริษัท โดยผลที่ได้จากการสัมภาษณ์และการใช้แบบสอบถามบริษัทที่มีการลงทุนจากต่างประเทศ ในเรื่องปัจจัยที่ดึงดูดการลงทุน มีดังในตารางที่ 4.3

ผลการวิเคราะห์ปัจจัยที่ดึงดูดการลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศในอุตสาหกรรมทอผ้า

ในส่วนนี้ การกำหนดความสำคัญของปัจจัยต่างๆ ยังคงแบ่งเป็น 5 ระดับ คือ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย และน้อยที่สุด และกำหนดเป็นคะแนน 5 4 3 2 และ 1 ตามลำดับ โดยวิธีการกำหนดช่วงคะแนนเฉลี่ยในการจัดระดับความสำคัญ ใช้วิธีการเช่นเดียวกับการวิเคราะห์ในส่วน of อุตสาหกรรมเส้นใยประดิษฐ์ ที่กล่าวมาแล้วข้างต้น

ตารางที่ 4.3 : ปัจจัยต่างๆที่ดึงดูดการลงทุนจากต่างประเทศ ในอุตสาหกรรมท่องเที่ยว

ปัจจัย	จำนวนบริษัทที่ตอบแบบสอบถาม (จากจำนวน 10 บริษัท)					
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด	คะแนนเฉลี่ย
1. การอ่อนตัวลงอย่างมากของเงินบาท	1	6	3	0	0	3.80
2. ตลาด						
1) ตลาดมีศักยภาพสูงเนื่องจากเศรษฐกิจไทยมีการขยายตัวที่ดี	1	3	4	1	1	3.22
2) เพื่อปกป้องตลาดที่มีอยู่ในประเทศไทย	1	2	4	2	1	3.00
3) เพื่อหาตลาดใหม่	0	3	4	1	2	2.80
3. แรงงาน						
1) ค่าจ้างแรงงานต่ำ	4	2	2	2	0	3.80
2) แรงงานไทยมีทักษะฝีมือที่ดี	3	5	2	0	0	4.10
3) ประเทศไทยมีแรงงานสัมพันธ์ที่ดี	0	2	3	5	0	2.70
4. วัตถุดิบ						
1) ปริมาณวัตถุดิบมาก	0	2	4	3	1	2.70
2) วัตถุดิบมีคุณภาพ	0	3	5	1	1	3.00
5. ประเทศไทยมีแหล่งทำเลที่ตั้งที่ดี	0	5	4	1	0	3.40
6. การเมือง						
1) ประเทศไทยมีเสถียรภาพทางการเมืองในเกณฑ์ที่ดี	0	2	4	4	0	2.80
2) ประเทศไทยมีเสรีภาพและมีความเป็นประชาธิปไตย	0	4	6	0	0	3.40

ตารางที่ 4.3 (ต่อ)

ปัจจัย	จำนวนบริษัทที่ตอบแบบสอบถาม (จากจำนวน 10 บริษัท)					
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด	คะแนนเฉลี่ย
7. สิทธิพิเศษต่างๆที่รัฐบาลไทยให้แก่นักลงทุน						
1) การยกเว้น/ลดหย่อนภาษีเงินได้	1	1	7	1	0	3.20
2) การยกเว้น/ลดหย่อนภาษีนำเข้าวัตถุดิบ	2	7	0	1	0	4.00
3) การจัดตั้งเขตส่งเสริมการลงทุน	4	1	4	1	0	3.80
4) การลดหย่อนค่าสาธารณูปโภค	0	0	5	4	1	2.40
8. วัฒนธรรม						
1) คนไทยสามารถยอมรับและปรับตัวเข้ากับการลงทุนและนักลงทุนชาวต่างประเทศได้ดี	1	5	4	0	0	3.70
2) ประเทศไทยไม่มีความขัดแย้งด้านเชื้อชาติ/ศาสนา	4	5	1	0	0	4.30
9. การเกิดเขตการค้าเสรีอาเซียน (AFTA)	1	5	3	1	0	3.60

หมายเหตุ : กำหนดความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถามเป็นคะแนน โดย กำหนดให้ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย น้อยที่สุด เป็น 5 4 3 2 และ 1 ตามลำดับ

ที่มา : จากการสำรวจข้อมูลภาคสนาม

จากตารางที่ 4.3 เราพบว่า

1. การอ่อนตัวลงอย่างมากของค่าเงินบาท เป็นปัจจัยที่มีความสำคัญมาก ในการดึงดูดการลงทุนจากต่างประเทศให้เข้ามาลงทุนในอุตสาหกรรมทอผ้า
2. ในส่วนของปัจจัยด้านตลาด "การที่ตลาดมีศักยภาพสูง" "เพื่อปกป้องตลาดที่มีอยู่ในประเทศไทย" และ "เพื่อหาตลาดใหม่" ทั้ง 3 ปัจจัยนั้น นักลงทุนชาวต่างประเทศให้ความสำคัญในระดับปานกลาง
3. สำหรับปัจจัยด้านแรงงาน นักลงทุนชาวต่างประเทศ ให้ความสำคัญกับ ปัจจัย "ค่าจ้างแรงงานต่ำ" และ "แรงงานไทยมีทักษะฝีมือที่ดี" เป็นปัจจัยที่มีความสำคัญมาก ส่วนปัจจัย "ประเทศไทยมีแรงงานสัมพันธ์ที่ดี" ให้ความสำคัญในระดับปานกลาง
4. เมื่อพิจารณาในปัจจัยวัตถุดิบของประเทศไทย ทั้งปัจจัย "ปริมาณวัตถุดิบมาก" และ "วัตถุดิบมีคุณภาพดี" มีความสำคัญปานกลางต่อการดึงดูดการลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศ
5. สำหรับปัจจัย "ประเทศไทยมีแหล่งทำเลที่ตั้งที่ดี" พบว่า นักลงทุนชาวต่างชาติให้ความสำคัญในระดับปานกลาง ต่อปัจจัยนี้
6. ในส่วนของด้านการเมือง นักลงทุนชาวต่างประเทศ ให้ความสำคัญกับปัจจัย "ประเทศไทยมีเสถียรภาพทางการเมืองในเกณฑ์ดี" และ ปัจจัย "ประเทศไทยมีเสรีภาพและมีความเป็นประชาธิปไตย" เป็นปัจจัยที่มีความสำคัญระดับปานกลาง ในการดึงดูดการลงทุน
7. ในส่วนของสิทธิพิเศษต่างๆที่รัฐบาลไทยให้แก่นักลงทุน ทั้งปัจจัย "การยกเว้น/ลดหย่อนภาษีนำเข้าวัตถุดิบ" และ "การจัดตั้งเขตส่งเสริมการลงทุน" เป็นปัจจัยที่สำคัญมากในการดึงดูดการลงทุนจากต่างประเทศ ในขณะที่ "การยกเว้น/ลดหย่อน ภาษีเงินได้" เป็นปัจจัยที่มีความสำคัญในระดับปานกลาง ส่วน "การลดหย่อนค่าสาธารณูปโภค" เป็นปัจจัยที่มีความสำคัญน้อย ในการดึงดูดการลงทุน
8. สำหรับปัจจัยด้านวัฒนธรรม เราพบว่า ทั้งปัจจัย "คนไทยสามารถยอมรับและปรับตัวเข้ากับการลงทุนและนักลงทุนชาวต่างประเทศได้ดี" และ "ประเทศไทยไม่มีความขัดแย้งด้านเชื้อชาติ/ศาสนา" เป็นปัจจัยที่มีความสำคัญมากต่อการดึงดูดการลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศ

9. การเกิดเขตการค้าเสรีอาเซียน (AFTA) เป็นปัจจัยที่มีความสำคัญมาก ปัจจัยหนึ่ง ในการดึงดูดการลงทุนจากต่างประเทศในอุตสาหกรรมทอผ้า

โดยสรุปแล้ว ปัจจัยที่นักลงทุนชาวต่างประเทศที่เข้ามาลงทุนในอุตสาหกรรมทอผ้า ให้ความสำคัญว่าเป็นปัจจัยที่มีความสำคัญมาก ในการดึงดูดให้พวกเขาเข้ามาลงทุนในประเทศไทย นั้นประกอบด้วยปัจจัยต่างๆ 8 ปัจจัย โดยเรียงตามน้ำหนักของคะแนนได้ดังนี้

1. "ประเทศไทยไม่มีความขัดแย้งด้านเชื้อชาติ/ศาสนา" เป็นปัจจัยที่ได้รับคะแนนเฉลี่ยสูงสุดคือ 4.30
2. "แรงงานไทยมีทักษะฝีมือที่ดี" ได้คะแนนเฉลี่ย 4.10
3. "การยกเว้นลดหย่อน ภาษีนำเข้าวัตถุดิบ" ได้คะแนนเฉลี่ย 4.00
4. "การอ่อนตัวลงอย่างมากของค่าเงินบาท" และ "ค่าจ้างแรงงานต่ำ" ได้รับคะแนนเฉลี่ยเท่ากันที่ 3.80
5. "คนไทยสามารถยอมรับและปรับตัวเข้ากับการลงทุนและนักลงทุนชาวต่างประเทศได้ดี" ได้รับคะแนนเฉลี่ย 3.70
6. "การเกิดเขตการค้าเสรีอาเซียน" ได้รับคะแนนเฉลี่ย 3.60

อุตสาหกรรมเครื่องนุ่งห่ม

ในส่วนนี้เราจะพิจารณาหาปัจจัยที่ดึงดูดให้นักลงทุนชาวต่างประเทศ เข้ามาลงทุนในอุตสาหกรรมเครื่องนุ่งห่ม ว่าปัจจัยแต่ละตัวนั้นนักลงทุนให้ความสำคัญอย่างไร ซึ่งในการเก็บรวบรวมข้อมูลมีบริษัทในอุตสาหกรรมเครื่องนุ่งห่มร่วมมือในการให้ข้อมูล จำนวน 12 บริษัท โดยผลที่ได้จากการสัมภาษณ์และการใช้แบบสอบถามบริษัทที่มีการลงทุนจากต่างประเทศ ในเรื่องปัจจัยที่ดึงดูดการลงทุนในอุตสาหกรรมเครื่องนุ่งห่ม ดังแสดงไว้ในตารางที่ 4.4

ตารางที่ 4.4 : ปัจจัยต่างๆที่ดึงดูดการลงทุนจากต่างประเทศ ในอุตสาหกรรมเครื่องนุ่งห่ม

ปัจจัย	จำนวนบริษัทที่ตอบแบบสอบถาม (จากจำนวน 12 บริษัท)					
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด	คะแนนเฉลี่ย
1. การอ่อนตัวลงอย่างมากของเงินบาท	3	5	4	0	0	3.92
2. ตลาด						
1) ตลาดมีศักยภาพสูงเนื่องจากเศรษฐกิจไทยมีการขยายตัวที่ดี	1	5	4	2	0	3.42
2) เพื่อปกป้องตลาดที่มีอยู่ในประเทศไทย	1	2	7	2	0	3.17
3) เพื่อหาตลาดใหม่	0	3	5	2	2	2.75
3. แรงงาน						
1) ค่าจ้างแรงงานต่ำ	2	6	3	1	0	3.75
2) แรงงานไทยมีทักษะฝีมือที่ดี	2	4	6	0	0	3.67
3) ประเทศไทยมีแรงงานสัมพันธ์ที่ดี	1	1	7	3	0	3.00
4. วัตถุดิบ						
1) ปริมาณวัตถุดิบมาก	0	1	9	2	0	2.92
2) วัตถุดิบมีคุณภาพ	0	3	5	3	1	2.83
5. ประเทศไทยมีแหล่งทำเลที่ตั้งที่ดี	1	3	7	1	0	3.33
6. การเมือง						
1) ประเทศไทยมีเสถียรภาพทางการเมืองในเกณฑ์ที่ดี	0	1	9	2	0	2.92
2) ประเทศไทยมีเสรีภาพและมีความเป็นประชาธิปไตย	2	5	4	1	0	3.67

ตารางที่ 4.4 (ต่อ)

ปัจจัย	จำนวนบริษัทที่ตอบแบบสอบถาม (จากจำนวน 12 บริษัท)					คะแนนเฉลี่ย
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด	
7. สิทธิพิเศษต่างๆที่รัฐบาลไทยให้แก่นักลงทุน						
1) การยกเว้น/ลดหย่อนภาษีเงินได้	0	5	7	0	0	3.42
2) การยกเว้น/ลดหย่อนภาษีนำเข้าวัตถุดิบ	2	6	3	1	0	3.75
3) การจัดตั้งเขตส่งเสริมการลงทุน	4	6	2	0	0	4.17
4) การลดหย่อนค่าสาธารณูปโภค	0	1	9	1	1	2.83
8. วัฒนธรรม						
1) คนไทยสามารถยอมรับและปรับตัวเข้ากับการลงทุนและนักลงทุนชาวต่างประเทศได้ดี	2	7	3	0	0	3.92
2) ประเทศไทยไม่มีความขัดแย้งด้านเชื้อชาติ/ศาสนา	2	8	2	0	0	4.00
9. การเกิดเขตการค้าเสรีอาเซียน (AFTA)	1	5	6	0	0	3.58

หมายเหตุ : กำหนดความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถามเป็นคะแนน โดย กำหนดให้ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย น้อยที่สุด เป็น 5 4 3 2 และ 1 ตามลำดับ

ที่มา : จากการสำรวจข้อมูลภาคสนาม

ผลการวิเคราะห์ปัจจัยที่ดึงดูดการลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศในอุตสาหกรรมเครื่องนุ่งห่ม

ในส่วนนี้ การกำหนดความสำคัญของปัจจัยต่างๆ ยังคงแบ่งเป็น 5 ระดับ คือ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย และน้อยที่สุด และกำหนดเป็นคะแนน 5 4 3 2 และ 1 ตามลำดับ โดยวิธีการกำหนดช่วงคะแนนเฉลี่ยในการจัดระดับความสำคัญ ใช้วิธีการเช่นเดียวกับการวิเคราะห์ใน ส่วนของอุตสาหกรรมเส้นใยประดิษฐ์ และอุตสาหกรรมทอผ้า ข้างต้น

จากตารางที่ 4.4 พบว่า

1. การอ่อนตัวลงอย่างมากของค่าเงินบาท เป็นปัจจัยที่มีความสำคัญมาก ในการดึงดูดการลงทุนจากต่างประเทศให้เข้ามาลงทุนในอุตสาหกรรมเครื่องนุ่งห่ม
2. ในส่วนของปัจจัยด้านตลาด “การที่ตลาดมีศักยภาพสูง” , “เพื่อปกป้องตลาดที่มีอยู่ในประเทศไทย” , และ “เพื่อหาตลาดใหม่” ทั้ง 3 ปัจจัยนั้น นักลงทุนชาวต่างประเทศให้ความสำคัญในระดับปานกลาง
3. สำหรับปัจจัยด้านแรงงาน นักลงทุนชาวต่างประเทศ ให้ความสำคัญกับ ปัจจัย “ค่าจ้างแรงงานต่ำ” และ “แรงงานไทยมีทักษะฝีมือที่ดี” เป็นปัจจัยที่มีสำคัญมาก ส่วนปัจจัย “ประเทศไทยมีแรงงานสัมพันธ์ที่ดี” ให้ความสำคัญในระดับปานกลาง ในการดึงดูดการลงทุนของพวกเขา
4. เมื่อพิจารณาในปัจจัยวัตถุดิบของประเทศไทย ทั้งปัจจัย “ปริมาณวัตถุดิบมาก” และ “วัตถุดิบมีคุณภาพดี” มีความสำคัญปานกลางต่อการดึงดูดการลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศ
5. สำหรับปัจจัย “ประเทศไทยมีแหล่งทำเลที่ตั้งที่ดี” เป็นปัจจัยที่มีความสำคัญระดับปานกลางต่อการดึงดูดการลงทุน
6. ในส่วนของด้านการเมือง นักลงทุนชาวต่างประเทศ ให้ความสำคัญกับปัจจัย “ประเทศไทยมีเสถียรภาพทางการเมืองในเกณฑ์ดี” ในระดับปานกลาง ส่วนปัจจัย “ประเทศไทยมีเสรีภาพและมีความเป็นประชาธิปไตย” เป็นปัจจัยที่มีความสำคัญมาก
7. ในด้านสิทธิพิเศษต่างๆที่รัฐบาลไทยให้แก่นักลงทุน ทั้งปัจจัย “การยกเว้น/ลดหย่อนภาษีนำเข้าวัตถุดิบ” และ “การจัดตั้งเขตส่งเสริมการลงทุน” เป็นปัจจัยที่สำคัญมากในการดึงดูดการ

ลงทุนจากต่างประเทศ ในขณะที่ "การยกเว้น/ลดหย่อน ภาษีเงินได้" และ "การลดหย่อนค่าสาธารณูปโภค" เป็นปัจจัยที่มีความสำคัญในระดับปานกลาง ในการดึงดูดการลงทุนของนักลงทุนในอุตสาหกรรมเครื่องนุ่งห่ม

8. สำหรับปัจจัยด้านวัฒนธรรม เราพบว่า ทั้งปัจจัย "คนไทยสามารถยอมรับและปรับตัวเข้ากับการลงทุนและนักลงทุนชาวต่างประเทศได้ดี" และ "ประเทศไทยไม่มีความขัดแย้งด้านเชื้อชาติ/ศาสนา" เป็นปัจจัยที่มีความสำคัญมากต่อการดึงดูดการลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศ

9. สำหรับปัจจัยการเกิดเขตการค้าเสรีอาเซียน (AFTA) พบว่าเป็นปัจจัยที่มีความสำคัญมาก ปัจจัยหนึ่งในการดึงดูดการลงทุนจากนักลงทุนต่างชาติในอุตสาหกรรมเครื่องนุ่งห่ม

โดยสรุปแล้ว ปัจจัยที่นักลงทุนชาวต่างประเทศ ที่เข้ามาลงทุนในอุตสาหกรรมเครื่องนุ่งห่ม ให้ความสำคัญว่าเป็นปัจจัยที่มีความสำคัญมาก ในการดึงดูดให้พวกเขาเข้ามาลงทุนในประเทศไทย นั้นประกอบด้วยปัจจัยต่างๆ 9 ปัจจัย โดยเรียงตามน้ำหนักของคะแนนได้ดังนี้

1. "การจัดตั้งเขตส่งเสริมการลงทุน" เป็นปัจจัยที่ได้รับคะแนนเฉลี่ยสูงสุด คือ 4.17
2. "ประเทศไทยไม่มีความขัดแย้งด้านเชื้อชาติ/ศาสนา" ได้รับคะแนนเฉลี่ย 4.00
3. "การอ่อนตัวลงอย่างมากของค่าเงินบาท" และ "คนไทยสามารถยอมรับและปรับตัวเข้ากับการลงทุนและนักลงทุนชาวต่างประเทศได้ดี" ได้คะแนนเฉลี่ยเท่ากันที่ 3.92
4. "ค่าจ้างแรงงานต่ำ" และ "การยกเว้น/ลดหย่อน ภาษีนำเข้าวัตถุดิบ" ได้รับคะแนนเฉลี่ยเท่ากันที่ 3.75
5. "แรงงานไทยมีทักษะฝีมือที่ดี" และ "ประเทศไทยมีเสรีภาพและมีความเป็นประชาธิปไตย" ได้รับคะแนนเฉลี่ยเท่ากัน คือ 3.67
6. "การเกิดเขตการค้าเสรีอาเซียน (AFTA)" ได้รับคะแนนเฉลี่ย 3.58

การเปรียบเทียบปัจจัยที่ดึงดูดการลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศ ในระหว่างกลุ่มอุตสาหกรรม

ในส่วนนี้ เราจะพิจารณาเปรียบเทียบปัจจัยต่างๆที่ดึงดูดการลงทุนจากต่างประเทศว่าในแต่ละปัจจัยนั้น นักลงทุนในกลุ่มอุตสาหกรรม เส้นใยประดิษฐ์ อุตสาหกรรมทอผ้า และอุตสาหกรรมเครื่องนุ่งห่ม ให้ความสำคัญกับปัจจัยแต่ละตัวนั้น แตกต่างกันหรือไม่อย่างไร

ซึ่งในการเปรียบเทียบดังกล่าว เราอาศัยเครื่องมือทางสถิติ การวิเคราะห์ความแปรปรวน (Analysis of Variance : ANOVA Test) มาช่วยในการวิเคราะห์ โดยสมมติฐานในการทดสอบ คือ

H_0 : นักลงทุนในทั้ง 3 กลุ่มอุตสาหกรรม ให้ความสำคัญในปัจจัย " _____ " ไม่แตกต่างกัน

H_1 : นักลงทุนอย่างน้อย 2 กลุ่มอุตสาหกรรม ให้ความสำคัญ ในปัจจัย " _____ " ต่างกัน

กำหนดระดับความเชื่อมั่นที่ 95 % ($\alpha = 0.05$)

โดยหากค่านัยยะสำคัญ (Significance) ที่ได้จากการคำนวณ มากกว่าหรือเท่ากับ 0.05 เราจะยอมรับ H_0 แต่ถ้าหากค่านัยยะสำคัญที่ได้จากการทดสอบ น้อยกว่า 0.05 เราจะปฏิเสธ H_0 และยอมรับ H_1

ผลการวิเคราะห์มีดังนี้

1. ปัจจัย "การอ่อนตัวลงอย่างมากของค่าเงินบาท"

H_0 : นักลงทุนในทั้ง 3 กลุ่มอุตสาหกรรม ให้ความสำคัญในปัจจัย " การอ่อนตัวลงอย่างมากของค่าเงินบาท " ไม่แตกต่างกัน

H_1 : มีนักลงทุนอย่างน้อย 2 กลุ่มอุตสาหกรรม ที่ให้ความสำคัญ ในปัจจัย "การอ่อนตัวลงอย่างมากของค่าเงินบาท" แตกต่างกัน

ตารางที่ 4.5 : ANOVA (การอ่อนตัวลงอย่างมากของค่าเงินบาท)

ANOVA

Baht Value

	Sum of Squares	df	Mean Square	F	Sig.
Between Groups	7.832E-02	2	3.916E-02	.063	.939
Within Groups	17.406	28	.622		
Total	17.484	30			

จากตารางที่ 4.5 พบว่า คำนัยยะสำคัญที่ได้จากการคำนวณเท่ากับ 0.939 ซึ่งมีค่ามากกว่า 0.05 (α) เราจึงยอมรับ H_0 นั่นคือ ในปัจจัย "การอ่อนตัวลงอย่างมากของค่าเงินบาท" นักลงทุนชาวต่างประเทศในทั้ง 3 กลุ่มอุตสาหกรรม ให้ความสำคัญในปัจจัยนี้ ไม่แตกต่างกัน

2. ปัจจัยด้านตลาด

แบ่งออกเป็น 3 ปัจจัยด้วยกัน คือ

2.1 ปัจจัย "ตลาดมีศักยภาพสูงเนื่องจากเศรษฐกิจไทยมีการขยายตัวที่ดี"

H_0 : นักลงทุนในทั้ง 3 กลุ่มอุตสาหกรรม ให้ความสำคัญในปัจจัย "ตลาดมีศักยภาพสูงเนื่องจากเศรษฐกิจไทยมีการขยายตัวที่ดี" ไม่แตกต่างกัน

H_1 : มีนักลงทุนอย่างน้อย 2 กลุ่มอุตสาหกรรม ที่ให้ความสำคัญ ในปัจจัย "ตลาดมีศักยภาพสูงเนื่องจากเศรษฐกิจไทยมีการขยายตัวที่ดี" แตกต่างกัน

ตารางที่ 4.6 : ANOVA (ตลาดมีศักยภาพสูงเนื่องจากเศรษฐกิจไทยมีการขยายตัวที่ดี)

ANOVA

High Potential Market

	Sum of Squares	df	Mean Square	F	Sig.
Between Groups	.258	2	.129	.126	.882
Within Groups	28.517	28	1.018		
Total	28.774	30			

จากตารางที่ 4.6 พบว่า ค่านัยยะสำคัญที่ได้จากการคำนวณมีค่าเท่ากับ 0.882 ซึ่งมีค่ามากกว่า 0.05 (α) เราจึงยอมรับ H_0 นั่นคือ ในปัจจัย "ตลาดมีศักยภาพสูงเนื่องจากเศรษฐกิจไทยมีการขยายตัวที่ดี" นักลงทุนชาวต่างประเทศในทั้ง 3 กลุ่มอุตสาหกรรม ให้ความสำคัญในปัจจัยนี้ไม่แตกต่างกัน

2.2 ปัจจัย "เพื่อปกป้องตลาดที่มีอยู่ในประเทศไทย"

H_0 : นักลงทุนในทั้ง 3 กลุ่มอุตสาหกรรม ให้ความสำคัญในปัจจัย "เพื่อปกป้องตลาดที่มีอยู่ในประเทศไทย" ไม่แตกต่างกัน

H_1 : มีนักลงทุนอย่างน้อย 2 กลุ่มอุตสาหกรรม ที่ให้ความสำคัญ ในปัจจัย "เพื่อปกป้องตลาดที่มีอยู่ในประเทศไทย" แตกต่างกัน

ตารางที่ 4.7 : ANOVA (เพื่อปกป้องตลาดที่มีอยู่ในประเทศไทย)

ANOVA

Market Protection

	Sum of Squares	df	Mean Square	F	Sig.
Between Groups	.262	2	.131	.158	.855
Within Groups	23.222	28	.829		
Total	23.484	30			

จากตารางที่ 4.7 พบว่า ค่านัยยะสำคัญที่ได้จากการคำนวณมีค่าเท่ากับ 0.855 ซึ่งมีค่ามากกว่า 0.05 (α) เราจึงยอมรับ H_0 นั่นคือ ในปัจจัย "เพื่อปกป้องตลาดที่มีอยู่ในประเทศไทย" นักลงทุนชาวต่างประเทศในทั้ง 3 กลุ่มอุตสาหกรรม ให้ความสำคัญกับปัจจัยนี้ ไม่แตกต่างกัน

2.3 ปัจจัย "เพื่อหาตลาดใหม่"

H_0 : นักลงทุนในทั้ง 3 กลุ่มอุตสาหกรรม ให้ความสำคัญในปัจจัย "เพื่อหาตลาดใหม่" ไม่แตกต่างกัน

H_1 : มีนักลงทุนอย่างน้อย 2 กลุ่มอุตสาหกรรม ที่ให้ความสำคัญ ในปัจจัย "เพื่อหาตลาดใหม่" แตกต่างกัน

ตารางที่ 4.8 : ANOVA (เพื่อหาตลาดใหม่)

ANOVA

Market Finding

	Sum of Squares	df	Mean Square	F	Sig.
Between Groups	1.304	2	.652	.666	.522
Within Groups	27.406	28	.979		
Total	28.710	30			

จากตารางที่ 4.8 พบว่า ค่านัยยะสำคัญที่ได้จากการคำนวณมีค่าเท่ากับ 0.522 ซึ่งมีค่ามากกว่า 0.05 (α) เราจึงยอมรับ H_0 นั่นคือ ในปัจจัย "เพื่อหาตลาดใหม่" นักลงทุนชาวต่างประเทศในทั้ง 3 กลุ่มอุตสาหกรรม ให้ความสำคัญกับปัจจัยนี้ ไม่แตกต่างกัน

3. ปัจจัยด้านแรงงาน

แบ่งออกเป็น 3 ปัจจัยด้วยกัน คือ

3.1 ปัจจัย "ค่าจ้างแรงงานต่ำ"

H_0 : นักลงทุนในทั้ง 3 กลุ่มอุตสาหกรรม ให้ความสำคัญในปัจจัย "ค่าจ้างแรงงานต่ำ" ไม่แตกต่างกัน

H_1 : มีนักลงทุนอย่างน้อย 2 กลุ่มอุตสาหกรรม ที่ให้ความสำคัญ ในปัจจัย "ค่าจ้างแรงงานต่ำ" แตกต่างกัน

ตารางที่ 4.9 : ANOVA (ค่าจ้างแรงงานต่ำ)

ANOVA

Low Labor Cost

	Sum of Squares	df	Mean Square	F	Sig.
Between Groups	8.548E-02	2	4.274E-02	.046	.955
Within Groups	25.850	28	.923		
Total	25.935	30			

จากตารางที่ 4.9 พบว่า ค่านัยยะสำคัญที่ได้จากการคำนวณมีค่าเท่ากับ 0.955 ซึ่งมีค่ามากกว่า 0.05 (α) เราจึงยอมรับ H_0 นั่นคือ ในปัจจัย "ค่าจ้างแรงงานต่ำ" นักลงทุนชาวต่างประเทศในทั้ง 3 กลุ่มอุตสาหกรรม ให้ความสำคัญกับปัจจัยนี้ ไม่แตกต่างกัน

3.2 ปัจจัย "แรงงานไทยมีทักษะฝีมือที่ดี"

H_0 : นักลงทุนในทั้ง 3 กลุ่มอุตสาหกรรม ให้ความสำคัญในปัจจัย "แรงงานไทยมีทักษะฝีมือที่ดี" ไม่แตกต่างกัน

H_1 : มีนักลงทุนอย่างน้อย 2 กลุ่มอุตสาหกรรม ที่ให้ความสำคัญ ในปัจจัย "แรงงานไทยมีทักษะฝีมือที่ดี" แตกต่างกัน

ตารางที่ 4.10 : ANOVA (แรงงานไทยมีทักษะฝีมือที่ดี)

ANOVA

Labor Skill					
	Sum of Squares	df	Mean Square	F	Sig.
Between Groups	1.071	2	.536	1.143	.333
Within Groups	13.122	28	.469		
Total	14.194	30			

จากตารางที่ 4.10 พบว่า ค่านัยยะสำคัญที่ได้จากการคำนวณมีค่าเท่ากับ 0.333 ซึ่งมีค่ามากกว่า 0.05 (α) เราจึงยอมรับ H_0 นั่นคือ ในปัจจัย "แรงงานไทยมีทักษะฝีมือที่ดี" นักลงทุนชาวต่างประเทศในทั้ง 3 กลุ่มอุตสาหกรรม ให้ความสำคัญกับปัจจัยนี้ ไม่แตกต่างกัน

3.3 ปัจจัย "ประเทศไทยมีแรงงานสัมพัทธ์ที่ดี"

H_0 : นักลงทุนในทั้ง 3 กลุ่มอุตสาหกรรม ให้ความสำคัญในปัจจัย "ประเทศไทยมีแรงงานสัมพัทธ์ที่ดี" ไม่แตกต่างกัน

H_1 : มีนักลงทุนอย่างน้อย 2 กลุ่มอุตสาหกรรม ที่ให้ความสำคัญ ในปัจจัย "ประเทศไทยมีแรงงานสัมพัทธ์ที่ดี" แตกต่างกัน

ตารางที่ 4.11 : ANOVA (ประเทศไทยมีแรงงานสัมพันธ์ที่ดี)

ANOVA

Good Labor Relations

	Sum of Squares	df	Mean Square	F	Sig.
Between Groups	.610	2	.305	.425	.658
Within Groups	20.100	28	.718		
Total	20.710	30			

จากตารางที่ 4.11 พบว่า ค่านัยยะสำคัญที่ได้จากการคำนวณมีค่าเท่ากับ 0.658 ซึ่งมีค่ามากกว่า 0.05 (α) เราจึงยอมรับ H_0 นั่นคือ ในปัจจัย "ประเทศไทยมีแรงงานสัมพันธ์ที่ดี" นักลงทุนชาวต่างประเทศในทั้ง 3 กลุ่มอุตสาหกรรม ให้ความสำคัญกับปัจจัยนี้ ไม่แตกต่างกัน

4. ปัจจัยด้านวัตถุดิบ

แบ่งออกเป็น 2 ปัจจัยด้วยกัน คือ

4.1 ปัจจัย "มีปริมาณวัตถุดิบมาก"

H_0 : นักลงทุนในทั้ง 3 กลุ่มอุตสาหกรรม ให้ความสำคัญในปัจจัย "มีปริมาณวัตถุดิบมาก" ไม่แตกต่างกัน

H_1 : มีนักลงทุนอย่างน้อย 2 กลุ่มอุตสาหกรรม ที่ให้ความสำคัญ ในปัจจัย "มีปริมาณวัตถุดิบมาก" แตกต่างกัน

ตารางที่ 4.12 : ANOVA (มีปริมาณวัตถุดิบมาก)

ANOVA

Quantity of raw material

	Sum of Squares	df	Mean Square	F	Sig.
Between Groups	1.758	2	.879	1.639	.212
Within Groups	15.017	28	.536		
Total	16.774	30			

จากตารางที่ 4.12 พบว่า ค่านัยยะสำคัญที่ได้จากการคำนวณมีค่าเท่ากับ 0.212 ซึ่งมีค่ามากกว่า 0.05 (α) เราจึงยอมรับ H_0 นั่นคือ ในปัจจัย "มีปริมาณวัตถุดิบมาก" นักลงทุนชาวต่างประเทศในทั้ง 3 กลุ่มอุตสาหกรรม ให้ความสำคัญกับปัจจัยนี้ ไม่แตกต่างกัน

4.2 ปัจจัย "วัตถุดิบมีคุณภาพดี"

H_0 : นักลงทุนในทั้ง 3 กลุ่มอุตสาหกรรม ให้ความสำคัญในปัจจัย "วัตถุดิบมีคุณภาพดี" ไม่แตกต่างกัน

H_1 : มีนักลงทุนอย่างน้อย 2 กลุ่มอุตสาหกรรม ที่ให้ความสำคัญ ในปัจจัย "วัตถุดิบมีคุณภาพดี" แตกต่างกัน

ตารางที่ 4.13 : ANOVA (วัตถุดิบมีคุณภาพดี)

ANOVA

Quality of raw material

	Sum of Squares	df	Mean Square	F	Sig.
Between Groups	.527	2	.263	.340	.714
Within Groups	21.667	28	.774		
Total	22.194	30			

จากตารางที่ 4.13 พบว่า ค่านัยยะสำคัญที่ได้จากการคำนวณมีค่าเท่ากับ 0.714 ซึ่งมีค่ามากกว่า 0.05 (α) เราจึงยอมรับ H_0 นั่นคือ ในปัจจัย "วัตถุดิบมีคุณภาพดี" นักลงทุนชาวต่างประเทศในทั้ง 3 กลุ่มอุตสาหกรรม ให้ความสำคัญกับปัจจัยนี้ ไม่แตกต่างกัน

5. ปัจจัย "ประเทศไทยมีแหล่งทำเลที่ตั้งที่ดี"

H_0 : นักลงทุนในทั้ง 3 กลุ่มอุตสาหกรรม ให้ความสำคัญในปัจจัย "ประเทศไทยมีแหล่งทำเลที่ตั้งที่ดี" ไม่แตกต่างกัน

H_1 : มีนักลงทุนอย่างน้อย 2 กลุ่มอุตสาหกรรม ที่ให้ความสำคัญ ในปัจจัย "ประเทศไทยมีแหล่งทำเลที่ตั้งที่ดี" แตกต่างกัน

ตารางที่ 4.14 : ANOVA (ประเทศไทยมีแหล่งทำเลที่ตั้งที่ดี)

ANOVA

Location Advantage

	Sum of Squares	df	Mean Square	F	Sig.
Between Groups	.611	2	.305	.654	.528
Within Groups	13.067	28	.467		
Total	13.677	30			

จากตารางที่ 4.14 พบว่า คำนัยยะสำคัญที่ได้จากการคำนวณมีค่าเท่ากับ 0.528 ซึ่งมีค่ามากกว่า 0.05 (α) เราจึงยอมรับ H_0 นั่นคือ ในปัจจัย "ประเทศไทยมีแหล่งทำเลที่ตั้งที่ดี" นักลงทุนชาวต่างประเทศในทั้ง 3 กลุ่มอุตสาหกรรม ให้ความสำคัญกับปัจจัยนี้ ไม่แตกต่างกัน

6. ปัจจัยด้านการเมือง

แบ่งออกเป็น 2 ปัจจัยด้วยกัน คือ

6.1 ปัจจัย "ประเทศไทยมีเสถียรภาพทางการเมืองในเกณฑ์ที่ดี"

H_0 : นักลงทุนในทั้ง 3 กลุ่มอุตสาหกรรม ให้ความสำคัญในปัจจัย "ประเทศไทยมีเสถียรภาพทางการเมืองในเกณฑ์ที่ดี" ไม่แตกต่างกัน

H_1 : มีนักลงทุนอย่างน้อย 2 กลุ่มอุตสาหกรรม ที่ให้ความสำคัญ ในปัจจัย "ประเทศไทยมีเสถียรภาพทางการเมืองในเกณฑ์ที่ดี" แตกต่างกัน

ตารางที่ 4.15 : ANOVA (ประเทศไทยมีเสถียรภาพทางการเมืองในเกณฑ์ที่ดี)

ANOVA

Good Political Environment

	Sum of Squares	df	Mean Square	F	Sig.
Between Groups	1.483	2	.742	1.659	.208
Within Groups	12.517	28	.447		
Total	14.000	30			

จากตารางที่ 4.15 พบว่า ค่านัยยะสำคัญที่ได้จากการคำนวณมีค่าเท่ากับ 0.208 ซึ่งมีค่ามากกว่า 0.05 (α) เราจึงยอมรับ H_0 นั่นคือ ในปัจจัย "ประเทศไทยมีเสถียรภาพทางการเมืองในเกณฑ์ดี" นักลงทุนชาวต่างประเทศในทั้ง 3 กลุ่มอุตสาหกรรม ให้ความสำคัญกับปัจจัยนี้ไม่ต่างกัน

6.2 ปัจจัย "ประเทศไทยมีเสถียรภาพและมีความเป็นประชาธิปไตย"

H_0 : นักลงทุนในทั้ง 3 กลุ่มอุตสาหกรรม ให้ความสำคัญในปัจจัย "ประเทศไทยมีเสถียรภาพและมีความเป็นประชาธิปไตย" ไม่แตกต่างกัน

H_1 : มีนักลงทุนอย่างน้อย 2 กลุ่มอุตสาหกรรม ที่ให้ความสำคัญ ในปัจจัย "ประเทศไทยมีเสถียรภาพและมีความเป็นประชาธิปไตย" แตกต่างกัน

ตารางที่ 4.16 : ANOVA (ประเทศไทยมีเสถียรภาพและมีความเป็นประชาธิปไตย)

ANOVA

Good Freedom and Democracy

	Sum of Squares	df	Mean Square	F	Sig.
Between Groups	.389	2	.194	.409	.668
Within Groups	13.289	28	.475		
Total	13.677	30			

จากตารางที่ 4.16 พบว่า ค่านัยยะสำคัญที่ได้จากการคำนวณมีค่าเท่ากับ 0.668 ซึ่งมีค่ามากกว่า 0.05 (α) เราจึงยอมรับ H_0 นั่นคือ ในปัจจัย "ประเทศไทยมีเสถียรภาพและมีความเป็นประชาธิปไตย" นักลงทุนชาวต่างประเทศในทั้ง 3 กลุ่มอุตสาหกรรม ให้ความสำคัญกับปัจจัยนี้ ไม่แตกต่างกัน

7. ปัจจัยด้านสิทธิพิเศษต่างๆที่รัฐบาลไทยให้แก่นักลงทุน

แบ่งออกเป็น 4 ปัจจัยด้วยกัน คือ

7.1 ปัจจัย "การยกเว้นลดหย่อนภาษีเงินได้"

H_0 : นักลงทุนในทั้ง 3 กลุ่มอุตสาหกรรม ให้ความสำคัญในปัจจัย "การยกเว้นลดหย่อนภาษีเงินได้" ไม่แตกต่างกัน

H_1 : มีนักลงทุนอย่างน้อย 2 กลุ่มอุตสาหกรรม ที่ให้ความสำคัญ ในปัจจัย "การยกเว้นลดหย่อนภาษีเงินได้" แตกต่างกัน

ตารางที่ 4.17 : ANOVA (การยกเว้น/ลดหย่อนภาษีเงินได้)

ANOVA

Income tax reduction

	Sum of Squares	df	Mean Square	F	Sig.
Between Groups	.616	2	.308	.803	.458
Within Groups	10.739	28	.384		
Total	11.355	30			

จากตารางที่ 4.17 พบว่า ค่านัยยะสำคัญที่ได้จากการคำนวณมีค่าเท่ากับ 0.458 ซึ่งมีค่ามากกว่า 0.05 (α) เราจึงยอมรับ H_0 นั่นคือ ในปัจจัย "การยกเว้น/ลดหย่อนภาษีเงินได้" นักลงทุนชาวต่างประเทศในทั้ง 3 กลุ่มอุตสาหกรรม ให้ความสำคัญกับปัจจัยนี้ ไม่แตกต่างกัน

7.2 ปัจจัย "การยกเว้น/ลดหย่อนภาษีนำเข้าวัตถุดิบ"

H_0 : นักลงทุนในทั้ง 3 กลุ่มอุตสาหกรรม ให้ความสำคัญในปัจจัย "การยกเว้น/ลดหย่อนภาษีนำเข้าวัตถุดิบ" ไม่แตกต่างกัน

H_1 : มีนักลงทุนอย่างน้อย 2 กลุ่มอุตสาหกรรม ที่ให้ความสำคัญ ในปัจจัย "การยกเว้น/ลดหย่อนนำเข้าวัตถุดิบ" แตกต่างกัน

ตารางที่ 4.18 : ANOVA (การยกเว้น/ลดหย่อนภาษีนำเข้าวัตถุดิบ)

ANOVA

Tax Exemption/Reduction in Raw Material

	Sum of Squares	df	Mean Square	F	Sig.
Between Groups	.345	2	.172	.319	.729
Within Groups	15.139	28	.541		
Total	15.484	30			

จากตารางที่ 4.18 พบว่า ค่านัยยะสำคัญที่ได้จากการคำนวณมีค่าเท่ากับ 0.729 ซึ่งมีค่ามากกว่า 0.05 (α) เราจึงยอมรับ H_0 นั่นคือ ในปัจจัย "การยกเว้น/ลดหย่อนภาษีนำเข้าวัตถุดิบ" นักลงทุนชาวต่างประเทศในทั้ง 3 กลุ่มอุตสาหกรรม ให้ความสำคัญกับปัจจัยนี้ ไม่แตกต่างกัน

7.3 ปัจจัย "การจัดตั้งเขตส่งเสริมการลงทุน"

H_0 : นักลงทุนในทั้ง 3 กลุ่มอุตสาหกรรม ให้ความสำคัญในปัจจัย "การจัดตั้งเขตส่งเสริมการลงทุน" ไม่แตกต่างกัน

H_1 : มีนักลงทุนอย่างน้อย 2 กลุ่มอุตสาหกรรม ที่ให้ความสำคัญ ในปัจจัย "การจัดตั้งเขตส่งเสริมการลงทุน" แตกต่างกัน

ตารางที่ 4.19 : ANOVA (การจัดตั้งเขตส่งเสริมการลงทุน)

ANOVA

Investment Zone Setting

	Sum of Squares	df	Mean Square	F	Sig.
Between Groups	1.049	2	.524	.643	.533
Within Groups	22.822	28	.815		
Total	23.871	30			

จากตารางที่ 4.19 พบว่า ค่านัยยะสำคัญที่ได้จากการคำนวณมีค่าเท่ากับ 0.533 ซึ่งมีค่ามากกว่า 0.05 (α) เราจึงยอมรับ H_0 นั่นคือ ในปัจจัย "การจัดตั้งเขตส่งเสริมการลงทุน" นักลงทุนชาวต่างประเทศในทั้ง 3 กลุ่มอุตสาหกรรม ให้ความสำคัญกับปัจจัยนี้ ไม่แตกต่างกัน

7.4 ปัจจัย "การลดหย่อนค่าสาธารณูปโภค"

H_0 : นักลงทุนในทั้ง 3 กลุ่มอุตสาหกรรม ให้ความสำคัญในปัจจัย "การลดหย่อนค่าสาธารณูปโภค" ไม่แตกต่างกัน

H_1 : มีนักลงทุนอย่างน้อย 2 กลุ่มอุตสาหกรรม ที่ให้ความสำคัญ ในปัจจัย "การลดหย่อนค่าสาธารณูปโภค" แตกต่างกัน

ตารางที่ 4.20 : ANOVA (การลดหย่อนค่าสาธารณูปโภค)

ANOVA

Reduction of Infrastructure Fee

	Sum of Squares	df	Mean Square	F	Sig.
Between Groups	1.030	2	.515	1.025	.372
Within Groups	14.067	28	.502		
Total	15.097	30			

จากตารางที่ 4.20 พบว่า ค่านัยยะสำคัญที่ได้จากการคำนวณมีค่าเท่ากับ 0.372 ซึ่งมีค่ามากกว่า 0.05 (α) เราจึงยอมรับ H_0 นั่นคือ ในปัจจัย "การลดหย่อนค่าสาธารณูปโภค" นักลงทุนชาวต่างประเทศในทั้ง 3 กลุ่มอุตสาหกรรม ให้ความสำคัญกับปัจจัยนี้ ไม่แตกต่างกัน

8. ปัจจัยด้านวัฒนธรรม

แบ่งออกเป็น 2 ปัจจัย คือ

8.1 ปัจจัย "คนไทยสามารถยอมรับและปรับตัวเข้ากับการลงทุนและนักลงทุนชาวต่างประเทศได้ดี"

H_0 : นักลงทุนในทั้ง 3 กลุ่มอุตสาหกรรม ให้ความสำคัญในปัจจัย "คนไทยสามารถยอมรับและปรับตัวเข้ากับการลงทุนและนักลงทุนชาวต่างประเทศได้ดี" ไม่แตกต่างกัน

H_1 : มีนักลงทุนอย่างน้อย 2 กลุ่มอุตสาหกรรม ที่ให้ความสำคัญ ในปัจจัย "คนไทยสามารถยอมรับและปรับตัวเข้ากับการลงทุนและนักลงทุนชาวต่างประเทศได้ดี" แตกต่างกัน

ตารางที่ 4.21 : ANOVA (คนไทยสามารถยอมรับและปรับตัวเข้ากับการลงทุนและนักลงทุนชาวต่างประเทศได้ดี)

ANOVA

Good Adaptability of Thai people					
	Sum of Squares	df	Mean Square	F	Sig.
Between Groups	.266	2	.133	.297	.746
Within Groups	12.572	28	.449		
Total	12.839	30			

จากตารางที่ 4.21 พบว่า ค่านัยยะสำคัญที่ได้จากการคำนวณมีค่าเท่ากับ 0.746 ซึ่งมีค่ามากกว่า 0.05 (α) เราจึงยอมรับ H_0 นั่นคือ ในปัจจัย "คนไทยสามารถยอมรับและปรับตัวเข้ากับการลงทุนและนักลงทุนชาวต่างประเทศได้ดี" นักลงทุนชาวต่างประเทศในทั้ง 3 กลุ่มอุตสาหกรรม ให้ความสำคัญกับปัจจัยนี้ ไม่แตกต่างกัน

8.2 ปัจจัย “ประเทศไทยไม่มีความขัดแย้งด้านเชื้อชาติ/ศาสนา”

H_0 : นักลงทุนในทั้ง 3 กลุ่มอุตสาหกรรม ให้ความสำคัญในปัจจัย “ประเทศไทยไม่มีความขัดแย้งด้านเชื้อชาติ/ศาสนา” ไม่แตกต่างกัน

H_1 : มีนักลงทุนอย่างน้อย 2 กลุ่มอุตสาหกรรม ที่ให้ความสำคัญ ในปัจจัย “ประเทศไทยไม่มีความขัดแย้งด้านเชื้อชาติ/ศาสนา” แตกต่างกัน

ตารางที่ 4.22 : ANOVA (ประเทศไทยไม่มีความขัดแย้งด้านเชื้อชาติ/ศาสนา)

ANOVA

No Conflict in Nationality and Religion

	Sum of Squares	df	Mean Square	F	Sig.
Between Groups	1.097	2	.549	1.488	.243
Within Groups	10.322	28	.369		
Total	11.419	30			

จากตารางที่ 4.22 พบว่า ค่านัยยะสำคัญที่ได้จากการคำนวณมีค่าเท่ากับ 0.243 ซึ่งมีค่ามากกว่า 0.05 (α) เราจึงยอมรับ H_0 นั่นคือ ในปัจจัย “ประเทศไทยไม่มีความขัดแย้งด้านเชื้อชาติ/ศาสนา” นักลงทุนชาวต่างประเทศในทั้ง 3 กลุ่มอุตสาหกรรม ให้ความสำคัญกับปัจจัยนี้ ไม่ต่างกัน

9. ปัจจัย “การเกิดเขตการค้าเสรีอาเซียน (AFTA)”

H_0 : นักลงทุนในทั้ง 3 กลุ่มอุตสาหกรรม ให้ความสำคัญในปัจจัย “การเกิดเขตการค้าเสรีอาเซียน (AFTA)” ไม่แตกต่างกัน

H_1 : มีนักลงทุนอย่างน้อย 2 กลุ่มอุตสาหกรรม ที่ให้ความสำคัญ ในปัจจัย “การเกิดเขตการค้าเสรีอาเซียน (AFTA)” แตกต่างกัน

ตารางที่ 4.23 : ANOVA (การเกิดเขตการค้าเสรีอาเซียน (AFTA))

ANOVA

Existence of AFTA

	Sum of Squares	df	Mean Square	F	Sig.
Between Groups	3.817E-02	2	1.909E-02	.035	.966
Within Groups	15.317	28	.547		
Total	15.355	30			

จากตารางที่ 4.23 พบว่า คำนวณค่าสำคัญที่ได้จากการคำนวณมีค่าเท่ากับ 0.966 ซึ่งมีค่ามากกว่า 0.05 (α) เราจึงยอมรับ H_0 นั่นคือ ในปีจจัย "การเกิดเซตการค้าเสรีอาเซียน (AFTA)" นักลงทุนชาวต่างประเทศในทั้ง 3 กลุ่มอุตสาหกรรม ให้ความสำคัญกับปัจจัยนี้ ไม่แตกต่างกัน

โดยสรุป จากการเปรียบเทียบปัจจัยที่ดึงดูดการลงทุนจากต่างประเทศ เมื่อพิจารณาแยกตามกลุ่มอุตสาหกรรม ดังการทดสอบข้างต้น สามารถสรุปความสำคัญได้ดังตารางที่ 4.24

ตารางที่ 4.24 : สรุปการเปรียบเทียบปัจจัยดึงดูด เมื่อพิจารณาแยกตามกลุ่มอุตสาหกรรม

ปัจจัย	นัยยะสำคัญ	สรุปผล
ทั้งหมด	ไม่มี	นักลงทุนทั้ง 3 กลุ่มให้ความสำคัญในปัจจัยที่ดึงดูดแต่ละตัวนั้น ไม่แตกต่างกัน

ซึ่งเราพบว่า ในปีจจัยแต่ละตัวที่เราพิจารณา ระหว่างกลุ่มอุตสาหกรรมเส้นใยประดิษฐ์ อุตสาหกรรมทอผ้า และอุตสาหกรรมเครื่องนุ่งห่ม นักลงทุนทั้ง 3 กลุ่มให้ความสำคัญในปัจจัยที่ดึงดูดแต่ละตัวนั้นไม่แตกต่างกัน ที่เป็นเช่นนี้เพราะ การเข้ามาลงทุนของนักลงทุนชาวต่างประเทศในอุตสาหกรรมสิ่งทอไทย นักลงทุนชาวต่างประเทศพิจารณาการเข้ามาลงทุนในแบบองค์รวม นั่นคือ นักลงทุนพิจารณาข้อมูลในการลงทุนในอุตสาหกรรมสิ่งทอแบบเป็นภาพรวมทั้งระบบ โดยมีได้พิจารณาลงลึกไปสู่อุตสาหกรรมย่อยแต่ละด้านอย่างเฉพาะเจาะจงมากนัก นอกจากนี้รูปแบบของสายโซ่การผลิตไม่ว่าจะเป็น สายโซ่การผลิตที่ถูกผลักดันจากผู้ผลิต (Producer Driven Chain) ที่มีในอุตสาหกรรมเส้นใยประดิษฐ์ และอุตสาหกรรมทอผ้า และสายโซ่การผลิตที่ถูกผลักดันจากผู้ซื้อ (Buyer Driven Chain) ที่มีในอุตสาหกรรมเครื่องนุ่งห่ม ก็ไม่ได้ทำให้นักลงทุนทั้ง 3 กลุ่มให้ความสำคัญกับปัจจัยที่ดึงดูดการลงทุนแตกต่างกัน ความแตกต่างในการเข้ามาลงทุนจึงขึ้นอยู่กับตัวของนักลงทุนเอง เช่น พื้นฐานของประเทศ พื้นฐานของบริษัท หรือความชำนาญของนักลงทุน เป็นต้น

4.2.2.2. ปัจจัยที่ดึงดูดการลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศ เมื่อพิจารณาแยกตามกลุ่มประเทศที่เข้ามาลงทุน

ในที่นี้เราแบ่งกลุ่มนักลงทุนออกเป็น 3 กลุ่ม ตามกลุ่มประเทศที่เข้ามาลงทุนในอุตสาหกรรมสิ่งทอไทย คือ ประเทศญี่ปุ่น กลุ่มประเทศ Asian NIEs และกลุ่มประเทศยุโรป และสหรัฐอเมริกา รายละเอียดมีดังนี้

กลุ่มนักลงทุนจากประเทศญี่ปุ่น

ในส่วนนี้เราจะหาปัจจัยที่ดึงดูดการลงทุนจากต่างประเทศ ว่านักลงทุนชาวญี่ปุ่นให้ความสนใจในปัจจัยใดในการดึงดูดพวกเขาให้เข้ามาลงทุนในอุตสาหกรรมสิ่งทอ ในประเทศไทย ซึ่งในการเก็บรวบรวมข้อมูลมีบริษัทที่มีการลงทุนจากนักลงทุนชาวญี่ปุ่น ให้ความร่วมมือในการให้ข้อมูล จำนวน 10 บริษัท โดย ผลที่ได้จากการสัมภาษณ์และการใช้แบบสอบถามบริษัทที่มีการลงทุนจากต่างประเทศ ในเรื่องปัจจัยที่ดึงดูดการลงทุน มีดังในตารางที่ 4.25

ผลการวิเคราะห์ ปัจจัยที่ดึงดูดการลงทุนโดยตรงจากประเทศญี่ปุ่น ในอุตสาหกรรมสิ่งทอไทย

ในส่วนนี้เราจะพิจารณาถึง ปัจจัยต่างๆที่เราสอบถามนักลงทุนชาวต่างประเทศ ว่าพวกเขาให้ความสำคัญกับปัจจัยแต่ละตัวนั้นเป็นเช่นไร โดยในการสอบถามความคิดเห็นของบริษัทที่มีการลงทุนจากประเทศญี่ปุ่น เราได้มีการกำหนดความสำคัญของปัจจัยต่างๆออกเป็น 5 ระดับ เช่นเดียวกับการวิเคราะห์แยกตามกลุ่มอุตสาหกรรม คือ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย และน้อยที่สุด ซึ่งในแต่ละระดับ เราได้กำหนดความสำคัญของแต่ละระดับ เป็น 5 4 3 2 และ 1 ตามลำดับ โดยเราได้กำหนดช่วงคะแนนเฉลี่ยในการจัดระดับความสำคัญ ดังนี้

คะแนนเฉลี่ย	ลำดับความสำคัญ
1.00 – 1.49	น้อยที่สุด
1.50 – 2.49	น้อย
2.50 – 3.49	ปานกลาง
3.50 – 4.49	มาก
4.50 – 5.00	มากที่สุด

ตารางที่ 4.25 : ปัจจัยต่างๆที่ดึงดูดการลงทุนจากประเทศญี่ปุ่น ในอุตสาหกรรมสิ่งทอไทย

ปัจจัย	จำนวนบริษัทที่ตอบแบบสอบถาม (จากจำนวน 10 บริษัท)					คะแนนเฉลี่ย
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด	
1. การอ่อนตัวลงอย่างมากของเงินบาท	2	7	1	0	0	4.10
2. ตลาด						
1) ตลาดมีศักยภาพสูงเนื่องจากเศรษฐกิจไทยมีการขยายตัวที่ดี	3	7	0	0	0	4.30
2) เพื่อปกป้องตลาดที่มีอยู่ในประเทศไทย	2	5	2	1	0	3.80
3) เพื่อหาตลาดใหม่	0	2	5	2	1	2.80
3. แรงงาน						
1) ค่าจ้างแรงงานต่ำ	0	3	6	1	0	3.20
2) แรงงานไทยมีทักษะฝีมือที่ดี	1	6	3	0	0	3.80
3) ประเทศไทยมีแรงงานสัมพันธ์ที่ดี	1	5	3	1	0	3.60
4. วัตถุดิบ						
1) ปริมาณวัตถุดิบมาก	0	0	7	3	0	2.70
2) วัตถุดิบมีคุณภาพ	0	2	4	3	1	2.70
5. ประเทศไทยมีแหล่งทำเลที่ตั้งที่ดี	1	6	3	0	0	3.80
6. การเมือง						
1) ประเทศไทยมีเสถียรภาพทางการเมืองในเกณฑ์ที่ดี	0	5	3	2	0	3.30
2) ประเทศไทยมีเสรีภาพและมีความเป็นประชาธิปไตย	0	5	4	1	0	3.40

ตารางที่ 4.25 (ต่อ)

ปัจจัย	จำนวนบริษัทที่ตอบแบบสอบถาม (จากจำนวน 10 บริษัท)					คะแนนเฉลี่ย
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด	
7. สิทธิพิเศษต่างๆที่รัฐบาลไทยให้แก่นักลงทุน						
1) การยกเว้น/ลดหย่อนภาษีเงินได้	0	2	8	0	0	3.20
2) การยกเว้น/ลดหย่อนภาษีนำเข้าวัตถุดิบ	1	9	0	0	0	4.10
3) การจัดตั้งเขตส่งเสริมการลงทุน	2	6	2	0	0	4.00
4) การลดหย่อนค่าสาธารณูปโภค	0	1	8	1	0	3.00
8. วัฒนธรรม						
1) คนไทยสามารถยอมรับและปรับตัวเข้ากับการลงทุนและนักลงทุนชาวต่างประเทศได้ดี	3	7	0	0	0	4.30
2) ประเทศไทยไม่มีความขัดแย้งด้านเชื้อชาติ/ศาสนา	4	6	0	0	0	4.40
9. การเกิดเขตการค้าเสรีอาเซียน (AFTA)	2	7	1	0	0	4.10

หมายเหตุ : กำหนดความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถามเป็นคะแนน โดย กำหนดให้ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย น้อยที่สุด เป็น 5 4 3 2 และ 1 ตามลำดับ

ที่มา : จากการสำรวจข้อมูลภาคสนาม

จากตารางที่ 4.25 เราพบว่า

1. การอ่อนตัวลงอย่างมากของค่าเงินบาท เป็นปัจจัยที่มีความสำคัญมาก ในการดึงดูดการลงทุนจากนักลงทุนชาวญี่ปุ่นให้เข้ามาลงทุนในอุตสาหกรรมสิ่งทอไทย
2. ในส่วนของปัจจัยด้านตลาด "การที่ตลาดมีศักยภาพสูง" และ "เพื่อปกป้องตลาดที่มีอยู่ในประเทศไทย" เป็นปัจจัยที่มีความสำคัญมากในการดึงดูดการลงทุน ในขณะที่ "เพื่อหาตลาดใหม่" นักลงทุนชาวญี่ปุ่นให้ความสำคัญในระดับปานกลาง
3. สำหรับปัจจัยด้านแรงงาน นักลงทุนชาวญี่ปุ่นให้ความสำคัญกับ ปัจจัย "แรงงานไทยมีทักษะฝีมือที่ดี" และ "ประเทศไทยมีแรงงานสัมพันธ์ที่ดี" เป็นปัจจัยที่มีสำคัญมาก ส่วนปัจจัย "ค่าจ้างแรงงานต่ำ" ให้ความสำคัญในระดับปานกลาง
4. เมื่อพิจารณาในปัจจัยวัตถุดิบของประเทศไทย ทั้งปัจจัย "ปริมาณวัตถุดิบมาก" และ "วัตถุดิบมีคุณภาพดี" มีความสำคัญปานกลางต่อการดึงดูดการลงทุน
5. สำหรับปัจจัย "ประเทศไทยมีแหล่งทำเลที่ตั้งที่ดี" พบว่า นักลงทุนชาวญี่ปุ่นให้ความสำคัญในระดับมาก ต่อปัจจัยนี้
6. ในส่วนของด้านการเมือง นักลงทุนชาวญี่ปุ่น ให้ความสำคัญกับปัจจัย "ประเทศไทยมีเสถียรภาพทางการเมืองในเกณฑ์ดี" และ ปัจจัย "ประเทศไทยมีเสรีภาพและมีความเป็นประชาธิปไตย" เป็นปัจจัยที่มีความสำคัญระดับปานกลาง ในการดึงดูดการลงทุน
7. ในส่วนของสิทธิพิเศษต่างๆที่รัฐบาลไทยให้แก่นักลงทุน ทั้งปัจจัย "การยกเว้น/ลดหย่อนภาษีนำเข้าวัตถุดิบ" และ "การจัดตั้งเขตส่งเสริมการลงทุน" เป็นปัจจัยที่สำคัญมากในการดึงดูดการลงทุนจากประเทศญี่ปุ่น ในขณะที่ "การยกเว้น/ลดหย่อนภาษีเงินได้" และ "การลดหย่อนค่าสาธารณูปโภค" เป็นปัจจัยที่มีความสำคัญในระดับปานกลาง
8. สำหรับปัจจัยด้านวัฒนธรรม เราพบว่า ทั้งปัจจัย "คนไทยสามารถยอมรับและปรับตัวเข้ากับการลงทุนและนักลงทุนชาวต่างประเทศได้ดี" และ "ประเทศไทยไม่มีความขัดแย้งด้านเชื้อชาติ/ศาสนา" เป็นปัจจัยที่มีความสำคัญมากต่อการดึงดูดการลงทุนโดยตรงจากประเทศญี่ปุ่น

9. การเกิดเขตการค้าเสรีอาเซียน (AFTA) เป็นปัจจัยที่มีความสำคัญมาก ปัจจัยหนึ่ง ในการดึงดูดการลงทุนจากนักลงทุนชาวญี่ปุ่นในอุตสาหกรรมสิ่งทอไทย

โดยสรุปแล้ว ปัจจัยที่นักลงทุนชาวญี่ปุ่นที่เข้ามาลงทุนในอุตสาหกรรมสิ่งทอไทย ให้ความสำคัญว่าเป็นปัจจัยที่มีความสำคัญมาก ในการดึงดูดให้พวกเขาเข้ามาลงทุนในประเทศไทย นั้น ประกอบด้วยปัจจัยต่างๆ 11 ปัจจัย โดยเรียงตามน้ำหนักของคะแนน ได้ดังนี้

1. ประเทศไทยไม่มีความขัดแย้งด้านเชื้อชาติ/ศาสนา" เป็นปัจจัยที่ได้รับคะแนนเฉลี่ยสูงสุดในความคิดเห็นของนักลงทุนชาวญี่ปุ่น ได้รับคะแนนเฉลี่ย 4.40
2. "ตลาดมีศักยภาพสูงเนื่องจากเศรษฐกิจไทยมีการขยายตัวที่ดี" และ "คนไทยสามารถยอมรับและปรับตัวเข้ากับการลงทุนและนักลงทุนชาวต่างประเทศได้ดี" เป็นปัจจัยที่มีความสำคัญรองลงมา ได้รับคะแนนเฉลี่ยเท่ากัน คือ 4.30
3. "การอ่อนตัวลงอย่างมากของค่าเงินบาท" "การยกเว้น/ลดหย่อน ภาษีนำเข้าวัตถุดิบ" และ "การเกิดเขตการค้าเสรีอาเซียน" ได้รับคะแนนเฉลี่ยเท่ากันที่ 4.10
4. "การจัดตั้งเขตส่งเสริมการลงทุน" ได้รับคะแนนเฉลี่ย 4.00
5. "เพื่อปกป้องตลาดที่มีอยู่ในประเทศไทย" "แรงงานไทยมีทักษะฝีมือที่ดี" และ "ประเทศไทยมีแหล่งทำเลที่ตั้งที่ดี" ได้รับคะแนนเฉลี่ยเท่ากันที่ 3.80
6. "ประเทศไทยมีแรงงานสัมพันธ์ที่ดี" ได้รับคะแนนเฉลี่ย 3.60

กลุ่มนักลงทุนจากประเทศ Asian NIES

ในส่วนนี้เราจะหาปัจจัยที่ดึงดูดการลงทุนจากต่างประเทศ ว่านักลงทุนจากกลุ่มประเทศ Asia NIEs ให้ความสนใจในปัจจัยใดในการดึงดูดพวกเขาให้เข้ามาลงทุนในอุตสาหกรรมสิ่งทอในประเทศไทย ซึ่งในการเก็บรวบรวมข้อมูลมีบริษัทที่มีการลงทุนจากนักลงทุนจากกลุ่ม Asia NIEs ให้ความร่วมมือในการให้ข้อมูล จำนวน 11 บริษัท โดย ผลที่ได้จากการสัมภาษณ์และการใช้แบบสอบถามบริษัทที่มีการลงทุนจากต่างประเทศ ในเรื่องปัจจัยที่ดึงดูดการลงทุน มีดังในตารางที่ 4.26

ตารางที่ 4.26 : ปัจจัยต่างๆที่ดึงดูดการลงทุนจากกลุ่ม Asian NIEs ในอุตสาหกรรมสิ่งทอไทย

ปัจจัย	จำนวนบริษัทที่ตอบแบบสอบถาม (จากจำนวน 11 บริษัท)					คะแนนเฉลี่ย
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด	
1. การอ่อนตัวลงอย่างมากของเงินบาท	0	2	9	0	0	3.18
2. ตลาด						
1) ตลาดมีศักยภาพสูงเนื่องจากเศรษฐกิจไทยมีการขยายตัวที่ดี	0	4	6	1	0	3.27
2) เพื่อปกป้องตลาดที่มีอยู่ในประเทศไทย	0	2	8	1	0	3.09
3) เพื่อหาตลาดใหม่	0	4	7	0	0	3.36
3. แรงงาน						
1) ค่าจ้างแรงงานต่ำ	6	4	0	1	0	4.36
2) แรงงานไทยมีทักษะฝีมือที่ดี	3	7	1	0	0	4.18
3) ประเทศไทยมีแรงงานสัมพันธ์ที่ดี	0	0	5	6	0	2.45
4. วัตถุดิบ						
1) ปริมาณวัตถุดิบมาก	0	3	5	2	1	2.91
2) วัตถุดิบมีคุณภาพ	0	4	5	2	0	3.18
5. ประเทศไทยมีแหล่งทำเลที่ตั้งที่ดี	0	1	8	2	0	2.91
6. การเมือง						
1) ประเทศไทยมีเสถียรภาพทางการเมืองในเกณฑ์ที่ดี	0	1	5	5	0	2.64
2) ประเทศไทยมีเสรีภาพและมีความเป็นประชาธิปไตย	0	3	8	0	0	3.27

ตารางที่ 4.26 (ต่อ)

ปัจจัย	จำนวนบริษัทที่ตอบแบบสอบถาม (จากจำนวน 11 บริษัท)					คะแนนเฉลี่ย
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด	
7. สิทธิพิเศษต่างๆที่รัฐบาลไทยให้แก่นักลงทุน						
1) การยกเว้น/ลดหย่อนภาษีเงินได้	0	4	6	1	0	3.27
2) การยกเว้น/ลดหย่อนภาษีนำเข้าวัตถุดิบ	0	8	2	1	0	3.64
3) การจัดตั้งเขตส่งเสริมการลงทุน	2	4	4	1	0	3.64
4) การลดหย่อนค่าสาธารณูปโภค	0	1	6	4	0	2.73
8. วัฒนธรรม						
1) คนไทยสามารถยอมรับและปรับตัวเข้ากับการลงทุนและนักลงทุนชาวต่างประเทศได้ดี	0	8	3	0	0	3.73
2) ประเทศไทยไม่มีความขัดแย้งด้านเชื้อชาติ/ศาสนา	3	7	1	0	0	4.18
9. การเกิดเขตการค้าเสรีอาเซียน (AFTA)	0	4	7	0	0	3.36

หมายเหตุ : กำหนดความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถามเป็นคะแนน โดย กำหนดให้ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย น้อยที่สุด เป็น 5 4 3 2 และ 1 ตามลำดับ

ที่มา : จากการสำรวจข้อมูลภาคสนาม

ผลการวิเคราะห์ปัจจัยที่ดึงดูดการลงทุนโดยตรงจากกลุ่มประเทศ Asian NIEs ในอุตสาหกรรม สิ่งทอของไทย

ในส่วนนี้ การกำหนดความสำคัญของปัจจัยต่างๆ ยังคงแบ่งเป็น 5 ระดับ คือ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย และน้อยที่สุด และกำหนดเป็นคะแนน 5 4 3 2 และ 1 ตามลำดับ โดยวิธีการกำหนดช่วงคะแนนเฉลี่ยในการจัดระดับความสำคัญ ใช้วิธีการเช่นเดียวกับการวิเคราะห์ใน ส่วนของนักลงทุนจากประเทศญี่ปุ่น ข้างต้น

จากตารางที่ 4.26 พบว่า

1. การอ่อนตัวลงอย่างมากของค่าเงินบาท เป็นปัจจัยที่มีความระดับปานกลาง ในการดึงดูดการลงทุนจากนักลงทุนจากกลุ่ม Asian NIEs ให้เข้ามาลงทุนในอุตสาหกรรมสิ่งทอไทย
2. ในส่วนของปัจจัยด้านตลาด ทั้ง 3 ปัจจัย คือ "การที่ตลาดมีศักยภาพสูง" "เพื่อปกป้องตลาดที่มีอยู่ในประเทศไทย" และ "เพื่อหาตลาดใหม่" เป็นปัจจัยที่มีความสำคัญในระดับปานกลางในการดึงดูดการลงทุน
3. สำหรับปัจจัยด้านแรงงาน นักลงทุนให้ความสำคัญกับ ปัจจัย "แรงงานไทยมีทักษะฝีมือที่ดี" และ "ประเทศไทยมีแรงงานสัมพันธ์ที่ดี" เป็นปัจจัยที่มีสำคัญมาก ส่วนปัจจัย "ค่าจ้างแรงงานต่ำ" ให้ความสำคัญในระดับน้อย ในความคิดเห็นของนักลงทุนกลุ่ม Asian NIEs
4. เมื่อพิจารณาในปัจจัยวัตถุดิบของประเทศไทย ทั้งปัจจัย "ปริมาณวัตถุดิบมาก" และ "วัตถุดิบมีคุณภาพดี" มีความสำคัญปานกลางต่อการดึงดูดการลงทุน
5. สำหรับปัจจัย "ประเทศไทยมีแหล่งทำเลที่ตั้งที่ดี" พบว่า นักลงทุนกลุ่ม Asian NIEs ให้ความสำคัญในระดับปานกลาง ต่อปัจจัยนี้
6. ในส่วนของด้านการเมือง นักลงทุนกลุ่ม Asian NIEs ให้ความสำคัญกับปัจจัย "ประเทศไทยมีเสถียรภาพทางการเมืองในเกณฑ์ดี" และ ปัจจัย "ประเทศไทยมีเสถียรภาพและมีความเป็นประชาธิปไตย" เป็นปัจจัยที่มีความสำคัญระดับปานกลาง ในการดึงดูดการลงทุน

7. ในส่วนของสิทธิพิเศษต่างๆที่รัฐบาลไทยให้แก่นักลงทุน ทั้งปัจจัย "การยกเว้น/ลดหย่อนภาษีนำเข้าวัตถุดิบ" และ "การจัดตั้งเขตส่งเสริมการลงทุน" เป็นปัจจัยที่จำเป็นอย่างยิ่งในการดึงดูดการลงทุนจากกลุ่ม Asian NIEs ในขณะที่ "การยกเว้น/ลดหย่อนภาษีเงินได้" และ "การลดหย่อนค่าสาธารณูปโภค" เป็นปัจจัยที่มีความสำคัญในระดับปานกลาง

8. สำหรับปัจจัยด้านวัฒนธรรม เราพบว่า ทั้งปัจจัย "คนไทยสามารถยอมรับและปรับตัวเข้ากับการลงทุนและนักลงทุนชาวต่างประเทศได้ดี" และ "ประเทศไทยไม่มีความขัดแย้งด้านเชื้อชาติ/ศาสนา" เป็นปัจจัยที่มีความสำคัญมากต่อการดึงดูดการลงทุนโดยตรงจากประเทศญี่ปุ่น

9. การเกิดเขตการค้าเสรีอาเซียน (AFTA) เป็นปัจจัยที่มีความจำคุณ์ระดับปานกลาง ในการดึงดูดการลงทุนจากนักลงทุนกลุ่ม Asian NIEs ในอุตสาหกรรมสิ่งทอไทย

โดยสรุปแล้ว ปัจจัยที่นักลงทุนจากกลุ่มประเทศ Asian NIEs ที่เข้ามาลงทุนในอุตสาหกรรมสิ่งทอไทย ให้ความสำคัญว่าเป็นปัจจัยที่มีความสำคัญมาก ในการดึงดูดให้พวกเขาเข้ามาลงทุนในประเทศไทย นั้นประกอบด้วยปัจจัยต่างๆ 6 ปัจจัย โดยเรียงตามน้ำหนักของคะแนนได้ดังนี้

1. "ค่าจ้างแรงงานต่ำ" เป็นปัจจัยที่ได้รับคะแนนเฉลี่ยสูงสุด คือ 4.36
2. "แรงงานไทยมีทักษะฝีมือที่ดี" และ "ประเทศไทยไม่มีความขัดแย้งด้านเชื้อชาติ/ศาสนา" เป็นปัจจัยที่มีความสำคัญรองลงมา ได้รับคะแนนเฉลี่ยเท่ากัน คือ 4.18
3. "คนไทยสามารถยอมรับและปรับตัวเข้ากับการลงทุนและนักลงทุนชาวต่างประเทศได้ดี" ได้รับคะแนนเฉลี่ย 3.73
4. "การยกเว้น/ลดหย่อน ภาษีนำเข้าวัตถุดิบ" และ "การจัดตั้งเขตส่งเสริมการลงทุน" ได้รับคะแนนเฉลี่ยเท่ากันที่ 3.64

กลุ่มนักลงทุนจากประเทศ ในยุโรปและสหรัฐอเมริกา

ในส่วนนี้เราจะหาปัจจัยที่ดึงดูดการลงทุนจากต่างประเทศ ว่านักลงทุนจากกลุ่มประเทศประเทศยุโรปและสหรัฐอเมริกา ให้ความสนใจในปัจจัยใดในการดึงดูดพวกเขาให้เข้ามาลงทุนในอุตสาหกรรมสิ่งทอในประเทศไทย ซึ่งในการเก็บรวบรวมข้อมูลมีบริษัทที่มีการลงทุนจากนักลงทุนจากกลุ่ม ประเทศยุโรปและสหรัฐอเมริกาให้ความร่วมมือในการให้ข้อมูล จำนวน 10 บริษัท โดยผลที่ได้จากการสัมภาษณ์และการใช้แบบสอบถามบริษัทที่มีการลงทุนจากต่างประเทศ ในเรื่องปัจจัยที่ดึงดูดการลงทุน มีดังในตารางที่ 4.27

ตารางที่ 4.27 : ปัจจัยต่างๆที่ดึงดูดการลงทุนจากประเทศยุโรปและ USA ในอุตสาหกรรมสิ่งทอไทย

ปัจจัย	จำนวนบริษัทที่ตอบแบบสอบถาม (จากจำนวน 10 บริษัท)					
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด	คะแนนเฉลี่ย
1. การอ่อนตัวลงอย่างมากของเงินบาท	5	4	1	0	0	4.40
2. ตลาด						
1) ตลาดมีศักยภาพสูงเนื่องจากเศรษฐกิจไทยมีการขยายตัวที่ดี	0	0	5	4	1	2.40
2) เพื่อปกป้องตลาดที่มีอยู่ในประเทศไทย	0	0	6	3	1	2.50
3) เพื่อหาตลาดใหม่	0	3	2	2	3	2.50
3. แรงงาน						
1) ค่าจ้างแรงงานต่ำ	1	5	3	1	0	3.60
2) แรงงานไทยมีทักษะฝีมือที่ดี	1	3	6	0	0	3.50
3) ประเทศไทยมีแรงงานสัมพันธ์ที่ดี	0	1	5	4	0	2.70
4. วัตถุดิบ						
1) ปริมาณวัตถุดิบมาก	0	0	5	4	1	2.40
2) วัตถุดิบมีคุณภาพ	0	1	5	3	1	2.60
5. ประเทศไทยมีแหล่งทำเลที่ตั้งที่ดี	0	7	3	0	0	3.70
6. การเมือง						
1) ประเทศไทยมีเสถียรภาพทางการเมืองในเกณฑ์ที่ดี	0	1	9	0	0	3.10
2) ประเทศไทยมีเสรีภาพและมีความเป็นประชาธิปไตย	2	6	2	0	0	4.00

ตารางที่ 4.26 (ต่อ)

ปัจจัย	จำนวนบริษัทที่ตอบแบบสอบถาม (จากจำนวน 10 บริษัท)					คะแนนเฉลี่ย
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด	
7. สิทธิพิเศษต่างๆที่รัฐบาลไทยให้แก่นักลงทุน						
1) การยกเว้น/ลดหย่อนภาษีเงินได้	1	5	4	0	0	3.70
2) การยกเว้น/ลดหย่อนภาษีนำเข้าวัตถุดิบ	2	5	2	1	0	3.80
3) การจัดตั้งเขตส่งเสริมการลงทุน	8	0	2	0	0	4.60
4) การลดหย่อนค่าสาธารณูปโภค	0	0	-4	4	2	2.20
8. วัฒนธรรม						
1) คนไทยสามารถยอมรับและปรับตัวเข้ากับการลงทุนและนักลงทุนชาวต่างประเทศได้ดี	1	2	7	0	0	3.40
2) ประเทศไทยไม่มีความขัดแย้งด้านเชื้อชาติ/ศาสนา	3	5	2	0	0	4.10
9. การเกิดเขตการค้าเสรีอาเซียน (AFTA)	1	3	5	1	0	3.40

หมายเหตุ : กำหนดความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถามเป็นคะแนน โดย กำหนดให้ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย น้อยที่สุด เป็น 5 4 3 2 และ 1 ตามลำดับ

ที่มา : จากการสำรวจข้อมูลภาคสนาม

ผลการวิเคราะห์ปัจจัยที่ดึงดูดการลงทุนโดยตรงจากกลุ่มประเทศในยุโรปและสหรัฐอเมริกา ในอุตสาหกรรมสิ่งทอของไทย

ในส่วนนี้ การกำหนดความสำคัญของปัจจัยต่างๆ ยังคงแบ่งเป็น 5 ระดับ คือ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย และน้อยที่สุด และกำหนดเป็นคะแนน 5 4 3 2 และ 1 ตามลำดับ โดยวิธีการกำหนดช่วงคะแนนเฉลี่ยในการจัดระดับความสำคัญ ใช้วิธีการเช่นเดียวกับการวิเคราะห์ในส่วนนี้นักลงทุนจากประเทศญี่ปุ่น และกลุ่มประเทศ Asian NIEs ข้างต้น

จากตารางที่ 4.27 พบว่า

1. การอ่อนตัวอย่างมากของค่าเงินบาท เป็นปัจจัยที่มีความสำคัญมาก ในการดึงดูดการลงทุนจากนักลงทุนจากกลุ่มประเทศยุโรปและสหรัฐอเมริกาให้เข้ามาลงทุนในอุตสาหกรรมสิ่งทอ

2. ในส่วนของปัจจัยด้านตลาด "การที่ตลาดมีศักยภาพสูง" และ "เพื่อหาตลาดใหม่" เป็นปัจจัยที่มีความสำคัญในระดับปานกลาง ในขณะที่ปัจจัย "เพื่อปกป้องตลาดที่มีอยู่ในประเทศไทย" เป็นปัจจัยที่มีความสำคัญน้อย ในการดึงดูดการลงทุน

3. สำหรับปัจจัยด้านแรงงาน นักลงทุนให้ความสำคัญกับ ปัจจัย "ค่าจ้างแรงงานต่ำ" และ "แรงงานไทยมีทักษะฝีมือที่ดี" เป็นปัจจัยที่มีสำคัญมาก ส่วนปัจจัย "ประเทศไทยมีแรงงานสัมพันธ์ที่ดี" ให้ความสำคัญในระดับน้อยในความคิดเห็นของนักลงทุนกลุ่มประเทศยุโรปและสหรัฐอเมริกา

4. เมื่อพิจารณาในปัจจัยวัตถุดิบของประเทศไทย ทั้งปัจจัย "ปริมาณวัตถุดิบมาก" และ "วัตถุดิบมีคุณภาพดี" มีความสำคัญปานกลางต่อการดึงดูดการลงทุน

5. สำหรับปัจจัย "ประเทศไทยมีแหล่งทำเลที่ตั้งที่ดี" พบว่า นักลงทุนกลุ่ม ยุโรปและสหรัฐอเมริกา ให้ความสำคัญในระดับมาก ต่อปัจจัยนี้

6. ในส่วนของด้านการเมือง นักลงทุนกลุ่มยุโรปและสหรัฐอเมริกา ให้ความสำคัญกับ ปัจจัย "ประเทศไทยมีเสรีภาพและมีความเป็นประชาธิปไตย" เป็นปัจจัยที่มีความสำคัญมาก ในขณะที่ "ประเทศไทยมีเสถียรภาพทางการเมืองในเกณฑ์ดี" เป็นปัจจัยที่มีความสำคัญระดับปานกลาง ในการดึงดูดการลงทุน

7. ในส่วนของสิทธิพิเศษต่างๆที่รัฐบาลไทยให้แก่นักลงทุน ปัจจัย "การจัดตั้งเขตส่งเสริมการลงทุน" เป็นปัจจัยที่มีความสำคัญในระดับมากที่สุด ในการดึงดูดการลงทุน ส่วน "การยกเว้นลดหย่อนภาษีเงินได้" และ "การยกเว้นลดหย่อน ภาษีนำเข้าวัตถุดิบ" เป็นปัจจัยที่จำคัญมากในการดึงดูดการลงทุน ในขณะที่ "การลดหย่อนค่าสาธารณูปโภค" เป็นปัจจัยที่มีความสำคัญน้อย

8. สำหรับปัจจัยด้านวัฒนธรรม เจพพบว่า "ประเทศไทยไม่มีความขัดแย้งด้านเชื้อชาติ/ศาสนา" เป็นปัจจัยที่มีความสำคัญมากต่อการดึงดูดการลงทุนโดยตรงจากนักลงทุนยุโรปและสหรัฐอเมริกา ส่วน ปัจจัย "คนไทยสามารถยอมรับและปรับตัวเข้ากับการลงทุนและนักลงทุนชาวต่างประเทศได้ดี" เป็นปัจจัยที่มีความสำคัญปานกลาง

9 การเกิดเขตการค้าเสรีอาเซียน (AFTA) เป็นปัจจัยที่มีความสำคัญระดับปานกลาง ในการดึงดูดการลงทุน

โดยสรุปแล้ว ปัจจัยที่นักลงทุนจากกลุ่มประเทศยุโรปและสหรัฐอเมริกา ที่เข้ามาลงทุนในอุตสาหกรรมสิ่งทอไทย ให้ความสำคัญว่าเป็นปัจจัยที่มีความสำคัญมากและมากที่สุด ในการดึงดูดให้พวกเขาเข้ามาลงทุนในประเทศไทย นั้นประกอบด้วยปัจจัยต่างๆ 9 ปัจจัย โดยเรียงตามน้ำหนักของคะแนน ได้ดังนี้

1. "การจัดตั้งเขตส่งเสริมการลงทุน" เป็นปัจจัยที่มีความสำคัญในระดับมากที่สุด และได้รับคะแนนเฉลี่ยสูงสุดที่ 4.60
2. "การอ่อนตัวลงอย่างมากของค่าเงินบาท" เป็นปัจจัยที่มีความสำคัญรองลงมา ได้รับคะแนนเฉลี่ย 4.40
3. "ประเทศไทยไม่มีความขัดแย้งด้านเชื้อชาติ/ศาสนา" ได้รับคะแนนเฉลี่ย 4.10
4. "ประเทศไทยมีเสรีภาพและมีความเป็นประชาธิปไตย" ได้รับคะแนนเฉลี่ย 4.00
5. "การยกเว้นลดหย่อน ภาษีนำเข้าวัตถุดิบ" ได้รับคะแนนเฉลี่ย 3.80
6. "ประเทศไทยมีแหล่งทำเลที่ตั้งที่ดี" และ "การลดหย่อนภาษีเงินได้" ได้รับคะแนนเฉลี่ยเท่ากันที่ 3.70
7. "ค่าจ้างแรงงานต่ำ" ได้รับคะแนนเฉลี่ย 3.60
8. "แรงงานไทยมีทักษะฝีมือที่ดี" ได้รับคะแนนเฉลี่ย 3.50

การเปรียบเทียบปัจจัยที่ดึงดูดการลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศ ในระหว่างกลุ่มนักลงทุนจากต่างประเทศ

ในส่วนนี้ เราจะพิจารณาเปรียบเทียบปัจจัยต่างๆที่ดึงดูดการลงทุนจากต่างประเทศว่าในแต่ละปัจจัยนั้น นักลงทุนจากประเทศญี่ปุ่น กลุ่ม Asian NIEs และกลุ่มประเทศยุโรปและสหรัฐอเมริกา ให้ความสำคัญกับปัจจัยแต่ละตัวนั้น เหมือนหรือแตกต่างกันอย่างไร

ซึ่งในการเปรียบเทียบใช้วิธีเช่นเดียวกับการเปรียบเทียบระหว่างกลุ่มอุตสาหกรรม ซึ่งผลการวิเคราะห์มีดังนี้

1. ปัจจัย "การอ่อนตัวลงอย่างมากของค่าเงินบาท"

H_0 : นักลงทุนในทั้ง 3 กลุ่มประเทศ ให้ความสำคัญในปัจจัย " การอ่อนตัวลงอย่างมากของค่าเงินบาท" ไม่แตกต่างกัน

H_1 : มีนักลงทุนอย่างน้อย 2 กลุ่มประเทศ ที่ให้ความสำคัญ ในปัจจัย "การอ่อนตัวลงอย่างมากของค่าเงินบาท" แตกต่างกัน

ตารางที่ 4.28 : ANOVA (การอ่อนตัวลงอย่างมากของค่าเงินบาท)

ANOVA

Baht Value					
	Sum of Squares	df	Mean Square	F	Sig.
Between Groups	8.548	2	4.274	13.391	.000
Within Groups	8.936	28	.319		
Total	17.484	30			

จากตารางที่ 4.28 เราพบว่า ค่านัยยะสำคัญที่ได้จากการคำนวณเท่ากับ 0.00 ซึ่งมีค่าน้อยกว่า 0.05 (α) เราจึงปฏิเสธ H_0 และยอมรับ H_1 นั่นคือ มีนักลงทุนอย่างน้อย 2 กลุ่มที่ให้ความสำคัญในปัจจัยนี้ แตกต่างกัน

แต่เราต้องทดสอบต่อไปว่านักลงทุนกลุ่มไหนที่ให้ความสำคัญแตกต่างกันบ้าง โดยใช้วิธี LSD ซึ่งเป็นการเปรียบเทียบกลุ่มนักลงทุนเป็นคู่ๆ ถ้าหากคู่ไหนมีนัยยะสำคัญแสดงว่าปัจจัยที่พิจารณาในระหว่างคู่นั้นมีความแตกต่างกัน ดังในตารางที่ 4.29

ตารางที่ 4.29 : Multiple Comparisons (การอ่อนตัวลงอย่างมากของค่าเงินบาท)

Multiple Comparisons

Dependent Variable: Baht Value

LSD

(I) Investor	(J) Investor	Mean Difference (I-J)	Std. Error	Sig.	95% Confidence Interval	
					Lower Bound	Upper Bound
Japan	Asia NIEs	.92*	.25	.001	.41	1.42
	EU&USA	-.30	.25	.245	-.82	.22
Asia NIEs	Japan	-.92*	.25	.001	-1.42	-.41
	EU&USA	-1.22*	.25	.000	-1.72	-.71
EU&USA	Japan	.30	.25	.245	-.22	.82
	Asia NIEs	1.22*	.25	.000	.71	1.72

*. The mean difference is significant at the .05 level.

จากตารางที่ 4.29 คู่ของกลุ่มนักลงทุนที่มีนัยยะสำคัญ คือ กลุ่มนักลงทุนจาก Asian NIEs กับญี่ปุ่น และ กลุ่มนักลงทุนจาก Asian NIEs กับ กลุ่มยุโรปและสหรัฐอเมริกา ในขณะที่กลุ่มประเทศญี่ปุ่นกับกลุ่มยุโรปและสหรัฐอเมริกา ไม่มีนัยยะสำคัญ

เมื่อพิจารณาจากการทดสอบ LSD และคะแนนเฉลี่ยระหว่างกลุ่ม (ญี่ปุ่น : Asian NIEs : Europe and USA ; 4.10 : 3.18 : 4.40) เราสรุปได้ว่า

1. นักลงทุนจากประเทศญี่ปุ่นและกลุ่มยุโรปและสหรัฐอเมริกา ให้ความสำคัญกับปัจจัย "การอ่อนตัวลงอย่างมากของค่าเงินบาท" ไม่แตกต่างกัน
2. นักลงทุนจากประเทศญี่ปุ่นและ กลุ่มยุโรปและสหรัฐอเมริกา ให้ความสำคัญกับปัจจัยนี้ มากกว่านักลงทุนจากกลุ่ม Asian NIEs

ที่เป็นเช่นนี้ เพราะ การอ่อนตัวลงอย่างมากของค่าเงินบาท จากการประกาศค่าเงินบาทลอยตัวบวกกับวิกฤติเศรษฐกิจที่เกิดขึ้น ทำให้ค่าเงินบาทอ่อนค่าลงอย่างมาก เมื่อเทียบกับค่าเงินสกุลสำคัญๆ ทั้งดอลลาร์สหรัฐ ค่าเงินสกุลในปะเทศยุโรป รวมทั้งค่าเงินเยน แต่ค่าเงินในระหว่างประเทศญี่ปุ่น สหรัฐอเมริกา และกลุ่มปะเทศยุโรป มีการเปลี่ยนแปลงไม่มากนัก จึงทำให้นักลง

ทุนจากญี่ปุ่น และกลุ่มประเทศยุโรปและสหรัฐอเมริกา ให้ความสำคัญกับปัจจัยนี้ไม่แตกต่างกัน แต่เมื่อเราพิจารณากลุ่มประเทศ Asian NIEs พบว่า ในช่วงที่ค่าเงินบาทอ่อนค่าลงและการเกิดวิกฤติเศรษฐกิจในภูมิภาคเอเชีย ค่าเงินสกุลต่างๆในเอเชีย รวมทั้งในกลุ่ม Asian NIEs (ยกเว้นฮ่องกงที่ใช้นโยบายอัตราแลกเปลี่ยนแบบคงที่) ก็มีการอ่อนค่าลงไปด้วย ดังนั้น การอ่อนตัวลงของค่าเงินบาท เมื่อเทียบกับค่าเงินเยนญี่ปุ่น และค่าเงินในกลุ่มประเทศยุโรปและสหรัฐอเมริกา จึงอ่อนตัวลงในสัดส่วนที่มากกว่ากลุ่มประเทศ Asian NIEs ทำให้อำนาจซื้อของนักลงทุนจากประเทศญี่ปุ่นและกลุ่มประเทศยุโรปและสหรัฐอเมริกา มีมากกว่านักลงทุนจากกลุ่ม Asian NIEs นี้คือสาเหตุว่าทำไมนักลงทุนจากประเทศญี่ปุ่นและกลุ่มประเทศยุโรปและสหรัฐอเมริกา จึงให้ความสำคัญกับปัจจัยนี้มากกว่านักลงทุนจากกลุ่ม Asian NIEs

2. ปัจจัยด้านตลาด

แบ่งออกเป็น 3 ปัจจัยด้วยกัน คือ

2.1 ปัจจัย "ตลาดมีศักยภาพสูงเนื่องจากเศรษฐกิจไทยมีการขยายตัวที่ดี"

H_0 : นักลงทุนในทั้ง 3 กลุ่มประเทศ ให้ความสำคัญในปัจจัย "ตลาดมีศักยภาพสูงเนื่องจากเศรษฐกิจไทยมีการขยายตัวที่ดี" ไม่แตกต่างกัน

H_1 : มีนักลงทุนอย่างน้อย 2 กลุ่มประเทศ ที่ให้ความสำคัญ ในปัจจัย "ตลาดมีศักยภาพสูงเนื่องจากเศรษฐกิจไทยมีการขยายตัวที่ดี" แตกต่างกัน

ตารางที่ 4.30 : ANOVA (ตลาดมีศักยภาพสูงเนื่องจากเศรษฐกิจไทยมีการขยายตัวที่ดี)

ANOVA

High Potential Market					
	Sum of Squares	df	Mean Square	F	Sig.
Between Groups	18.092	2	9.046	23.713	.000
Within Groups	10.682	28	.381		
Total	28.774	30			

จากตารางที่ 4.30 เราพบว่า ค่านัยยะสำคัญที่ได้จากการคำนวณเท่ากับ 0.00 ซึ่งมีค่าน้อยกว่า 0.05 (α) เราจึงปฏิเสธ H_0 และยอมรับ H_1 นั่นคือ มีนักลงทุนอย่างน้อย 2 กลุ่มที่ให้ความสำคัญในปัจจัยนี้ แตกต่างกัน ซึ่งเราจำเป็นต้องทดสอบ LSD เพื่อหาว่านักลงทุนกลุ่มไหนที่ให้ความสำคัญแตกต่างกันอย่างไร

ตารางที่ 4.31 : Multiple Comparisons (ตลาดมีศักยภาพสูงเนื่องจากเศรษฐกิจมีการขยายตัวดี)

Multiple Comparisons

Dependent Variable: High Potential Market

LSD

(I) Investor	(J) Investor	Mean Difference (I-J)	Std. Error	Sig.	95% Confidence Interval	
					Lower Bound	Upper Bound
Japan	Asia NIEs	1.03*	.27	.001	.47	1.58
	EU&USA	1.90*	.28	.000	1.33	2.47
Asia NIEs	Japan	-1.03*	.27	.001	-1.58	-.47
	EU&USA	.87*	.27	.003	.32	1.43
EU&USA	Japan	-1.90*	.28	.000	-2.47	-1.33
	Asia NIEs	-.87*	.27	.003	-1.43	-.32

*. The mean difference is significant at the .05 level.

จากตารางที่ 4.31 เราพบว่า มีนัยยะสำคัญในทุกคู่ของกลุ่มนักลงทุน และเมื่อพิจารณาจากการทดสอบ LSD และคะแนนเฉลี่ยระหว่างกลุ่ม (ญี่ปุ่น : Asian NIEs : Europe and USA ; 4.30 : 3.27 : 2.40) เราสรุปได้ว่า นักลงทุนจากประเทศญี่ปุ่นให้ความสำคัญกับปัจจัยนี้มากกว่าอีก 2 กลุ่มนักลงทุน และนักลงทุนจากกลุ่ม Asian NIEs ให้ความสำคัญกับปัจจัยนี้มากกว่านักลงทุนจากกลุ่มสหรัฐอเมริกาและยุโรป ที่เป็นเช่นนี้เพราะ การลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศในอุตสาหกรรมสิ่งทอไทย นักลงทุนชาวญี่ปุ่น ให้ความสำคัญกับตลาดในประเทศไทยมากกว่านักลงทุนจาก 2 กลุ่มที่เหลือ โดยการลงทุนของนักลงทุนจากกลุ่มประเทศ Asian NIEs และ กลุ่มประเทศยุโรป และสหรัฐอเมริกา ในประเทศไทยนั้น ส่วนใหญ่จะให้ความสำคัญในการใช้ประเทศไทยเป็นฐานในการผลิตเพื่อการส่งออกมากกว่าจะอาศัยตลาดในประเทศ โดยนักลงทุนจากกลุ่มประเทศยุโรป และสหรัฐอเมริกา ดำเนินนโยบายนี้มากกว่านักลงทุนจากกลุ่ม Asian NIEs

2.2 ปัจจัย "เพื่อปกป้องตลาดที่มีอยู่ในประเทศไทย"

H_0 : นักลงทุนในทั้ง 3 กลุ่มประเทศ ให้ความสำคัญในปัจจัย "เพื่อปกป้องตลาดที่มีอยู่ในประเทศไทย" ไม่แตกต่างกัน

H_1 : มีนักลงทุนอย่างน้อย 2 กลุ่มประเทศ ที่ให้ความสำคัญ ในปัจจัย "เพื่อปกป้องตลาดที่มีอยู่ในประเทศไทย" แตกต่างกัน

ตารางที่ 4.32 : ANOVA (เพื่อปกป้องตลาดที่มีอยู่ในประเทศไทย)

ANOVA

Market Protection

	Sum of Squares	df	Mean Square	F	Sig.
Between Groups	8.475	2	4.237	7.905	.002
Within Groups	15.009	28	.536		
Total	23.484	30			

จากตารางที่ 4.32 เราพบว่า ค่านัยยะสำคัญที่ได้จากการคำนวณเท่ากับ 0.002 ซึ่งมีค่าน้อยกว่า 0.05 (α) เราจึงปฏิเสธ H_0 และยอมรับ H_1 นั่นคือ มีนักลงทุนอย่างน้อย 2 กลุ่มที่ให้ความสำคัญในปัจจุบันนี้ แตกต่างกัน ซึ่งเราจำเป็นต้องทดสอบ LSD เพื่อหาว่านักลงทุนกลุ่มไหนที่ให้ความสำคัญแตกต่างกันอย่างไร

ตารางที่ 4.33 : Multiple Comparisons (เพื่อปกป้องตลาดที่มีอยู่ในประเทศไทย)

Multiple Comparisons

Dependent Variable: Market Protection

LSD

(I) Investor	(J) Investor	Mean Difference (I-J)	Std. Error	Sig.	95% Confidence Interval	
					Lower Bound	Upper Bound
Japan	Asia NIEs	.71*	.32	.035	5.38E-02	1.3E
	EU&USA	1.30*	.33	.000	.63	1.97
Asia NIEs	Japan	-.71*	.32	.035	-1.36	-5.38E-02
	EU&USA	.59	.32	.075	-6.44E-02	1.2E
EU&USA	Japan	-1.30*	.33	.000	-1.97	-.63
	Asia NIEs	-.59	.32	.075	-1.25	6.44E-02

*. The mean difference is significant at the .05 level.

จากตารางที่ 4.33 คู่ของกลุ่มนักลงทุนที่มีนัยยะสำคัญ คือ กลุ่มนักลงทุนจาก ญี่ปุ่น กับ Asian NIEs และ กลุ่มนักลงทุนจาก ญี่ปุ่น กับ กลุ่มยุโรปและสหรัฐอเมริกา ในขณะที่กลุ่ม Asian NIEs กับกลุ่มยุโรปและสหรัฐอเมริกา ไม่มีนัยยะสำคัญ เมื่อพิจารณาจากการทดสอบ LSD และ คะแนนเฉลี่ยระหว่างกลุ่ม (ญี่ปุ่น : Asian NIEs : Europe and USA ; 3.80 : 3.09 : 2.50) เราสรุปได้ว่า

1. นักลงทุนจากประเทศ Asian NIEs และกลุ่มยุโรปและสหรัฐอเมริกา ให้ความสำคัญกับปัจจัยนี้ไม่แตกต่างกัน

2. นักลงทุนจากประเทศญี่ปุ่น ให้ความสำคัญกับปัจจัยนี้ มากกว่านักลงทุนจากกลุ่ม Asian NIEs และ กลุ่มยุโรปและสหรัฐอเมริกา

เช่นเดียวกับปัจจัย "ตลาดมีศักยภาพสูงเนื่องจากเศรษฐกิจไทยมีการขยายตัวที่ดี" นักลงทุนชาวญี่ปุ่นให้ความสำคัญกับตลาดในประเทศไทยมากกว่านักลงทุน 2 กลุ่มที่เหลือ ดังนั้น นักลงทุนชาวญี่ปุ่นจึงให้ความสำคัญในการเข้ามาลงทุนโดยตรงเพื่อรักษาตลาดและส่วนแบ่งทางการตลาดที่ตนมีอยู่ในประเทศไทย มากกว่านักลงทุนจาก 2 กลุ่มที่เหลือ

2.3 ปัจจัย "เพื่อหาตลาดใหม่"

H_0 : นักลงทุนในทั้ง 3 กลุ่มประเทศ ให้ความสำคัญในปัจจัย "เพื่อหาตลาดใหม่" ไม่แตกต่างกัน

H_1 : มีนักลงทุนอย่างน้อย 2 กลุ่มประเทศ ที่ให้ความสำคัญ ในปัจจัย "เพื่อหาตลาดใหม่" แตกต่างกัน

ตารางที่ 4.34: ANOVA (เพื่อหาตลาดใหม่)

ANOVA

Market Finding

	Sum of Squares	df	Mean Square	F	Sig.
Between Groups	4.064	2	2.032	2.309	.118
Within Groups	24.645	28	.880		
Total	28.710	30			

จากตารางที่ 4.34 พบว่า ค่านัยยะสำคัญที่ได้จากการคำนวณมีค่าเท่ากับ 0.118 ซึ่งมีค่ามากกว่า 0.05 (α) เราจึงยอมรับ H_0 นั่นคือ ในปัจจัย "เพื่อหาตลาดใหม่" นักลงทุนชาวต่างประเทศ ในทั้ง 3 กลุ่มประเทศ ให้ความสำคัญกับปัจจัยนี้ ไม่ต่างกัน เนื่องจาก เมื่อเราพิจารณาในกลุ่มนักลงทุนชาวญี่ปุ่น นักลงทุนและบริษัทญี่ปุ่นส่วนใหญ่จะมีตลาดอยู่แล้ว การลงทุนส่วนใหญ่จะเน้นหนักเพื่อการขยายตลาดหรือปกป้องตลาดที่มีอยู่ แทนที่จะเข้ามาลงทุนเพื่อหาตลาดใหม่ ส่วนนักลงทุนจากกลุ่มประเทศ Asian NIEs และ ประเทศยุโรปและสหรัฐอเมริกา การเข้ามาลงทุนจุดประสงค์หลักไม่ได้ต้องการพึ่งพาตลาดในประเทศไทย แต่จะเน้นเพื่อการส่งออกมากกว่า ดังนั้น นักลงทุนจึงให้ความสำคัญกับปัจจัยนี้อยู่ในระดับเพียงปานกลาง ไม่แตกต่างกันในทั้ง 3 กลุ่มประเทศ นักลงทุน

3. ปัจจัยด้านแรงงาน

แบ่งออกเป็น 3 ปัจจัยด้วยกัน คือ

3.1 ปัจจัย "ค่าจ้างแรงงานต่ำ"

H_0 : นักลงทุนในทั้ง 3 กลุ่มอุตสาหกรรม ให้ความสำคัญในปัจจัย "ค่าจ้างแรงงานต่ำ" ไม่แตกต่างกัน

H_1 : มีนักลงทุนอย่างน้อย 2 กลุ่มอุตสาหกรรม ที่ให้ความสำคัญ ในปัจจัย "ค่าจ้างแรงงานต่ำ" แตกต่างกัน

ตารางที่ 4.35 : ANOVA (ค่าจ้างแรงงานต่ำ)

ANOVA

Labor Cost					
	Sum of Squares	df	Mean Square	F	Sig.
Between Groups	7.390	2	3.695	5.579	.009
Within Groups	18.545	28	.662		
Total	25.935	30			

จากตารางที่ 4.35 เราพบว่า ค่านัยยะสำคัญที่ได้จากการคำนวณเท่ากับ 0.009 ซึ่งมีค่าน้อยกว่า 0.05 (α) เราจึงปฏิเสธ H_0 และยอมรับ H_1 นั่นคือ มีนักลงทุนอย่างน้อย 2 กลุ่มที่ให้ความสำคัญในปัจจัยนี้ แตกต่างกัน ซึ่งเราจำเป็นต้องทดสอบ LSD เพื่อหาว่านักลงทุนกลุ่มไหนที่ให้ความสำคัญแตกต่างกันอย่างไร

ตารางที่ 4.36: Multiple Comparisons (ค่าจ้างแรงงานต่ำ)

Multiple Comparisons

Dependent Variable: Labor Cost

LSD

(I) Investor	(J) Investor	Mean Difference (I-J)	Std. Error	Sig.	95% Confidence Interval	
					Lower Bound	Upper Bound
Japan	Asia NIEs	-1.16*	.36	.003	-1.89	-.44
	EU&USA	-.40	.36	.281	-1.15	.35
Asia NIEs	Japan	1.16*	.36	.003	.44	1.89
	EU&USA	.76*	.36	.041	3.52E-02	1.49
EU&USA	Japan	.40	.36	.281	-.35	1.15
	Asia NIEs	-.76*	.36	.041	-1.49	-3.52E-02

*. The mean difference is significant at the .05 level.

จากตารางที่ 4.36 คู่ของกลุ่มนักลงทุนที่มีนัยยะสำคัญ คือ กลุ่มนักลงทุนจาก Asian NIEs กับญี่ปุ่นและ กลุ่มนักลงทุนจาก Asian NIEs กับ กลุ่มยุโรปและสหรัฐอเมริกา ในขณะที่กลุ่มนักลงทุนจากญี่ปุ่น กับกลุ่มยุโรปและสหรัฐอเมริกา ไม่มีนัยยะสำคัญ เมื่อพิจารณาจากการทดสอบ LSD และคะแนนเฉลี่ยระหว่างกลุ่ม (ญี่ปุ่น : Asian NIEs : Europe and USA ; 3.20 : 4.36 : 3.60) เราสรุปได้ว่า

1. นักลงทุนจากประเทศ ญี่ปุ่นและกลุ่มยุโรปและสหรัฐอเมริกา ให้ความสำคัญกับปัจจัยนี้ ไม่แตกต่างกัน
2. นักลงทุนจากกลุ่ม Asian NIEs ให้ความสำคัญกับปัจจัยนี้ มากกว่านักลงทุนจากประเทศญี่ปุ่นและ กลุ่มยุโรปและสหรัฐอเมริกา

ทั้งนี้เพราะ การพัฒนาอุตสาหกรรมสิ่งทอในกลุ่มประเทศ Asian NIEs แต่เริ่มแรกนั้น เป็นการโอนย้ายฐานการผลิตจากเหล่าประเทศที่ก้าวหน้า ทั้งจากสหรัฐอเมริกา ยุโรป และญี่ปุ่น ที่ต้นทุนด้านค่าจ้างแรงงานในประเทศเหล่านี้เพิ่มสูงขึ้นมาก จำเป็นต้องย้ายฐานการผลิตในส่วนที่มีการใช้แรงงานหนาแน่นมาสู่กลุ่มประเทศ Asian NIEs ซึ่งมีค่าจ้างที่ต่ำกว่า แต่ต่อมาประเทศในกลุ่ม Asian NIEs ก็เริ่มประสบกับปัญหาค่าจ้างแรงงานสูงเช่นเดียวกัน จึงจำเป็นต้องโอนย้ายฐานการผลิต ในส่วนที่มีการใช้แรงงานหนาแน่นมาสู่ประเทศที่มีค่าจ้างทำต่ำกว่า เช่น ประเทศไทย ซึ่งเห็นได้ว่า การเข้ามาลงทุนตั้งโรงงานของนักลงทุนจากกลุ่ม Asian NIEs สาเหตุหลักประการหนึ่งนั้น เป็นการเข้ามาลงทุนเพื่ออาศัยค่าจ้างแรงงานราคาถูกในประเทศไทย ดังนั้น นักลงทุนจากกลุ่ม Asian NIEs จึงให้ความสำคัญกับปัจจัยนี้มากกว่านักลงทุนจาก 2 กลุ่มที่เหลือ

3.2 ปัจจัย "แรงงานไทยมีทักษะฝีมือที่ดี"

- H_0 : นักลงทุนในทั้ง 3 กลุ่มอุตสาหกรรม ให้ความสำคัญในปัจจัย "แรงงานไทยมีทักษะฝีมือที่ดี" ไม่แตกต่างกัน
- H_1 : มีนักลงทุนอย่างน้อย 2 กลุ่มอุตสาหกรรม ที่ให้ความสำคัญ ในปัจจัย "แรงงานไทยมีทักษะฝีมือที่ดี" แตกต่างกัน

ตารางที่ 4.37 : ANOVA (แรงงานไทยมีทักษะฝีมือที่ดี)

ANOVA

Labor Skill

	Sum of Squares	df	Mean Square	F	Sig.
Between Groups	2.457	2	1.229	2.931	.070
Within Groups	11.736	28	.419		
Total	14.194	30			

จากตารางที่ 4.37 พบว่า ค่านัยยะสำคัญที่ได้จากการคำนวณมีค่าเท่ากับ 0.07 ซึ่งมีค่ามากกว่า 0.05 (α) เราจึงยอมรับ H_0 นั่นคือ ในปัจจัย "แรงงานไทยมีทักษะฝีมือที่ดี" นักลงทุนชาวต่างประเทศในทั้ง 3 กลุ่มประเทศ ให้ความสำคัญกับปัจจัยนี้ ไม่แตกต่างกัน สาเหตุที่นักลงทุนทั้ง 3 กลุ่มประเทศ ให้ความสำคัญไม่แตกต่างกัน เพราะ พวกเขาต่างยอมรับว่า แรงงานไทยมีทักษะฝีมือที่ดี และการที่มีทักษะฝีมือดีก็ย่อมส่งผลดีต่อการผลิตและเป็นสิ่งดึงดูดต่อการลงทุน ซึ่งนักลงทุนในทั้ง 3 กลุ่มต่างให้ความสำคัญในปัจจัยนี้ในระดับสำคัญมากไม่แตกต่างกัน

3.3 ปัจจัย "ประเทศไทยมีแรงงานสัมพันธ์ที่ดี"

H_0 : นักลงทุนในทั้ง 3 กลุ่มอุตสาหกรรม ให้ความสำคัญในปัจจัย "ประเทศไทยมีแรงงานสัมพันธ์ที่ดี" ไม่แตกต่างกัน

H_1 : มีนักลงทุนอย่างน้อย 2 กลุ่มอุตสาหกรรม ที่ให้ความสำคัญ ในปัจจัย "ประเทศไทยมีแรงงานสัมพันธ์ที่ดี" แตกต่างกัน

ตารางที่ 4.38 : ANOVA (ประเทศไทยมีแรงงานสัมพันธ์ที่ดี)

ANOVA

Good Labor Relations

	Sum of Squares	df	Mean Square	F	Sig.
Between Groups	7.482	2	3.741	7.920	.002
Within Groups	13.227	28	.472		
Total	20.710	30			

จากตารางที่ 4.38 เราพบว่า ค่านัยยะสำคัญที่ได้จากการคำนวณเท่ากับ 0.002 ซึ่งมีค่าน้อยกว่า 0.05 (α) เราจึงปฏิเสธ H_0 และยอมรับ H_1 นั่นคือ มีนักลงทุนอย่างน้อย 2 กลุ่มที่ให้ความสำคัญในปัจจุบันนี้ แตกต่างกัน ซึ่งเราจำเป็นต้องทดสอบ LSD เพื่อดูว่านักลงทุนกลุ่มไหนที่ให้ความสำคัญแตกต่างกันอย่างไร

ตารางที่ 4.39 : Multiple Comparisons (ประเทศไทยมีแรงงานสัมพันธ์ที่ดี)

Multiple Comparisons

Dependent Variable: Good Labor Relations
LSD

(I) Investor	(J) Investor	Mean Difference (I-J)	Std. Error	Sig.	95% Confidence Interval	
					Lower Bound	Upper Bound
Japan	Asia NIEs	1.15*	.30	.001	.53	1.76
	EU&USA	.90*	.31	.007	.27	1.53
Asia NIEs	Japan	-1.15*	.30	.001	-1.76	-.53
	EU&USA	-.25	.30	.421	-.86	.37
EU&USA	Japan	-.90*	.31	.007	-1.53	-.27
	Asia NIEs	.25	.30	.421	-.37	.86

*. The mean difference is significant at the .05 level.

จากตารางที่ 4.39 คู่ของกลุ่มนักลงทุนที่มีนัยยะสำคัญ คือ กลุ่มนักลงทุนจาก ญี่ปุ่น กับ Asian NIEs และ กลุ่มนักลงทุนจาก ญี่ปุ่น กับ กลุ่มยุโรปและสหรัฐอเมริกา ในขณะที่กลุ่มนักลงทุนจาก Asian NIEs กับกลุ่มยุโรปและสหรัฐอเมริกา ไม่มีนัยยะสำคัญ เมื่อพิจารณาจากการทดสอบ LSD และคะแนนเฉลี่ยระหว่างกลุ่ม (ญี่ปุ่น : Asian NIEs : Europe and USA ; 3.60 : 2.45 : 2.70) เราสรุปได้ว่า

1. นักลงทุนจากกลุ่ม Asia NIEs และกลุ่มยุโรปและสหรัฐอเมริกา ให้ความสำคัญกับปัจจุบันนี้ไม่แตกต่างกัน
2. นักลงทุนจากประเทศญี่ปุ่น ให้ความสำคัญกับปัจจุบันนี้ มากกว่านักลงทุนจากกลุ่ม Asian NIEs และ กลุ่มยุโรปและสหรัฐอเมริกา

จากการสอบถามนักลงทุนชาวต่างประเทศ พวกเขาให้ความเห็นว่าประเทศไทยมีแรงงานสัมพันธ์ที่อยู่ในเกณฑ์ดีพอสมควร ไม่มีการประท้วงที่รุนแรง สามารถพูดจากประนีประนอมกันได้ จากผลการวิเคราะห์ข้างต้น สิ่งที่ทำให้ให้นักลงทุนชาวญี่ปุ่น ให้ความสำคัญกับปัจจุบันนี้มากกว่านักลงทุนจาก 2 กลุ่มที่เหลือนั้น เป็นเพราะ วัฒนธรรมองค์กรของบริษัทญี่ปุ่น มีความแตกต่างจาก

บริษัทจาก Asian NIEs และกลุ่มประเทศยุโรปและสหรัฐอเมริกา บริษัทญี่ปุ่น นิยมจ้างงานแบบตลอดชีพ (Life – Time Employment) คือทำงานไปเรื่อยๆจนกระทั่งเกษียณ จึงทำให้บริษัทญี่ปุ่นให้ความสำคัญในส่วนของพนักงานและการสร้างความสัมพันธ์ระหว่างพนักงานกับบริษัทมากกว่า ดังนั้นการที่ประเทศไทยมีแรงงานสัมพันธ์ที่ดี จึงทำให้นักลงทุนชาวญี่ปุ่นให้ความสำคัญมากกว่า นักลงทุนจาก 2 กลุ่มที่เหลือ

4. ปัจจัยด้านวัตถุดิบ

แบ่งออกเป็น 2 ปัจจัยด้วยกัน คือ

4.1 ปัจจัย "มีปริมาณวัตถุดิบมาก"

H_0 : นักลงทุนในทั้ง 3 กลุ่มประเทศ ให้ความสำคัญในปัจจัย "มีปริมาณวัตถุดิบมาก" ไม่แตกต่างกัน

H_1 : มีนักลงทุนอย่างน้อย 2 กลุ่มประเทศ ที่ให้ความสำคัญ ในปัจจัย "มีปริมาณวัตถุดิบมาก" แตกต่างกัน

ตารางที่ 4.40: ANOVA (มีปริมาณวัตถุดิบมาก)

ANOVA

Quantity of raw material

	Sum of Squares	df	Mean Square	F	Sig.
Between Groups	1.365	2	.683	1.240	.305
Within Groups	15.409	28	.550		
Total	16.774	30			

จากตารางที่ 4.40 พบว่า ค่านัยยะสำคัญที่ได้จากการคำนวณมีค่าเท่ากับ 0.305 ซึ่งมีค่ามากกว่า 0.05 (α) เราจึงยอมรับ H_0 นั่นคือ ในปัจจัย "มีปริมาณวัตถุดิบมาก" นักลงทุนชาวต่างประเทศในทั้ง 3 กลุ่มประเทศ ให้ความสำคัญกับปัจจัยนี้ ไม่แตกต่างกัน

4.2 ปัจจัย "วัตถุดิบมีคุณภาพดี"

H_0 : นักลงทุนในทั้ง 3 กลุ่มประเทศ ให้ความสำคัญในปัจจัย "วัตถุดิบมีคุณภาพดี" ไม่แตกต่างกัน

H_1 : มีนักลงทุนอย่างน้อย 2 กลุ่มประเทศ ที่ให้ความสำคัญ ในปัจจัย "วัตถุดิบมีคุณภาพดี" แตกต่างกัน

ตารางที่ 4.41 : ANOVA (วัตถุดิบมีคุณภาพดี)

ANOVA

Quality of raw material

	Sum of Squares	df	Mean Square	F	Sig.
Between Groups	2.057	2	1.029	1.430	.256
Within Groups	20.136	28	.719		
Total	22.194	30			

จากตารางที่ 4.41 พบว่า ค่านัยยะสำคัญที่ได้จากการคำนวณมีค่าเท่ากับ 0.256 ซึ่งมีค่ามากกว่า 0.05 (α) เราจึงยอมรับ H_0 นั่นคือ ในปัจจัย "วัตถุดิบมีคุณภาพดี" นักลงทุนชาวต่างประเทศในทั้ง 3 กลุ่มประเทศ ให้ความสำคัญกับปัจจัยนี้ ไม่แตกต่างกัน

จากการสอบถามนักลงทุน พบว่า นักลงทุนจากทั้ง 3 กลุ่มประเทศนั้น ไม่ได้ให้ความสนใจกับปัจจัยด้านวัตถุดิบในประเทศไทยทั้งด้านปริมาณและคุณภาพมากนัก โดยบริษัทที่มีการลงทุนจากต่างประเทศมักนิยมนำเข้าวัตถุดิบจากต่างประเทศ สาเหตุหนึ่งเป็นเพราะนโยบายของบริษัทแม่ในการขายวัตถุดิบมาสู่บริษัทลูก

5. ปัจจัย "ประเทศไทยมีแหล่งทำเลที่ตั้งที่ดี"

H_0 : นักลงทุนในทั้ง 3 กลุ่มประเทศ ให้ความสำคัญในปัจจัย "ประเทศไทยมีแหล่งทำเลที่ตั้งที่ดี" ไม่แตกต่างกัน

H_1 : มีนักลงทุนอย่างน้อย 2 กลุ่มประเทศ ที่ให้ความสำคัญ ในปัจจัย "ประเทศไทยมีแหล่งทำเลที่ตั้งที่ดี" แตกต่างกัน

ตารางที่ 4.42 : ANOVA (ประเทศไทยมีแหล่งทำเลที่ตั้งที่ดี)

ANOVA

Location Advantage

	Sum of Squares	df	Mean Square	F	Sig.
Between Groups	5.068	2	2.534	8.242	.002
Within Groups	8.609	28	.307		
Total	13.677	30			

จากตารางที่ 4.42 เราพบว่า ค่านัยยะสำคัญที่ได้จากการคำนวณเท่ากับ 0.002 ซึ่งมีค่าน้อยกว่า 0.05 (α) เราจึงปฏิเสธ H_0 และยอมรับ H_1 นั่นคือ มีนักลงทุนอย่างน้อย 2 กลุ่มที่ให้ความสำคัญในปัจจุบันนี้ แตกต่างกัน ซึ่งเราจำเป็นต้องทดสอบ LSD เพื่อดูว่านักลงทุนกลุ่มไหนที่ให้ความสำคัญแตกต่างกันอย่างไร

ตารางที่ 4.43 : Multiple Comparisons (ประเทศไทยมีแหล่งทำเลที่ตั้งที่ดี)

Multiple Comparisons

Dependent Variable: Location Advantage
LSD

(I) Investor	(J) Investor	Mean Difference (I-J)	Std. Error	Sig.	95% Confidence Interval	
					Lower Bound	Upper Bound
Japan	Asia NIEs	.89*	.24	.001	.39	1.39
	EU&USA	1.00E-01	.25	.690	-.41	.61
Asia NIEs	Japan	-.89*	.24	.001	-1.39	-.39
	EU&USA	-.79*	.24	.003	-1.29	-.29
EU&USA	Japan	-1.00E-01	.25	.690	-.61	.41
	Asia NIEs	.79*	.24	.003	.29	1.29

*. The mean difference is significant at the .05 level.

จากตารางที่ 4.43 คู่ของกลุ่มนักลงทุนที่มีนัยยะสำคัญ คือ กลุ่มนักลงทุนจาก Asian NIEs กับญี่ปุ่น และ กลุ่มนักลงทุนจาก Asian NIEs กับ กลุ่มยุโรปและสหรัฐอเมริกา ในขณะที่กลุ่มนักลงทุนจาก ญี่ปุ่น กับกลุ่มยุโรปและสหรัฐอเมริกา ไม่มีนัยยะสำคัญ เมื่อพิจารณาจากการทดสอบ LSD และคะแนนเฉลี่ยระหว่างกลุ่ม (ญี่ปุ่น : Asian NIEs : Europe and USA ; 3.80 : 2.91 : 3.70) เราสรุปได้ว่า

1. นักลงทุนจากประเทศญี่ปุ่น และกลุ่มยุโรปและสหรัฐอเมริกา ให้ความสำคัญกับปัจจุบันนี้ ไม่แตกต่างกัน
2. นักลงทุนจากกลุ่ม Asian NIEs ให้ความสำคัญกับปัจจุบันนี้ น้อยกว่านักลงทุนจากประเทศญี่ปุ่น และ กลุ่มยุโรปและสหรัฐอเมริกา

การที่ประเทศไทยมีทำเลที่ตั้งที่ดี ตั้งอยู่เป็นศูนย์กลางของเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ ทำให้การผลิตสินค้าจากประเทศไทย สามารถจำหน่ายไปยังประเทศต่างๆในภูมิภาคได้ง่ายและต้นทุนค่าขนส่งต่ำ เมื่อพิจารณานักลงทุนชาวญี่ปุ่น พบว่านักลงทุนชาวญี่ปุ่นให้ความสำคัญกับตลาด

ในอาเซียนมานานแล้ว ส่วนกลุ่มประเทศยุโรปและสหรัฐอเมริกา ก็เริ่มให้ความสำคัญมากขึ้นตาม มา ซึ่งจะตรงข้ามกับบริษัทที่มีการลงทุนจากกลุ่ม Asian NIEs การผลิตของบริษัทในกลุ่มนี้ ผลผลิตส่วนใหญ่จะส่งขายกลับไปยังบริษัทแม่หรือประเทศแม่มากกว่าที่จะเน้นขายในตลาดภูมิภาค

6. ปัจจัยด้านการเมือง

แบ่งออกเป็น 2 ปัจจัยด้วยกัน คือ

6.1 ปัจจัย "ประเทศไทยมีเสถียรภาพทางการเมืองในเกณฑ์ที่ดี"

H_0 : นักลงทุนในทั้ง 3 กลุ่มประเทศ ให้ความสำคัญในปัจจัย "ประเทศไทยมีเสถียรภาพทางการเมืองในเกณฑ์ที่ดี" ไม่แตกต่างกัน

H_1 : มีนักลงทุนอย่างน้อย 2 กลุ่มประเทศ ที่ให้ความสำคัญ ในปัจจัย "ประเทศไทยมีเสถียรภาพทางการเมืองในเกณฑ์ที่ดี" แตกต่างกัน

ตารางที่ 4.44 : ANOVA (ประเทศไทยมีเสถียรภาพทางการเมืองในเกณฑ์ที่ดี)

ANOVA

Good Political Environment

	Sum of Squares	df	Mean Square	F	Sig.
Between Groups	2.455	2	1.227	2.976	.067
Within Groups	11.545	28	.412		
Total	14.000	30			

จากตารางที่ 4.44 พบว่า ค่านัยยะสำคัญที่ได้จากการคำนวณมีค่าเท่ากับ 0.067 ซึ่งมีค่ามากกว่า 0.05 (α) เราจึงยอมรับ H_0 นั่นคือ ในปัจจัย "ประเทศไทยมีเสถียรภาพทางการเมืองในเกณฑ์ที่ดี" นักลงทุนชาวต่างประเทศในทั้ง 3 กลุ่มประเทศ ให้ความสำคัญกับปัจจัยนี้ ไม่แตกต่างกัน ที่เป็นเช่นนี้เพราะ นักลงทุนจากทั้ง 3 กลุ่มประเทศส่วนใหญ่ให้ความเห็นว่า เสถียรภาพทางการเมืองของประเทศไทยนั้น ไม่ค่อยดีนัก โดยเฉพาะมีการเปลี่ยนรัฐบาลที่บ่อยครั้ง ดังนั้นในประเด็นนี้นักลงทุนจึงให้ความสำคัญในระดับแค่ปานกลางไม่ต่างกันมากนัก

6.2 ปัจจัย "ประเทศไทยมีเสรีภาพและมีความเป็นประชาธิปไตย"

H_0 : นักลงทุนในทั้ง 3 กลุ่มประเทศ ให้ความสำคัญในปัจจัย "ประเทศไทยมีเสรีภาพและมีความเป็นประชาธิปไตย" ไม่แตกต่างกัน

H_1 : มีนักลงทุนอย่างน้อย 2 กลุ่มประเทศ ที่ให้ความสำคัญ ในปัจจัย "ประเทศไทยมีเสรีภาพและมีความเป็นประชาธิปไตย" แตกต่างกัน

ตารางที่ 4.45 : ANOVA (ประเทศไทยมีเสรีภาพและมีความเป็นประชาธิปไตย)

ANOVA

Good Freedom and Democracy

	Sum of Squares	df	Mean Square	F	Sig.
Between Groups	3.096	2	1.548	4.096	.028
Within Groups	10.582	28	.378		
Total	13.677	30			

จากตารางที่ 4.45 เราพบว่า ค่านัยยะสำคัญที่ได้จากการคำนวณเท่ากับ 0.028 ซึ่งมีค่าน้อยกว่า 0.05 (α) เราจึงปฏิเสธ H_0 และยอมรับ H_1 นั่นคือ มีนักลงทุนอย่างน้อย 2 กลุ่มที่ให้ความสำคัญในปัจจุบันนี้ แตกต่างกัน ซึ่งเราจำเป็นต้องทดสอบ LSD เพื่อหาว่านักลงทุนกลุ่มไหนที่ให้ความสำคัญแตกต่างกันอย่างไร

ตารางที่ 4.46 : Multiple Comparisons (ประเทศไทยมีเสรีภาพและมีความเป็นประชาธิปไตย)

Multiple Comparisons

Dependent Variable: Good Freedom and Democracy

LSD

(I) Investor	(J) Investor	Mean Difference (I-J)	Std. Error	Sig.	95% Confidence Interval	
					Lower Bound	Upper Bound
Japan	Asia NIEs	.13	.27	.639	-.42	.68
	EU&USA	-.60*	.27	.038	-1.16	-3.68E-02
Asia NIEs	Japan	-.13	.27	.639	-.68	.42
	EU&USA	-.73*	.27	.011	-1.28	-.18
EU&USA	Japan	.60*	.27	.038	3.68E-02	1.16
	Asia NIEs	.73*	.27	.011	.18	1.28

*. The mean difference is significant at the .05 level.

จากตารางที่ 4.46 คู่ของกลุ่มนักลงทุนที่มีนัยยะสำคัญ คือ กลุ่มนักลงทุนจาก กลุ่มยุโรป และสหรัฐอเมริกา กับ ญี่ปุ่น และ กลุ่มยุโรปและสหรัฐอเมริกา กับ Asian NIEs ในขณะที่กลุ่มนักลงทุนจาก ญี่ปุ่น กับกลุ่ม Asian NIEs ไม่มีนัยยะสำคัญ เมื่อพิจารณาจากการทดสอบ LSD และ คะแนนเฉลี่ยระหว่างกลุ่ม (ญี่ปุ่น : Asian NIEs : Europe and USA ; 3.40 : 3.27 : 4.00) สรุปว่า

1. นักลงทุนจากประเทศญี่ปุ่นและกลุ่ม Asian NIEs ให้ความสำคัญกับปัจจัยนี้ไม่ต่างกัน
2. นักลงทุนจากกลุ่ม กลุ่มยุโรปและสหรัฐอเมริกาให้ความสำคัญกับปัจจัยนี้ มากกว่า นักลงทุนจากประเทศญี่ปุ่น และ Asian NIEs

จากการเก็บรวบรวมข้อมูล นักลงทุนชาวต่างประเทศส่วนใหญ่ ให้ความสำคัญเห็นว่าประเทศไทยมีเสถียรภาพและมีความเป็นประชาธิปไตยในเกณฑ์ดี เมื่อเทียบกับประเทศต่างในภูมิภาค เช่น มาเลเซีย อินโดนีเซีย เวียดนาม เป็นต้น และเป็นที่น่าพอใจดีกว่าประเทศในกลุ่มยุโรปและสหรัฐอเมริกา ให้ความสำคัญในเรื่องสิทธิ เสรีภาพของประชาชนและประชาธิปไตยมาก โดยเราจะเห็นได้ว่าประเทศที่จำกัดสิทธิเสรีภาพของประชาชน หรือมีการปฏิบัติ รัฐประหาร จะถูกกลุ่มประเทศเหล่านี้กดดัน เช่น ไม่คบค้า ห้ามการค้าขาย หรือตัดสิทธิประโยชน์ต่างๆที่เคยได้รับ ซึ่งบริษัทที่มาจากสหรัฐอเมริกาและยุโรป ต่างให้ความสำคัญกับปัจจัยนี้เป็นอย่างมาก ในขณะที่นักลงทุนจาก 2 กลุ่มที่เหลือแม้จะให้ความสำคัญในส่วนนี้แต่ไม่มากเท่ากับนักลงทุนจากสหรัฐอเมริกาและยุโรป

7. ปัจจัยด้านสิทธิพิเศษต่างๆที่รัฐบาลไทยให้แก่นักลงทุน

แบ่งออกเป็น 4 ปัจจัยด้วยกัน คือ

7.1 ปัจจัย "การยกเว้น/ลดหย่อนภาษีเงินได้"

H_0 : นักลงทุนในทั้ง 3 กลุ่มประเทศ ให้ความสำคัญในปัจจัย "การยกเว้น/ลดหย่อนภาษีเงินได้" ไม่แตกต่างกัน

H_1 : มีนักลงทุนอย่างน้อย 2 กลุ่มประเทศ ที่ให้ความสำคัญ ในปัจจัย "การยกเว้น/ลดหย่อนภาษีเงินได้" แตกต่างกัน

ตารางที่ 4.47 : ANOVA (การยกเว้น/ลดหย่อนภาษีเงินได้)

ANOVA

Income tax reduction					
	Sum of Squares	df	Mean Square	F	Sig.
Between Groups	1.473	2	.737	2.087	.143
Within Groups	9.882	28	.353		
Total	11.355	30			

จากตารางที่ 4.47 พบว่า ค่านัยยะสำคัญที่ได้จากการคำนวณมีค่าเท่ากับ 0.143 ซึ่งมีค่ามากกว่า 0.05 (α) เราจึงยอมรับ H_0 นั่นคือ ในปัจจัย "การยกเว้น/ลดหย่อนภาษีเงินได้" นักลงทุนชาวต่างประเทศในทั้ง 3 กลุ่มประเทศ ให้ความสำคัญกับปัจจัยนี้ ไม่แตกต่างกัน ทั้งนี้เพราะนักลงทุนจากทั้ง 3 กลุ่มประเทศต่างให้ความสำคัญกับปัจจัยนี้ในระดับสำคัญมากในการดึงดูดการลงทุนของพวกเขา

7.2 ปัจจัย "การยกเว้น/ลดหย่อนภาษีนำเข้าวัตถุดิบ"

H_0 : นักลงทุนในทั้ง 3 กลุ่มประเทศ ให้ความสำคัญในปัจจัย "การยกเว้น/ลดหย่อนภาษีนำเข้าวัตถุดิบ" ไม่แตกต่างกัน

H_1 : มีนักลงทุนอย่างน้อย 2 กลุ่มประเทศ ที่ให้ความสำคัญ ในปัจจัย "การยกเว้น/ลดหย่อนนำเข้าวัตถุดิบ" แตกต่างกัน

ตารางที่ 4.48 : ANOVA (การยกเว้น/ลดหย่อนภาษีนำเข้าวัตถุดิบ)

ANOVA

Tax Exemption/Reduction in Raw Material					
	Sum of Squares	df	Mean Square	F	Sig.
Between Groups	1.148	2	.574	1.232	.307
Within Groups	13.045	28	.466		
Total	14.194	30			

จากตารางที่ 4.48 พบว่า ค่านัยยะสำคัญที่ได้จากการคำนวณมีค่าเท่ากับ 0.307 ซึ่งมีค่ามากกว่า 0.05 (α) เราจึงยอมรับ H_0 นั่นคือ ในปัจจัย "การยกเว้น/ลดหย่อนภาษีเงินได้" นักลงทุนชาวต่างประเทศในทั้ง 3 กลุ่มประเทศ ให้ความสำคัญกับปัจจัยนี้ ไม่แตกต่างกัน ทั้งนี้เพราะนักลงทุนจากทั้ง 3 กลุ่มประเทศต่างให้ความสำคัญกับปัจจัยนี้ในระดับสำคัญมากในการดึงดูดการลงทุนของพวกเขา

7.3 ปัจจัย "การจัดตั้งเขตส่งเสริมการลงทุน"

H_0 : นักลงทุนในทั้ง 3 กลุ่มประเทศ ให้ความสำคัญในปัจจัย "การจัดตั้งเขตส่งเสริมการลงทุน" ไม่แตกต่างกัน

H_1 : มีนักลงทุนอย่างน้อย 2 กลุ่มประเทศ ที่ให้ความสำคัญ ในปัจจัย "การจัดตั้งเขตส่งเสริมการลงทุน" แตกต่างกัน

ตารางที่ 4.49 : ANOVA (การจัดตั้งเขตส่งเสริมการลงทุน)

ANOVA

Investment Zone Setting

	Sum of Squares	df	Mean Square	F	Sig.
Between Groups	4.926	2	2.463	3.640	.039
Within Groups	18.945	28	.677		
Total	23.871	30			

จากตารางที่ 4.49 เราพบว่า ค่านัยยะสำคัญที่ได้จากการคำนวณเท่ากับ 0.039 ซึ่งมีค่าน้อยกว่า 0.05 (α) เราจึงปฏิเสธ H_0 และยอมรับ H_1 นั่นคือ มีนักลงทุนอย่างน้อย 2 กลุ่มที่ให้ความสำคัญในปัจจุบันนี้ แตกต่างกัน ซึ่งเราจำเป็นต้องทดสอบ LSD เพื่อดูว่านักลงทุนกลุ่มไหนที่ให้ความสำคัญแตกต่างกันอย่างไร

ตารางที่ 4.50 : Multiple Comparisons (การจัดตั้งเขตส่งเสริมการลงทุน)

Multiple Comparisons

Dependent Variable: Investment Zone Setting

LSD

(I) Investor	(J) Investor	Mean Difference (I-J)	Std. Error	Sig.	95% Confidence Interval	
					Lower Bound	Upper Bound
Japan	Asia NIEs	.36	.36	.320	-.37	1.10
	EU&USA	-.60	.37	.114	-1.35	.15
Asia NIEs	Japan	-.36	.36	.320	-1.10	.37
	EU&USA	-.96*	.36	.012	-1.70	-.23
EU&USA	Japan	.60	.37	.114	-.15	1.35
	Asia NIEs	.96*	.36	.012	.23	1.70

*. The mean difference is significant at the .05 level.

จากตารางที่ 4.50 คู่ของกลุ่มนักลงทุนที่มีนัยยะสำคัญ มีเพียง 1 คู่ คือ กลุ่มนักลงทุนจากกลุ่มยุโรปและสหรัฐอเมริกา กับ กลุ่ม Asian NIEs ในขณะที่กลุ่มนักลงทุนจาก ญี่ปุ่น กับกลุ่ม Asian NIEs และ กลุ่มญี่ปุ่น กับ Asian NIEs ไม่มีนัยยะสำคัญ เมื่อพิจารณาจากการทดสอบ LSD และคะแนนเฉลี่ยระหว่างกลุ่ม (ญี่ปุ่น : Asian NIEs : Europe and USA ; 4.00 : 3.64 : 4.60) สรุปว่า

1. เมื่อเราพิจารณานักลงทุนชาวญี่ปุ่นกับนักลงทุนกลุ่มอื่นๆ เราพบว่า พวกเขาให้ความสำคัญกับปัจจุบันนี้ไม่ต่างจากกลุ่มนักลงทุน 2 กลุ่มที่เหลือ

2. แต่เมื่อเราพิจารณาในกลุ่ม Asian NIEs กับกลุ่มนักลงทุนจากยุโรปและสหรัฐอเมริกาจะพบว่า กลุ่มนักลงทุนจาก Asian NIEs ให้ความสำคัญกับปัจจัยนี้น้อยกว่านักลงทุนจากยุโรปและสหรัฐอเมริกา

ในปัจจุบันนี้ นักลงทุนจากทั้ง 3 กลุ่มประเทศต่างให้ความสำคัญในระดับมาก ต่อการดึงดูดการลงทุน แต่เมื่อเปรียบเทียบระหว่างกลุ่มนักลงทุนจาก Asian NIEs และกลุ่มประเทศสหรัฐอเมริกาและยุโรป พบว่า นักลงทุนจากยุโรปและสหรัฐอเมริกาให้ความสำคัญมากกว่า ที่เป็นเช่นนี้เพราะ บริษัทที่มีการลงทุนจากกลุ่มยุโรปและสหรัฐอเมริกา ส่วนใหญ่เข้ามาลงทุนผลิตสินค้าเพียง 1 ประเภทอุตสาหกรรม เช่น ทอผ้าก็จะทอผ้าอย่างเดียว ผลิตเสื้อผ้าก็จะทำเสื้อผ้าอย่างเดียวไม่ทำอย่างอื่น ในขณะที่บริษัทจากกลุ่ม Asian NIEs มีการผลิตสินค้าที่มีความหลากหลายมากกว่า ส่วนบริษัทญี่ปุ่นมีลักษณะอยู่ตรงกลาง คือมีทั้งผลิตสินค้าชนิดเดียว และผลิตหลากหลาย ดังนั้น การได้รับสิทธิประโยชน์จากการเข้าไปอยู่ในเขตส่งเสริมการลงทุน จึงมีความจำเป็นต่อบริษัทจากกลุ่มยุโรปและสหรัฐอเมริกามากกว่าบริษัทที่มีการลงทุนจาก Asian NIEs

7.4 ปัจจัย "การลดหย่อนค่าสาธารณูปโภค"

H_0 : นักลงทุนในทั้ง 3 กลุ่มประเทศ ให้ความสำคัญในปัจจัย "การลดหย่อนค่าสาธารณูปโภค" ไม่แตกต่างกัน

H_1 : มีนักลงทุนอย่างน้อย 2 กลุ่มประเทศ ที่ให้ความสำคัญ ในปัจจัย "การลดหย่อนค่าสาธารณูปโภค" แตกต่างกัน

ตารางที่ 4.51 : ANOVA (การลดหย่อนค่าสาธารณูปโภค)

ANOVA

Reduction of Infrastructure Fee					
	Sum of Squares	df	Mean Square	F	Sig.
Between Groups	3.315	2	1.657	3.939	.031
Within Groups	11.782	28	.421		
Total	15.097	30			

จากตารางที่ 4.51 เราพบว่า ค่านัยยะสำคัญที่ได้จากการคำนวณเท่ากับ 0.031 ซึ่งมีค่าน้อยกว่า 0.05 (α) เราจึงปฏิเสธ H_0 และยอมรับ H_1 นั่นคือ มีนักลงทุนอย่างน้อย 2 กลุ่มที่ให้ความสำคัญ

สำคัญในปัจจุบันนี้ แตกต่างกัน ซึ่งเราจำเป็นต้องทดสอบ LSD เพื่อหาว่านักลงทุนกลุ่มไหนที่ให้ความสำคัญแตกต่างกันอย่างไร

ตารางที่ 4.52 : Multiple Comparisons (การลดหย่อนค่าสาธารณูปโภค)

Multiple Comparisons

Dependent Variable: Reduction of Infrastructure Fee
LSD

(I) Investor	(J) Investor	Mean Difference (I-J)	Std. Error	Sig.	95% Confidence Interval	
					Lower Bound	Upper Bound
Japan	Asia NIEs	.27	.28	.344	-.31	.85
	EU&USA	.80*	.29	.010	.21	1.39
Asia NIEs	Japan	-.27	.28	.344	-.85	.31
	EU&USA	.53	.28	.073	-5.33E-02	1.11
EU&USA	Japan	-.80*	.29	.010	-1.39	-.21
	Asia NIEs	-.53	.28	.073	-1.11	5.33E-02

*. The mean difference is significant at the .05 level.

จากตารางที่ 4.52 คู่ของกลุ่มนักลงทุนที่มีนัยยะสำคัญ มีเพียง 1 คู่ คือ กลุ่มนักลงทุนจากญี่ปุ่น กับ กลุ่มยุโรปและสหรัฐอเมริกา ในขณะที่กลุ่มนักลงทุนจาก ญี่ปุ่น กับกลุ่ม Asian NIEs และ กลุ่ม Asian NIEs กับ กลุ่มยุโรปและสหรัฐอเมริกา ไม่มีนัยยะสำคัญ เมื่อพิจารณาจากการทดสอบ LSD และคะแนนเฉลี่ยระหว่างกลุ่ม (ญี่ปุ่น : Asian NIEs : Europe and USA ; 3.00 : 2.73 : 2.20) เราสรุปได้ว่า

1. เมื่อเราพิจารณานักลงทุนกลุ่ม Asian NIEs กับนักลงทุนกลุ่มอื่นๆ เราพบว่า พวกเขาให้ความสำคัญกับปัจจัยนี้ไม่ต่างจากกลุ่มนักลงทุน 2 กลุ่มที่เหลือ
2. แต่เมื่อเราพิจารณานักลงทุนชาวญี่ปุ่น กับกลุ่มนักลงทุนจากยุโรปและสหรัฐอเมริกาจะพบว่า กลุ่มนักลงทุนชาวญี่ปุ่น ให้ความสำคัญกับปัจจัยนี้มากกว่านักลงทุนจากยุโรปและสหรัฐอเมริกา ทั้งนี้เนื่องจากบริษัทที่มีการลงทุนจากญี่ปุ่น ส่วนใหญ่มีขนาดโรงงานที่ใหญ่กว่าบริษัทที่มีการลงทุนจากยุโรปและสหรัฐอเมริกา ดังนั้นบริษัทญี่ปุ่นจึงได้รับประโยชน์จากการได้ลดหย่อนค่าสาธารณูปโภคมากกว่า

8. ปัจจัยด้านวัฒนธรรม

แบ่งออกเป็น 2 ปัจจัย คือ

8.1 ปัจจัย "คนไทยสามารถยอมรับและปรับตัวเข้ากับการลงทุนและนักลงทุนชาวต่างประเทศได้ดี"

H_0 : นักลงทุนในทั้ง 3 กลุ่มอุตสาหกรรม ให้ความสำคัญในปัจจัย "คนไทยสามารถยอมรับและปรับตัวเข้ากับการลงทุนและนักลงทุนชาวต่างประเทศได้ดี" ไม่แตกต่างกัน

H_1 : มีนักลงทุนอย่างน้อย 2 กลุ่มอุตสาหกรรม ที่ให้ความสำคัญ ในปัจจัย "คนไทยสามารถยอมรับและปรับตัวเข้ากับการลงทุนและนักลงทุนชาวต่างประเทศได้ดี" แตกต่างกัน

ตารางที่ 4.53 : ANOVA (คนไทยสามารถยอมรับและปรับตัวเข้ากับการลงทุนและนักลงทุนชาวต่างประเทศได้ดี)

ANOVA

Good Adaptability of Thai People

	Sum of Squares	df	Mean Square	F	Sig.
Between Groups	4.157	2	2.078	6.703	.004
Within Groups	8.682	28	.310		
Total	12.839	30			

จากตารางที่ 4.53 เราพบว่า ค่านัยยะสำคัญที่ได้จากการคำนวณเท่ากับ 0.004 ซึ่งมีค่าน้อยกว่า 0.05 (α) เราจึงปฏิเสธ H_0 และยอมรับ H_1 นั่นคือ มีนักลงทุนอย่างน้อย 2 กลุ่มที่ให้ความสำคัญในปัจจัยนี้ ต่างกัน ซึ่งเราจำเป็นต้องทดสอบ LSD เพื่อหาว่านักลงทุนกลุ่มไหนที่ให้ความสำคัญแตกต่างกันอย่างไร

ตารางที่ 4.54 : Multiple Comparisons (คนไทยสามารถยอมรับและปรับตัวเข้ากับการลงทุนและ
นักลงทุนชาวต่างประเทศได้ดี)

Multiple Comparisons

Dependent Variable: Good Adaptability of Thai People

LSD

(I) Investor	(J) Investor	Mean Difference (I-J)	Std. Error	Sig.	95% Confidence Interval	
					Lower Bound	Upper Bound
Japan	Asia NIEs	.57*	.24	.026	7.44E-02	1.07
	EU&USA	.90*	.25	.001	.39	1.41
Asia NIEs	Japan	-.57*	.24	.026	-1.07	-7.44E-02
	EU&USA	.33	.24	.189	-.17	.83
EU&USA	Japan	-.90*	.25	.001	-1.41	-.39
	Asia NIEs	-.33	.24	.189	-.83	.17

*. The mean difference is significant at the .05 level.

จากตารางที่ 4.54 คู่ของกลุ่มนักลงทุนที่มีนัยยะสำคัญ คือ กลุ่มนักลงทุนจาก ญี่ปุ่น กับ กลุ่มยุโรปและสหรัฐอเมริกา และ ญี่ปุ่น กับ Asian NIEs ในขณะที่กลุ่มนักลงทุนจาก Asian NIEs กับ กลุ่มยุโรปและสหรัฐอเมริกา ไม่มีนัยยะสำคัญ เมื่อพิจารณาจากการทดสอบ LSD และคะแนนเฉลี่ยระหว่างกลุ่ม (ญี่ปุ่น : Asian NIEs : Europe and USA ; 4.30 : 3.73 : 3.40) เราสรุปได้ว่า

1. นักลงทุนจากกลุ่ม Asian NIEs และกลุ่มยุโรปและสหรัฐอเมริกาให้ความสำคัญกับปัจจัยนี้ไม่แตกต่างกัน
2. นักลงทุนจากประเทศญี่ปุ่นให้ความสำคัญกับปัจจัยนี้ มากกว่า นักลงทุนจากกลุ่ม Asia NIEs และ กลุ่มยุโรปและสหรัฐอเมริกา

การเข้ามาลงทุนของนักลงทุนชาวต่างประเทศในประเทศใดประเทศหนึ่ง หากคนในประเทศนั้นไม่ให้การต้อนรับหรือปรับตัวเข้าได้ยาก ย่อมเป็นผลร้ายต่อนักลงทุน ไม่ว่าจะเป็นด้านตลาดที่จะขายสินค้าได้ยาก การจ้างแรงงานเพื่อใช้ในการผลิตก็ลำบาก แต่สำหรับประเทศไทยนั้น นักลงทุนชาวต่างประเทศต่างเห็นพ้องว่า คนไทยสามารถยอมรับและปรับตัวเข้ากับการลงทุนได้ดี สาเหตุที่นักลงทุนชาวญี่ปุ่นให้ความสำคัญกับปัจจัยนี้มากกว่านักลงทุนจาก 2 กลุ่มที่เหลือ เป็นเพราะ เหตุผล 2 ประการ ประการแรก คือการเข้ามาลงทุนของญี่ปุ่นในประเทศไทย สาเหตุหลักข้อหนึ่งคือ การเข้ามาเพื่อมุ่งหวังตลาดในประเทศไทย ประการที่สอง คือ ประเทศญี่ปุ่นมีการเข้ามาลงทุนในอุตสาหกรรมสิ่งทอของไทยเป็นอันดับ 1 มากกว่าประเทศใดๆ ทั้งด้านมูลค่าและโครงการที่

เข้ามาลงทุน ดังนั้นการที่คนไทยสามารถยอมรับและปรับตัวได้ดี จึงเป็นผลดีต่อการลงทุนจากนักลงทุนชาวญี่ปุ่นมากกว่านั่นเอง

8.2 ปัจจัย "ประเทศไทยไม่มีความขัดแย้งด้านเชื้อชาติ/ศาสนา"

H_0 : นักลงทุนในทั้ง 3 กลุ่มประเทศ ให้ความสำคัญในปัจจัย "ประเทศไทยไม่มีความขัดแย้งด้านเชื้อชาติ/ศาสนา" ไม่แตกต่างกัน

H_1 : มีนักลงทุนอย่างน้อย 2 กลุ่มประเทศ ที่ให้ความสำคัญ ในปัจจัย "ประเทศไทยไม่มีความขัดแย้งด้านเชื้อชาติ/ศาสนา" แตกต่างกัน

ตารางที่ 4.55 : ANOVA (ประเทศไทยไม่มีความขัดแย้งด้านเชื้อชาติ/ศาสนา)

ANOVA

No Conflict in Nationality and Religion

	Sum of Squares	df	Mean Square	F	Sig.
Between Groups	.483	2	.241	.618	.546
Within Groups	10.936	28	.391		
Total	11.419	30			

จากตารางที่ 4.55 พบว่า ค่านัยยะสำคัญที่ได้จากการคำนวณมีค่าเท่ากับ 0.546 ซึ่งมีค่ามากกว่า 0.05 (α) เราจึงยอมรับ H_0 นั่นคือ ในปัจจัย "ประเทศไทยมีเสถียรภาพทางการเมืองในเกณฑ์ที่ดี" นักลงทุนชาวต่างประเทศในทั้ง 3 กลุ่มประเทศ ให้ความสำคัญกับปัจจัยนี้ ไม่แตกต่างกัน ทั้งนี้เพราะนักลงทุนจากทั้ง 3 กลุ่มประเทศส่วนใหญ่เห็นตรงกันว่า เมื่อเปรียบเทียบกับประเทศเพื่อนบ้านรอบข้างของไทย ไม่ว่าจะเป็นมาเลเซีย ที่มีปัญหาขัดแย้งระหว่างคนมาเลย์ คนจีน และคนพื้นเมือง อินโดนีเซีย ที่มีปัญหาทั้งด้านเชื้อชาติและศาสนาที่รุนแรง หรือฟิลิปปินส์ที่มีกบฏแบ่งแยกดินแดนทางตอนใต้ของประเทศ ซึ่งประเทศไทยดีกว่ามาก เพราะมีปัญหาด้านนี้น้อยมาก

9. ปัจจัย "การเกิดเขตการค้าเสรีอาเซียน (AFTA)"

H_0 : นักลงทุนในทั้ง 3 กลุ่มอุตสาหกรรม ให้ความสำคัญในปัจจัย "การเกิดเขตการค้าเสรีอาเซียน (AFTA)" ไม่แตกต่างกัน

H_1 : มีนักลงทุนอย่างน้อย 2 กลุ่มอุตสาหกรรม ที่ให้ความสำคัญ ในปัจจัย "การเกิดเขตการค้าเสรีอาเซียน (AFTA)" แตกต่างกัน

ตารางที่ 4.56 : ANOVA (การเกิดเขตการค้าเสรีอาเซียน (AFTA))

ANOVA

Existence of AFTA

	Sum of Squares	df	Mean Square	F	Sig.
Between Groups	3.509	2	1.755	4.148	.026
Within Groups	11.845	28	.423		
Total	15.355	30			

จากตารางที่ 4.56 เราพบว่า ค่านัยยะสำคัญที่ได้จากการคำนวณเท่ากับ 0.026 ซึ่งมีค่าน้อยกว่า 0.05 (α) เราจึงปฏิเสธ H_0 และยอมรับ H_1 นั่นคือ มีนักลงทุนอย่างน้อย 2 กลุ่มที่ให้ความสำคัญในปัจจุบันนี้ แตกต่างกัน ซึ่งเราจำเป็นต้องทดสอบ LSD เพื่อหาว่านักลงทุนกลุ่มไหนที่ให้ความสำคัญแตกต่างกันอย่างไร

ตารางที่ 4.57 : Multiple Comparisons (การเกิดเขตการค้าเสรีอาเซียน (AFTA))

Multiple Comparisons

Dependent Variable: Existence of AFTA

LSD

(I) Investor	(J) Investor	Mean Difference (I-J)	Std. Error	Sig.	95% Confidence Interval	
					Lower Bound	Upper Bound
Japan	Asia NIEs	.74*	.28	.015	.15	1.32
	EU&USA	.70*	.29	.023	.10	1.30
Asia NIEs	Japan	-.74*	.28	.015	-1.32	-.15
	EU&USA	-3.64E-02	.28	.899	-.62	.55
EU&USA	Japan	-.70*	.29	.023	-1.30	-.10
	Asia NIEs	3.64E-02	.28	.899	-.55	.62

*. The mean difference is significant at the .05 level.

จากตารางที่ 4.57 คู่ของกลุ่มนักลงทุนที่มีนัยยะสำคัญ คือ กลุ่มนักลงทุนจาก ญี่ปุ่น กับ กลุ่มยุโรปและสหรัฐอเมริกา และ ญี่ปุ่น กับ Asian NIEs ในขณะที่กลุ่มนักลงทุนจาก Asian NIEs กับ กลุ่มยุโรปและสหรัฐอเมริกา ไม่มีนัยยะสำคัญ เมื่อพิจารณาจากการทดสอบ LSD และคะแนนเฉลี่ยระหว่างกลุ่ม (ญี่ปุ่น : Asian NIEs : Europe and USA ; 4.10 : 3.36 : 3.40) เราสรุปได้ว่า

1. นักลงทุนจากกลุ่ม Asian NIEs และกลุ่มยุโรปและสหรัฐอเมริกาให้ความสำคัญกับปัจจัยนี้ไม่แตกต่างกัน

2. นักลงทุนจากประเทศญี่ปุ่นให้ความสำคัญกับปัจจัยนี้ มากกว่า นักลงทุนจากกลุ่ม Asia NIEs และ กลุ่มยุโรปและสหรัฐอเมริกา

ที่เป็นเช่นนี้เพราะการเข้ามาลงทุนของญี่ปุ่น มีจุดประสงค์ที่มุ่งเน้นตลาดทั้งของไทยและภูมิภาค การเกิดเหตุการณ์ค่าเงินเยนทำให้บริษัทที่มีการลงทุนจากญี่ปุ่น ได้รับประโยชน์จากการที่ตลาดมีการขยายตัวมากขึ้น การกีดกันการค้าภายในกลุ่มอาเซียนลดลง สามารถส่งสินค้าขายได้มากขึ้น ในขณะที่การผลิตของบริษัทในกลุ่ม Asian NIEs และกลุ่มประเทศยุโรปและสหรัฐอเมริกา จะมุ่งเน้นเพื่อการส่งออกกลับไปยังบริษัทแม่หรือประเทศแม่มากกว่า

โดยสรุป จากการเปรียบเทียบปัจจัยที่ดึงดูดการลงทุนจากต่างประเทศ เมื่อพิจารณาแยกตามกลุ่มประเทศนักลงทุน ดังการทดสอบข้างต้น สามารถสรุปความสำคัญได้ดังตารางที่ 4.58

ตารางที่ 4.58 : สรุปการเปรียบเทียบปัจจัยดึงดูดการลงทุน พิจารณาตามกลุ่มประเทศนักลงทุน

ปัจจัย	นัยยะสำคัญ	สรุปผล
1. การอ่อนตัวลงอย่างมากของค่าเงินบาท	มี	1. นักลงทุนจากประเทศญี่ปุ่นและกลุ่มยุโรปและสหรัฐอเมริกา ให้ความสำคัญกับปัจจัยนี้ไม่แตกต่างกัน 2. นักลงทุนจากประเทศญี่ปุ่นและ กลุ่มยุโรปและสหรัฐอเมริกา ให้ความสำคัญกับปัจจัยนี้ มากกว่านักลงทุนจากกลุ่ม Asian NIEs
2. ตลาด 1) ตลาดมีศักยภาพสูงเนื่องจากเศรษฐกิจไทยมีการขยายตัวดี	มี	นักลงทุนจากประเทศญี่ปุ่นให้ความสำคัญกับปัจจัยนี้มากกว่าอีก 2 กลุ่มนักลงทุน และนักลงจากกลุ่ม Asian NIEs ให้ความสำคัญกับปัจจัยนี้มากกว่านักลงทุนจากกลุ่มสหรัฐอเมริกาและยุโรป

ปัจจัย	นัยยะสำคัญ	สรุปผล
<p>2) เพื่อปกป้องตลาดที่มีอยู่ในประเทศไทย</p> <p>3) เพื่อหาตลาดใหม่</p>	<p>มี</p> <p>ไม่มี</p>	<p>1. นักลงทุนจากประเทศ Asian NIEs และกลุ่มยุโรปและสหรัฐอเมริกา ให้ความสำคัญกับปัจจัยนี้ไม่แตกต่างกัน</p> <p>2. นักลงทุนจากประเทศญี่ปุ่น ให้ความสำคัญกับปัจจัยนี้ มากกว่านักลงทุนจากกลุ่ม Asian NIEs และ กลุ่มยุโรปและสหรัฐอเมริกา</p> <p>นักลงทุนชาวต่างประเทศในทั้ง 3 กลุ่มประเทศ ให้ความสำคัญกับปัจจัยนี้ ไม่ต่างกัน</p>
<p>3. แรงงาน</p> <p>1) ค่าจ้างแรงงานต่ำ</p> <p>2) แรงงานไทยมีทักษะฝีมือดี</p> <p>3) ประเทศไทยมีแรงงานสัมพันธ์ที่ดี</p>	<p>มี</p> <p>ไม่มี</p> <p>มี</p>	<p>1. นักลงทุนจากประเทศ ญี่ปุ่นและกลุ่มยุโรปและสหรัฐอเมริกา ให้ความสำคัญกับปัจจัยนี้ ไม่แตกต่างกัน</p> <p>2. นักลงทุนจากกลุ่ม Asian NIEs ให้ความสำคัญกับปัจจัยนี้ มากกว่านักลงทุนจากประเทศญี่ปุ่นและ กลุ่มยุโรปและสหรัฐอเมริกา</p> <p>นักลงทุนชาวต่างประเทศในทั้ง 3 กลุ่มประเทศ ให้ความสำคัญกับปัจจัยนี้ ไม่ต่างกัน</p> <p>1. นักลงทุนจากกลุ่ม Asian NIEs และกลุ่มยุโรปและสหรัฐอเมริกา ให้ความสำคัญกับปัจจัยนี้ไม่แตกต่างกัน</p> <p>2. นักลงทุนจากประเทศญี่ปุ่น ให้ความสำคัญกับปัจจัยนี้ มากกว่านักลงทุนจากกลุ่ม Asian NIEs และ กลุ่มยุโรปและสหรัฐอเมริกา</p>
<p>4. วัตถุดิบ</p> <p>1) ปริมาณวัตถุดิบมาก</p> <p>2) วัตถุดิบมีคุณภาพ</p>	<p>ไม่มี</p> <p>ไม่มี</p>	<p>ทั้งด้านปริมาณและคุณภาพของวัตถุดิบนักลงทุน 3 กลุ่มประเทศ ให้ความสำคัญไม่ต่างกัน</p>

ปัจจัย	นัยยะสำคัญ	สรุปผล
5. ประเทศไทยมีแหล่งทำเลที่ตั้งที่ดี	มี	<p>1. นักลงทุนจากประเทศญี่ปุ่น และกลุ่มยุโรป และสหรัฐอเมริกา ให้ความสำคัญกับปัจจัยนี้ ไม่แตกต่างกัน</p> <p>2. นักลงทุนจากกลุ่ม Asian NIEs ให้ความสำคัญกับปัจจัยนี้ น้อยกว่านักลงทุนจากประเทศญี่ปุ่น และ กลุ่มประเทศยุโรปและสหรัฐอเมริกา</p>
6. การเมือง 1) ประเทศไทยมีเสถียรภาพทางการเมืองในเกณฑ์ดี 2) ประเทศไทยมีเสรีภาพและมีความเป็นประชาธิปไตย	ไม่มี	<p>นักลงทุนชาวต่างประเทศในทั้ง 3 กลุ่มประเทศ ให้ความสำคัญกับปัจจัยนี้ ไม่ต่างกัน</p>
7. สิทธิพิเศษต่างๆที่รัฐบาลไทยให้แก่นักลงทุน 1) การยกเว้น/ลดหย่อน ภาษีเงินได้ 2) การยกเว้น/ลดหย่อน ภาษีนำเข้าวัตถุดิบ 3) การจัดตั้งเขตส่งเสริมการลงทุน	ไม่มี ไม่มี มี	<p>นักลงทุนชาวต่างประเทศในทั้ง 3 กลุ่มประเทศ ให้ความสำคัญกับปัจจัยนี้ ไม่ต่างกัน</p> <p>นักลงทุนชาวต่างประเทศในทั้ง 3 กลุ่มประเทศ ให้ความสำคัญกับปัจจัยนี้ ไม่ต่างกัน</p> <p>1. เมื่อเราพิจารณานักลงทุนชาวญี่ปุ่นกับนักลงทุนกลุ่มอื่นๆ เราพบว่า พวกเขาให้ความสำคัญกับปัจจัยนี้ไม่ต่างจากนักลงทุน 2 กลุ่มที่เหลือ</p> <p>2. แต่เมื่อเราพิจารณาในกลุ่ม Asian NIEs กับกลุ่มนักลงทุนจากยุโรปและสหรัฐอเมริกาจะพบว่า กลุ่มนักลงทุนจาก Asian NIEs ให้ความสำคัญกับปัจจัยนี้ น้อยกว่านักลงทุนจากยุโรปและสหรัฐอเมริกา</p>

ปัจจัย	นัยยะสำคัญ	สรุปผล
4) การลดหย่อนค่า สาธารณูปโภค	ไม่มี	นักลงทุนชาวต่างประเทศในทั้ง 3 กลุ่ม ประเทศ ให้ความสำคัญกับปัจจัยนี้ ไม่ต่างกัน
8. วัฒนธรรม 1) คนไทยสามารถยอมรับ และปรับตัวเข้ากับการลงทุนและ นักลงทุนชาวต่างประเทศได้ดี	มี	1. นักลงทุนจากกลุ่ม Asian NIEs และกลุ่มยุโรปและสหรัฐอเมริกาให้ความสำคัญกับ ปัจจัยนี้ไม่แตกต่างกัน 2. นักลงทุนจากประเทศญี่ปุ่นให้ความสำคัญ กับปัจจัยนี้ มากกว่า นักลงทุนจากกลุ่ม Asia NIEs และ กลุ่มยุโรปและสหรัฐอเมริกา
2) ประเทศไทยไม่มีความขัดแย้ง ด้านเชื้อชาติ/ศาสนา	ไม่มี	นักลงทุนชาวต่างประเทศในทั้ง 3 กลุ่ม ประเทศ ให้ความสำคัญกับปัจจัยนี้ ไม่ต่างกัน
9. การเกิดเขตการค้าเสรีอาเซียน (AFTA)	มี	1. นักลงทุนจากกลุ่ม Asian NIEs และกลุ่มยุโรปและสหรัฐอเมริกาให้ความสำคัญกับ ปัจจัยนี้ไม่แตกต่างกัน 2. นักลงทุนจากประเทศญี่ปุ่นให้ความสำคัญ กับปัจจัยนี้ มากกว่า นักลงทุนจากกลุ่ม Asian NIEs และ กลุ่มยุโรปและสหรัฐอเมริกา

4.2.3 ปัญหาและอุปสรรคที่มีผลต่อการลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศ ในอุตสาหกรรมสิ่งทอไทย

ในส่วนนี้เราจะวิเคราะห์หาอุปสรรคต่างๆที่นักลงทุนชาวต่างประเทศประสบและให้ความสนใจว่า เป็นสิ่งที่ขัดขวางต่อการเข้ามาลงทุนในอุตสาหกรรมสิ่งทอของไทย โดยเราจะแบ่งการวิเคราะห์ออกเป็น 2 ส่วน คือพิจารณา แยกตามกลุ่มอุตสาหกรรม และแยกตามกลุ่มประเทศที่เข้ามาลงทุน เช่นเดียวกับการวิเคราะห์ในส่วนของปัจจัยดึงดูดการลงทุน

4.2.3.1 ปัญหาและอุปสรรคที่ขัดขวางการลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศ เมื่อพิจารณาแยกตามกลุ่มอุตสาหกรรม

อุตสาหกรรมเส้นใยประดิษฐ์

ในส่วนนี้เราจะหาอุปสรรคที่เป็นตัวขัดขวางการลงทุนจากต่างประเทศ ว่านักลงทุนชาวต่างประเทศให้ความสนใจในอุปสรรคใดบ้างและให้ความสำคัญเช่นไร ซึ่งในการเก็บรวบรวมข้อมูลมีบริษัทที่ให้ความร่วมมือในการให้ข้อมูล จำนวน 9 บริษัท โดย ผลที่ได้จากการสัมภาษณ์และการใช้แบบสอบถามบริษัทที่มีการลงทุนจากต่างประเทศ ในเรื่องอุปสรรคที่มีผลต่อการลงทุน ดังแสดงไว้ใน ตารางที่ 4.59

ผลการวิเคราะห์อุปสรรคที่กระทบต่อการลงทุนจากต่างประเทศในอุตสาหกรรมเส้นใยประดิษฐ์

ในส่วนนี้ การกำหนดความเป็นอุปสรรคของปัญหาและอุปสรรคต่างๆ แบ่งเป็น 5 ระดับ คือ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย และน้อยที่สุด และกำหนดเป็นคะแนน 5 4 3 2 และ 1 ตามลำดับ โดยวิธีการกำหนดช่วงคะแนนเฉลี่ยในการจัดระดับความเป็นอุปสรรค

คะแนนเฉลี่ย	ลำดับความเป็นอุปสรรค
1.00 – 1.49	น้อยที่สุด
1.50 – 2.49	น้อย
2.50 – 3.49	ปานกลาง
3.50 – 4.49	มาก
4.50 – 5.00	มากที่สุด

ตารางที่ 4.59 : ปัญหาและอุปสรรคที่มีผลกระทบต่อการลงทุนจากต่างประเทศ ในอุตสาหกรรม
เส้นใยประดิษฐ์

ปัญหาและอุปสรรค	จำนวนบริษัทที่ตอบแบบสอบถาม (จากจำนวน 9 บริษัท)					คะแนนเฉลี่ย
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด	
1. ระบบราชการ						
1) ความล่าช้า/ซ้ำซ้อน ของระบบราชการ	5	4	0	0	0	4.56
2) ปัญหาการคอร์รัปชัน	2	6	1	0	0	4.11
2. แรงงาน						
1) ต้นทุนค่าจ้างสูง	1	4	3	1	0	3.56
2) แรงงานไทยมีทักษะ ไม่ดีและมีการศึกษาค่ำ	0	2	2	5	0	2.67
3) ขาดผู้เชี่ยวชาญ (Technical Man)	2	6	0	1	0	4.00
3. มีการเปลี่ยนรัฐบาลที่ บ่อยครั้ง	0	3	3	2	1	2.89
4. การจราจรที่ติดขัด	0	3	6	0	0	3.33
5. โครงสร้างพื้นฐานไม่ เพียงพอ						
1) ไฟฟ้า	1	6	1	0	1	3.67
2) ประปา	0	2	4	2	1	2.78
3) โทรศัพท์	0	1	6	1	1	2.78
4) ถนน	0	4	4	1	0	3.33
5) ท่าเรือ	2	6	1	0	0	4.11

หมายเหตุ : กำหนดความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถามเป็นคะแนน โดย กำหนดให้ มากที่สุด
มาก ปานกลาง น้อย น้อยที่สุด เป็น 5 4 3 2 และ 1 ตามลำดับ

ที่มา : จากการสำรวจข้อมูลภาคสนาม

จากตารางที่ 4.59 เราพบว่า

1. ในส่วนของปัญหาระบบราชการ "ความล่าช้า/ซ้ำซ้อนของระบบราชการ" เป็นปัญหาที่มีความสำคัญมากที่สุด ต่อการลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศ ในอุตสาหกรรมเส้นใยประดิษฐ์ ส่วน "ปัญหาการคอร์รัปชัน" เป็นปัญหาที่มีความสำคัญในระดับมาก

2. ในส่วนอุปสรรคด้านแรงงาน พบว่า "ต้นทุนค่าจ้างสูง" และ "ขาดผู้เชี่ยวชาญ" เป็นอุปสรรคที่มีความสำคัญมากต่อการลงทุน ในขณะที่ "แรงงานไทยมีทักษะไม่ดีและมีการศึกษาต่ำ" เป็นอุปสรรคในระดับปานกลาง

3. ปัญหา "มีการเปลี่ยนรัฐบาลที่บ่อยครั้ง" เป็นปัญหาในระดับปานกลาง

4. ปัญหา "การจราจรที่ติดขัด" เป็นอุปสรรคที่มีความสำคัญในระดับปานกลาง ต่อการลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศ

5. ในส่วนของปัญหาโครงสร้างพื้นฐานไม่เพียงพอ พบว่า ปัญหาด้าน "ไฟฟ้า" และ "ท่าเรือ" เป็นปัญหาที่สำคัญมากที่สุดที่นักลงทุนชาวต่างประเทศในอุตสาหกรรมเส้นใยประดิษฐ์ให้ความเห็นไว้ ในขณะที่ปัญหาด้าน "ประปา" "โทรศัพท์" และ "ถนน" เป็นปัญหาในระดับปานกลาง

โดยสรุปแล้ว ปัญหาและอุปสรรคที่นักลงทุนชาวต่างประเทศที่เข้ามาลงทุนในอุตสาหกรรมเส้นใยประดิษฐ์ ให้ความสำคัญว่าเป็นปัญหาที่มีความสำคัญมาก ที่พวกเขาประสบในเข้ามาลงทุนในประเทศไทย นั้นประกอบด้วยปัญหา 6 ประการ โดยเรียงตามน้ำหนักของคะแนน ได้ดังนี้

1. "ความล่าช้า/ซ้ำซ้อนของระบบราชการ" เป็นปัญหาในระดับมากที่สุด ที่นักลงทุนให้ความเห็น ได้รับคะแนนเฉลี่ย 4.56
2. "ปัญหาการคอร์รัปชัน" และ "ปัญหาโครงสร้างพื้นฐาน ด้าน "ท่าเรือ" เป็นปัญหาในระดับรองลงมา ได้รับคะแนนเฉลี่ยเท่ากันที่ 4.11
3. "การขาดผู้เชี่ยวชาญ" ได้รับคะแนนเฉลี่ย 4.00
4. ปัญหาโครงสร้างพื้นฐานด้าน "ไฟฟ้า" ได้รับคะแนนเฉลี่ย 3.67
5. ปัญหา "ต้นทุนค่าจ้างสูง" ได้รับคะแนนเฉลี่ย 3.56

อุตสาหกรรมทอผ้า

ในส่วนนี้เราจะหาอุปสรรคที่เป็นตัวขัดขวางการลงทุนจากต่างประเทศ ว่านักลงทุนชาวต่างประเทศให้ความสนใจในอุปสรรคใดบ้างและให้ความสำคัญเช่นไร ซึ่งในการเก็บรวบรวมข้อมูลมีบริษัทที่ให้ความร่วมมือในการให้ข้อมูล จำนวน 10 บริษัท โดย ผลที่ได้จากการสัมภาษณ์และการใช้แบบสอบถามบริษัทที่มีการลงทุนจากต่างประเทศ ในเรื่องอุปสรรคที่มีผลต่อการลงทุน มีดังใน ตารางที่ 4.60

ผลการวิเคราะห์อุปสรรคที่กระทบต่อการลงทุนจากต่างประเทศในอุตสาหกรรมทอผ้า

จากตารางที่ 4.60 เราพบว่า

1. ในส่วนของปัญหาระบบราชการ "ความล่าช้า/ซ้ำซ้อนของระบบราชการ" และ "ปัญหาการคอร์รัปชัน" เป็นปัญหาที่มีความสำคัญในระดับมาก ต่อการลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศ ในอุตสาหกรรมทอผ้า
2. ในส่วนอุปสรรคด้านแรงงาน พบว่า "ต้นทุนค่าจ้างสูง" และ "ขาดผู้เชี่ยวชาญ" เป็นอุปสรรคที่มีความสำคัญมากต่อการลงทุน ในขณะที่ "แรงงานไทยมีทักษะไม่ดีและมีการศึกษาต่ำ" เป็นอุปสรรคในระดับปานกลาง
3. ปัญหา "มีการเปลี่ยนรัฐบาลที่บ่อยครั้ง" เป็นปัญหาในระดับมาก
4. ปัญหา "การจราจรที่ติดขัด" เป็นอุปสรรคที่มีความสำคัญในระดับปานกลาง ต่อการลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศ
5. ในส่วนของปัญหาโครงสร้างพื้นฐานไม่เพียงพอ พบว่า ปัญหาด้าน "ไฟฟ้า" "โทรศัพท์" "ถนน" และ "ท่าเรือ" เป็นปัญหาที่สำคัญมากที่นักลงทุนชาวต่างประเทศในอุตสาหกรรมเส้นใยประดิษฐ์ให้ความเห็นไว้ ในขณะที่ ปัญหาด้าน "ประปา" เป็นปัญหาในระดับปานกลาง

ตารางที่ 4.60 : ปัญหาและอุปสรรคที่มีผลกระทบต่อการลงทุนจากต่างประเทศ ในอุตสาหกรรม
ทอผ้า

ปัญหาและอุปสรรค	จำนวนบริษัทที่ตอบแบบสอบถาม (จากจำนวน 10 บริษัท)					
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด	คะแนนเฉลี่ย
1. ระบบราชการ						
1) ความล่าช้า/ซ้ำซ้อน ของระบบราชการ	2	7	1	0	0	4.10
2) ปัญหาการคอร์รัปชัน	5	4	1	0	0	4.40
2. แรงงาน						
1) ต้นทุนค่าจ้างสูง	5	3	2	0	0	4.30
2) แรงงานไทยมีทักษะ ไม่ดีและมีการศึกษาค่ำ-	1	4	3	2	0	3.40
3) ขาดผู้เชี่ยวชาญ (Technical Man)	3	5	2	0	0	4.10
3. มีการเปลี่ยนรัฐบาลที่ บ่อยครั้ง	1	5	4	0	0	3.70
4. การจราจรที่ติดขัด	1	5	4	0	0	3.70
5. โครงสร้างพื้นฐานไม่ เพียงพอ						
1) ไฟฟ้า	3	5	2	0	0	4.10
2) ประปา	0	4	4	2	0	3.20
3) โทรศัพท์	0	7	3	0	0	3.70
4) ถนน	4	3	3	0	0	4.10
5) ท่าเรือ	4	4	2	0	0	4.20

หมายเหตุ : กำหนดความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถามเป็นคะแนน โดย กำหนดให้ มากที่สุด
มาก ปานกลาง น้อย น้อยที่สุด เป็น 5 4 3 2 และ 1 ตามลำดับ

ที่มา : จากการสำรวจข้อมูลภาคสนาม

โดยสรุปแล้ว ปัญหาและอุปสรรคที่นักลงทุนชาวต่างประเทศที่เข้ามาลงทุนในอุตสาหกรรมทอผ้า ให้ความสำคัญว่าเป็นปัญหาที่มีความสำคัญมาก ที่พวกเขาประสบในเข้ามาลงทุนในประเทศไทย นั้นประกอบด้วยปัญหา 10 ประการ โดยเรียงตามลำดับได้ดังนี้

1. "ปัญหาการคอร์รัปชัน" ได้รับคะแนนเฉลี่ยสูงสุด คือ 4.40
2. "ต้นทุนค่าจ้างสูง" เป็นอุปสรรคที่สำคัญรองลงมา ได้คะแนนเฉลี่ย 4.30
3. ปัญหาด้านโครงสร้างพื้นฐาน "ท่าเรือ" ได้รับคะแนนเฉลี่ย 4.20
4. "ความล่าช้า/ซ้ำซ้อนของระบบราชการ", "ขาดผู้เชี่ยวชาญ" ปัญหาด้าน "ไฟฟ้า" และ "ถนน" ได้รับคะแนนเฉลี่ยเท่ากันที่ 4.10
5. ปัญหา "มีการเปลี่ยนรัฐบาลที่บ่อยครั้ง", ปัญหา "การจราจรที่ติดขัด" และ "ปัญหาด้านโทรศัพท์" ได้รับคะแนนเฉลี่ยเท่ากันที่ 3.70

อุตสาหกรรมเครื่องนุ่งห่ม

ในส่วนนี้เราจะหาอุปสรรคที่เป็นตัวขัดขวางการลงทุนจากต่างประเทศ ว่านักลงทุนชาวต่างประเทศให้ความสนใจในอุปสรรคใดบ้างและให้ความสำคัญเช่นไร ซึ่งในการเก็บรวบรวมข้อมูลมีบริษัทที่ให้ความร่วมมือในการให้ข้อมูล จำนวน 12 บริษัท โดยผลที่ได้จากการสัมภาษณ์และการใช้แบบสอบถามบริษัทที่มีการลงทุนจากต่างประเทศ ในเรื่องอุปสรรคที่มีผลต่อการลงทุน ดังแสดงไว้ใน ตารางที่ 4.61

ผลการวิเคราะห์อุปสรรคที่กระทบต่อการลงทุนจากต่างประเทศในอุตสาหกรรมเครื่องนุ่งห่ม

จากตารางที่ 4.61 เราพบว่า

1. ในส่วนของปัญหาระบบราชการ "ความล่าช้า/ซ้ำซ้อนของระบบราชการ" และ "ปัญหาการคอร์รัปชัน" เป็นปัญหาที่มีความสำคัญในระดับมาก ต่อการลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศ ในอุตสาหกรรมเครื่องนุ่งห่ม
2. ในส่วนอุปสรรคด้านแรงงาน พบว่า "ต้นทุนค่าจ้างสูง" และ "ขาดผู้เชี่ยวชาญ" เป็นอุปสรรคที่มีความสำคัญมากต่อการลงทุน ในขณะที่ "แรงงานไทยมีทักษะไม่ดีและมีการศึกษาต่ำ" เป็นอุปสรรคในระดับปานกลาง

ตารางที่ 4.61 : ปัญหาและอุปสรรคที่มีผลกระทบต่อการลงทุนจากต่างประเทศ ในอุตสาหกรรม
เครื่องนุ่งห่ม

ปัญหาและอุปสรรค	จำนวนบริษัทที่ตอบแบบสอบถาม (จากจำนวน 12 บริษัท)					คะแนนเฉลี่ย
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด	
1. ระบบราชการ						
1) ความล่าช้า/ซ้ำซ้อน ของระบบราชการ	3	9	0	0	0	4.25
2) ปัญหาการคอร์รัปชัน	4	8	0	0	0	4.33
2. แรงงาน						
1) ต้นทุนค่าจ้างสูง	2	5	5	0	0	3.75
2) แรงงานไทยมีทักษะ ไม่ดีและมีการศึกษาค่ำ	0	4	5	3	0	3.08
3) ขาดผู้เชี่ยวชาญ (Technical Man)	1	7	4	0	0	3.75
3. มีการเปลี่ยนรัฐบาลที่ บ่อยครั้ง	2	5	3	2	0	3.58
4. การจราจรที่ติดขัด	4	6	2	0	0	4.17
5. โครงสร้างพื้นฐานไม่ เพียงพอ						
1) ไฟฟ้า	2	7	2	1	0	3.83
2) ประปา	0	2	6	4	0	2.83
3) โทรศัพท์	0	5	6	1	0	3.33
4) ถนน	1	5	5	1	0	3.50
5) ท่าเรือ	3	6	2	1	0	3.92

หมายเหตุ : กำหนดความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถามเป็นคะแนน โดย กำหนดให้ มากที่สุด
มาก ปานกลาง น้อย น้อยที่สุด เป็น 5 4 3 2 และ 1 ตามลำดับ

ที่มา : จากการสำรวจข้อมูลภาคสนาม

3. ปัญหา "มีการเปลี่ยนรัฐบาลที่บ่อยครั้ง" เป็นปัญหาในระดับมากต่อการลงทุน

4. ปัญหา "การจลาจลที่ติดขัด" เป็นอุปสรรคที่มีความสำคัญในระดับปานมาก ต่อการลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศในอุตสาหกรรมเครื่องนุ่งห่ม

5. ในส่วนของปัญหาโครงสร้างพื้นฐานไม่เพียงพอ พบว่า ปัญหาด้าน "ไฟฟ้า" "ถนน" และ "ท่าเรือ" เป็นปัญหาที่สำคัญมากที่นักลงทุนชาวต่างประเทศในอุตสาหกรรมเส้นใยประดิษฐ์ให้ความเห็นไว้ ในขณะที่ ปัญหาด้าน "ประปา" และ "โทรศัพท์" เป็นปัญหาในระดับปานกลาง

โดยสรุปแล้ว ปัญหาและอุปสรรคที่นักลงทุนชาวต่างประเทศที่เข้ามาลงทุนในอุตสาหกรรมเครื่องนุ่งห่ม ให้ความสำคัญว่าเป็นปัญหาที่มีความสำคัญมาก ที่พวกเขาประสบในเข้ามาลงทุนในประเทศไทย นั้นประกอบด้วยปัญหา 9 อย่างโดยเรียงตามน้ำหนักของคะแนนได้ดังนี้

1. "ปัญหาการคอร์รัปชัน" เป็นปัญหาที่ได้รับคะแนนเฉลี่ยมากที่สุด คือ 4.33
2. "ความล่าช้า/ซ้ำซ้อนของระบบราชการ" ได้รับคะแนนรองลงมา คือ 4.25
3. ปัญหา "การจลาจลที่ติดขัด" ได้รับคะแนนเฉลี่ย 4.17
4. ปัญหาโครงสร้างพื้นฐานด้าน "ท่าเรือ" ได้รับคะแนนเฉลี่ย 3.92
5. ปัญหาโครงสร้างพื้นฐานด้าน "ไฟฟ้า" ได้รับคะแนนเฉลี่ย 3.83
6. อุปสรรค "ต้นทุนค่าจ้างสูง" และ "ขาดผู้เชี่ยวชาญ" ได้รับคะแนนเท่ากันที่ 3.75
7. "มีการเปลี่ยนรัฐบาลที่บ่อยครั้ง" ได้รับคะแนนเฉลี่ย 3.58
8. ปัญหาโครงสร้างพื้นฐานด้าน "ถนน" ได้รับคะแนน 3.50

การเปรียบเทียบปัญหาและอุปสรรคที่มีผลกระทบต่อการลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศในระหว่างกลุ่มอุตสาหกรรม

ในส่วนนี้ เราจะพิจารณาเปรียบเทียบปัญหาและอุปสรรคต่างๆที่ดึงดูดการลงทุนจากต่างประเทศว่าในแต่ละปัจจัยนั้น นักลงทุนในกลุ่มอุตสาหกรรมเส้นใยประดิษฐ์ , อุตสาหกรรมทอผ้า และอุตสาหกรรมเครื่องนุ่งห่มให้ความสำคัญกับปัญหาแต่ละตัวนั้น เหมือนหรือต่างกันอย่างไร

ซึ่งในการเปรียบเทียบ ใช้วิธีเช่นเดียวกับการเปรียบเทียบปัจจัยที่ดึงดูดการลงทุน ผลการวิเคราะห์มีดังนี้

1. ปัญหาด้านระบบราชการ

แบ่งออกเป็น 2 ปัญหา คือ

1.1 ปัญหา "ความล่าช้า/ซ้ำซ้อนของระบบราชการ"

H_0 : นักลงทุนในทั้ง 3 กลุ่มอุตสาหกรรม ให้ความสำคัญในปัญหา "ความล่าช้า/ซ้ำซ้อนของระบบราชการ" ไม่แตกต่างกัน

H_1 : มีนักลงทุนอย่างน้อย 2 กลุ่มอุตสาหกรรม ที่ให้ความสำคัญ ในปัญหา "ความล่าช้า/ซ้ำซ้อนของระบบราชการ" แตกต่างกัน

ตารางที่ 4.62 : ANOVA (ความล่าช้า/ซ้ำซ้อนของระบบราชการ)

ANOVA

Red Tape

	Sum of Squares	df	Mean Square	F	Sig.
Between Groups	1.015	2	.507	1.927	.164
Within Groups	7.372	28	.263		
Total	8.387	30			

จากตารางที่ 4.62 พบว่า คำนัยยะสำคัญที่ได้จากการคำนวณมีค่าเท่ากับ 0.164 ซึ่งมีค่ามากกว่า 0.05 (α) เราจึงยอมรับ H_0 นั่นคือ ในปัญหา "ความล่าช้า/ซ้ำซ้อนของระบบราชการ" นักลงทุนชาวต่างประเทศในทั้ง 3 กลุ่มอุตสาหกรรม ให้ความสำคัญกับปัญหานี้ ไม่แตกต่างกัน

1.2 ปัญหา "การคอร์รัปชัน"

H_0 : นักลงทุนในทั้ง 3 กลุ่มอุตสาหกรรม ให้ความสำคัญใน "ปัญหาการคอร์รัปชัน" ไม่แตกต่างกัน

H_1 : มีนักลงทุนอย่างน้อย 2 กลุ่มอุตสาหกรรม ที่ให้ความสำคัญ ใน "ปัญหาการคอร์รัปชัน" แตกต่างกัน

ตารางที่ 4.63 : ANOVA (ปัญหาการคอร์รัปชัน)

ANOVA

Corruption Problem					
	Sum of Squares	df	Mean Square	F	Sig.
Between Groups	.432	2	.216	.607	.552
Within Groups	9.956	28	.356		
Total	10.387	30			

จากตารางที่ 4.63 พบว่า ค่านัยยะสำคัญที่ได้จากการคำนวณมีค่าเท่ากับ 0.552 ซึ่งมีค่ามากกว่า 0.05 (α) เราจึงยอมรับ H_0 นั่นคือ ใน "ปัญหาการคอร์รัปชัน" นักลงทุนชาวต่างประเทศในทั้ง 3 กลุ่มอุตสาหกรรม ให้ความสำคัญกับปัญหานี้ ไม่แตกต่างกัน

2. ปัญหาด้านแรงงาน

แบ่งออกเป็น 3 ปัญหา คือ

2.1 ปัญหา "ต้นทุนค่าจ้างสูง"

H_0 : นักลงทุนในทั้ง 3 กลุ่มอุตสาหกรรม ให้ความสำคัญในปัญหา "ต้นทุนค่าจ้างสูง" ไม่แตกต่างกัน

H_1 : มีนักลงทุนอย่างน้อย 2 กลุ่มอุตสาหกรรม ที่ให้ความสำคัญ ในปัญหา "ต้นทุนค่าจ้างสูง" แตกต่างกัน

ตารางที่ 4.64 : ANOVA (ต้นทุนค่าจ้างสูง)

ANOVA

High Labor Cost					
	Sum of Squares	df	Mean Square	F	Sig.
Between Groups	2.912	2	1.456	2.195	.130
Within Groups	18.572	28	.663		
Total	21.484	30			

จากตารางที่ 4.64 พบว่า ค่านัยยะสำคัญที่ได้จากการคำนวณมีค่าเท่ากับ 0.130 ซึ่งมีค่ามากกว่า 0.05 (α) เราจึงยอมรับ H_0 นั่นคือ ใน ปัญหา "ต้นทุนค่าจ้างสูง" นักลงทุนชาวต่างประเทศในทั้ง 3 กลุ่มอุตสาหกรรม ให้ความสำคัญกับปัญหานี้ ไม่แตกต่างกัน

2.2 ปัญหา “แรงงานไทยมีทักษะไม่ดีและมีการศึกษาต่ำ”

H_0 : นักลงทุนในทั้ง 3 กลุ่มอุตสาหกรรม ให้ความสำคัญในปัญหา “แรงงานไทยมีทักษะไม่ดีและมีการศึกษาต่ำ” ไม่แตกต่างกัน

H_1 : มีนักลงทุนอย่างน้อย 2 กลุ่มอุตสาหกรรม ที่ให้ความสำคัญ ในปัญหา “แรงงานไทยมีทักษะไม่ดีและมีการศึกษาต่ำ” แตกต่างกัน

ตารางที่ 4.65 : ANOVA (แรงงานไทยมีทักษะไม่ดีและมีการศึกษาต่ำ)

ANOVA

Low skill and educate

	Sum of Squares	df	Mean Square	F	Sig.
Between Groups	2.554	2	1.277	1.678	.205
Within Groups	21.317	28	.761		
Total	23.871	30			

จากตารางที่ 4.65 พบว่า ค่านัยยะสำคัญที่ได้จากการคำนวณมีค่าเท่ากับ 0.205 ซึ่งมีค่ามากกว่า 0.05 (α) เราจึงยอมรับ H_0 นั่นคือ ใน ปัญหา “แรงงานไทยมีทักษะไม่ดีและมีการศึกษาต่ำ” นักลงทุนชาวต่างประเทศในทั้ง 3 กลุ่มอุตสาหกรรม ให้ความสำคัญกับปัญหานี้ ไม่ต่างกัน

2.3 ปัญหา “ขาดผู้เชี่ยวชาญ”

H_0 : นักลงทุนในทั้ง 3 กลุ่มอุตสาหกรรม ให้ความสำคัญในปัญหา “ขาดผู้เชี่ยวชาญ” ไม่แตกต่างกัน

H_1 : มีนักลงทุนอย่างน้อย 2 กลุ่มอุตสาหกรรม ที่ให้ความสำคัญ ในปัญหา “ขาดผู้เชี่ยวชาญ” แตกต่างกัน

ตารางที่ 4.66 : ANOVA (ขาดผู้เชี่ยวชาญ)

ANOVA

Technician Scarcity

	Sum of Squares	df	Mean Square	F	Sig.
Between Groups	.721	2	.360	.666	.522
Within Groups	15.150	28	.541		
Total	15.871	30			

จากตารางที่ 4.66 พบว่า ค่านัยยะสำคัญที่ได้จากการคำนวณมีค่าเท่ากับ 0.522 ซึ่งมีค่ามากกว่า 0.05 (α) เราจึงยอมรับ H_0 นั่นคือ ใน ปัญหา “แรงงานไทยมีทักษะไม่ดีและมีการศึกษาต่ำ” นักลงทุนชาวต่างประเทศในทั้ง 3 กลุ่มอุตสาหกรรม ให้ความสำคัญกับปัญหานี้ ไม่ต่างกัน

3. ปัญหา “มีการเปลี่ยนรัฐบาลที่บ่อยครั้ง”

H_0 : นักลงทุนในทั้ง 3 กลุ่มอุตสาหกรรม ให้ความสำคัญในปัญหา “มีการเปลี่ยนรัฐบาลที่บ่อยครั้ง” ไม่แตกต่างกัน

H_1 : มีนักลงทุนอย่างน้อย 2 กลุ่มอุตสาหกรรม ที่ให้ความสำคัญ ในปัญหา “มีการเปลี่ยนรัฐบาลที่บ่อยครั้ง” แตกต่างกัน

ตารางที่ 4.67 : ANOVA (มีการเปลี่ยนรัฐบาลที่บ่อยครั้ง)

ANOVA

The Frequency of Government Transition

	Sum of Squares	df	Mean Square	F	Sig.
Between Groups	3.643	2	1.821	2.133	.137
Within Groups	23.906	28	.854		
Total	27.548	30			

จากตารางที่ 4.67 พบว่า ค่านัยยะสำคัญที่ได้จากการคำนวณมีค่าเท่ากับ 0.137 ซึ่งมีค่ามากกว่า 0.05 (α) เราจึงยอมรับ H_0 นั่นคือ ใน ปัญหา “มีการเปลี่ยนรัฐบาลที่บ่อยครั้ง” นักลงทุนชาวต่างประเทศในทั้ง 3 กลุ่มอุตสาหกรรม ให้ความสำคัญกับปัญหานี้ ไม่แตกต่างกัน

4. ปัญหา “การจลาจลที่ติดขัด”

H_0 : นักลงทุนในทั้ง 3 กลุ่มอุตสาหกรรม ให้ความสำคัญในปัญหา “การจลาจลที่ติดขัด” ไม่แตกต่างกัน

H_1 : มีนักลงทุนอย่างน้อย 2 กลุ่มอุตสาหกรรม ที่ให้ความสำคัญ ในปัญหา “การจลาจลที่ติดขัด” แตกต่างกัน

ตารางที่ 4.68 : ANOVA (การจราจรที่ติดขัด)

ANOVA

Traffic Jam					
	Sum of Squares	df	Mean Square	F	Sig.
Between Groups	3.653	2	1.826	4.346	.023
Within Groups	11.767	28	.420		
Total	15.419	30			

จากตารางที่ 4.68 เราพบว่า ค่านัยยะสำคัญที่ได้จากการคำนวณเท่ากับ 0.023 ซึ่งมีค่าน้อยกว่า 0.05 (α) เราจึงปฏิเสธ H_0 และยอมรับ H_1 นั่นคือ มีนักลงทุนอย่างน้อย 2 กลุ่มที่ให้ความสำคัญในปัญหานี้ แตกต่างกัน ซึ่งเราจำเป็นต้องทดสอบ LSD เพื่อหาว่านักลงทุนกลุ่มไหนที่ให้ความสำคัญแตกต่างกันอย่างไร

ตารางที่ 4.69 : Multiple Comparisons (การจราจรที่ติดขัด)

Multiple Comparisons

Dependent Variable: Traffic Jam

LSD

(I) group	(J) group	Mean Difference (I-J)	Std. Error	Sig.	95% Confidence Interval	
					Lower Bound	Upper Bound
Fiber	Weaving	-.37	.30	.229	-.98	.24
	Clothing	-.83*	.29	.007	-1.42	-.25
Weaving	Fiber	.37	.30	.229	-.24	.98
	Clothing	-.47	.28	.104	-1.04	.10
Clothing	Fiber	.83*	.29	.007	.25	1.42
	Weaving	.47	.28	.104	-.10	1.04

*. The mean difference is significant at the .05 level.

จากตารางที่ 4.69 คู่ของกลุ่มนักลงทุนที่มีนัยยะสำคัญ มีเพียง 1 คู่ คือ คู่ของอุตสาหกรรมเส้นใยประดิษฐ์และอุตสาหกรรมเครื่องนุ่งห่ม เมื่อพิจารณาจากการทดสอบ LSD และคะแนนเฉลี่ยระหว่างกลุ่ม (Fiber : Weaving : Clothing ; 3.33 : 3.70 : 4.17) เราสรุปได้ว่า

1. เมื่อเราพิจารณาอุตสาหกรรมทอผ้า เราพบว่า พวกเขาให้ความสำคัญกับปัญหานี้ไม่ต่างจากกลุ่มนักลงทุน 2 กลุ่มอุตสาหกรรมที่เหลือ

2. แต่เมื่อเราพิจารณาในอุตสาหกรรมเส้นใยประดิษฐ์กับกลุ่มอุตสาหกรรมเครื่องนุ่งห่มจะพบว่า กลุ่มนักลงทุนใน อุตสาหกรรมเครื่องนุ่งห่มให้ความสำคัญกับปัญหานี้มากกว่าว่านักลงทุนจากอุตสาหกรรมเส้นใยประดิษฐ์

5. ปัญหาด้านโครงสร้างพื้นฐานไม่เพียงพอ

แบ่งออกเป็น 5 ปัญหา คือ

5.1 ด้าน “ไฟฟ้า”

H_0 : นักลงทุนในทั้ง 3 กลุ่มอุตสาหกรรม ให้ความสำคัญในปัญหา “ไฟฟ้า” ไม่แตกต่างกัน

H_1 : มีนักลงทุนอย่างน้อย 2 กลุ่มอุตสาหกรรม ที่ให้ความสำคัญในปัญหา “ไฟฟ้า” แตกต่างกัน

ตารางที่ 4.70 : ANOVA (“ไฟฟ้า”)

ANOVA

Electricity					
	Sum of Squares	df	Mean Square	F	Sig.
Between Groups	.917	2	.459	.569	.572
Within Groups	22.567	28	.806		
Total	23.484	30			

จากตารางที่ 4.70 พบว่า ค่านัยยะสำคัญที่ได้จากการคำนวณมีค่าเท่ากับ 0.572 ซึ่งมีค่ามากกว่า 0.05 (α) เราจึงยอมรับ H_0 นั่นคือ ใน ปัญหา “โครงสร้างพื้นฐานด้านไฟฟ้า” นักลงทุนชาวต่างประเทศในทั้ง 3 กลุ่มอุตสาหกรรม ให้ความสำคัญกับปัญหานี้ ไม่แตกต่างกัน

5.2 ด้าน “ประปา”

H_0 : นักลงทุนในทั้ง 3 กลุ่มอุตสาหกรรม ให้ความสำคัญในปัญหา “ประปา” ไม่ต่างกัน

H_1 : มีนักลงทุนอย่างน้อย 2 กลุ่มอุตสาหกรรม ที่ให้ความสำคัญในปัญหา “ประปา” แตกต่างกัน

ตารางที่ 4.71 : ANOVA (ประปา)

ANOVA

Water Supply					
	Sum of Squares	df	Mean Square	F	Sig.
Between Groups	1.049	2	.524	.780	.468
Within Groups	18.822	28	.672		
Total	19.871	30			

จากตารางที่ 4.71 พบว่า ค่านัยยะสำคัญที่ได้จากการคำนวณมีค่าเท่ากับ 0.468 ซึ่งมีค่ามากกว่า 0.05 (α) เราจึงยอมรับ H_0 นั่นคือ ใน ปัญหา "โครงสร้างพื้นฐานด้านไฟฟ้า" นักลงทุนชาวต่างประเทศในทั้ง 3 กลุ่มอุตสาหกรรม ให้ความสำคัญกับปัญหานี้ ไม่แตกต่างกัน

5.3 ด้าน "โทรศัพท์"

H_0 : นักลงทุนในทั้ง 3 กลุ่มอุตสาหกรรม ให้ความสำคัญในปัญหา "โทรศัพท์" ไม่แตกต่างกัน

H_1 : มีนักลงทุนอย่างน้อย 2 กลุ่มอุตสาหกรรม ที่ให้ความสำคัญในปัญหา "โทรศัพท์" แตกต่างกัน

ตารางที่ 4.72 : ANOVA (โทรศัพท์)

ANOVA

Telephone					
	Sum of Squares	df	Mean Square	F	Sig.
Between Groups	4.065	2	2.032	4.618	.018
Within Groups	12.322	28	.440		
Total	16.387	30			

จากตารางที่ 4.72 เราพบว่า ค่านัยยะสำคัญที่ได้จากการคำนวณเท่ากับ 0.018 ซึ่งมีค่าน้อยกว่า 0.05 (α) เราจึงปฏิเสธ H_0 และยอมรับ H_1 นั่นคือ มีนักลงทุนอย่างน้อย 2 กลุ่มที่ให้ความสำคัญในปัญหานี้ แตกต่างกัน ซึ่งเราจำเป็นต้องทดสอบ LSD เพื่อหาว่านักลงทุนกลุ่มไหนที่ให้ความสำคัญแตกต่างกันอย่างไร

ตารางที่ 4.73 : Multiple Comparisons (โทรศัพท์)

Multiple Comparisons

Dependent Variable: Telephone
LSD

(I) group	(J) group	Mean Difference (I-J)	Std. Error	Sig.	95% Confidence Interval	
					Lower Bound	Upper Bound
Fiber	Weaving	-.92*	.30	.005	-1.55	-.30
	Clothing	-.56	.29	.068	-1.15	4.37E-02
Weaving	Fiber	.92*	.30	.005	.30	1.55
	Clothing	.37	.28	.207	-.22	.95
Clothing	Fiber	.56	.29	.068	-4.37E-02	1.15
	Weaving	-.37	.28	.207	-.95	.22

*. The mean difference is significant at the .05 level.

จากตารางที่ 4.73 คู่ของกลุ่มนักลงทุนที่มีนัยยะสำคัญ มีเพียง 1 คู่ คือ คู่ของอุตสาหกรรมเส้นใยประดิษฐ์และอุตสาหกรรมทอผ้า เมื่อพิจารณาจากการทดสอบ LSD และคะแนนเฉลี่ยระหว่างกลุ่ม (Fiber : Weaving : Clothing ; 2.78 : 3.70 : 3.33) เราสรุปได้ว่า

1. เมื่อเราพิจารณาอุตสาหกรรมเครื่องนุ่งห่ม เราพบว่า พวกเขาให้ความสำคัญกับปัญหานี้ไม่ต่างจากกลุ่มนักลงทุน 2 กลุ่มอุตสาหกรรมที่เหลือ
2. แต่เมื่อเราพิจารณาในอุตสาหกรรมเส้นใยประดิษฐ์กับกลุ่มอุตสาหกรรมทอผ้า จะพบว่า กลุ่มนักลงทุนใน อุตสาหกรรมเครื่องทอผ้าให้ความสำคัญกับปัญหานี้มากกว่ากลุ่มนักลงทุนจากอุตสาหกรรมเส้นใยประดิษฐ์

5.4 ด้าน "ถนน"

H_0 : นักลงทุนในทั้ง 3 กลุ่มอุตสาหกรรม ให้ความสำคัญในปัญหา "ถนน" ไม่แตกต่างกัน

H_1 : มีนักลงทุนอย่างน้อย 2 กลุ่มอุตสาหกรรม ที่ให้ความสำคัญในปัญหา "ถนน" ต่างกัน

ตารางที่ 4.74 : ANOVA (ถนน)

ANOVA

roads

	Sum of Squares	df	Mean Square	F	Sig.
Between Groups	3.197	2	1.598	2.500	.100
Within Groups	17.900	28	.639		
Total	21.097	30			

จากตารางที่ 4.74 พบว่า ค่านัยยะสำคัญที่ได้จากการคำนวณมีค่าเท่ากับ 0.100 ซึ่งมีค่ามากกว่า 0.05 (α) เราจึงยอมรับ H_0 นั่นคือ ใน ปัญหา “โครงสร้างพื้นฐานด้านไฟฟ้า” นักลงทุนชาวต่างประเทศในทั้ง 3 กลุ่มอุตสาหกรรม ให้ความสำคัญกับปัญหานี้ ไม่แตกต่างกัน

5.5 ด้าน “ท่าเรือ”

H_0 : นักลงทุนในทั้ง 3 กลุ่มอุตสาหกรรม ให้ความสำคัญในปัญหา “ท่าเรือ” ไม่แตกต่างกัน

H_1 : มีนักลงทุนอย่างน้อย 2 กลุ่มอุตสาหกรรม ที่ให้ความสำคัญในปัญหา “ท่าเรือ” ต่างกัน

ตารางที่ 4.75 : ANOVA (ท่าเรือ)

ANOVA

Ports					
	Sum of Squares	df	Mean Square	F	Sig.
Between Groups	.465	2	.233	.374	.691
Within Groups	17.406	28	.622		
Total	17.871	30			

จากตารางที่ 4.75 พบว่า ค่านัยยะสำคัญที่ได้จากการคำนวณมีค่าเท่ากับ 0.691 ซึ่งมีค่ามากกว่า 0.05 (α) เราจึงยอมรับ H_0 นั่นคือ ใน ปัญหา “โครงสร้างพื้นฐานด้านไฟฟ้า” นักลงทุนชาวต่างประเทศในทั้ง 3 กลุ่มอุตสาหกรรม ให้ความสำคัญกับปัญหานี้ ไม่แตกต่างกัน

จากผลการวิเคราะห์ดังกล่าวข้างต้น เราสามารถสรุปได้ดังตารางที่ 4.76 โดยอุปสรรคที่เป็นตัวขัดขวางการลงทุนส่วนใหญ่ นั้น นักลงทุนในทั้ง 3 กลุ่มอุตสาหกรรมให้ความสำคัญในแต่ละปัจจัยไม่แตกต่างกัน เหตุผลคงเป็นเช่นเดียวกันกับ การเปรียบเทียบปัจจัยที่ดึงดูดการลงทุนในระหว่างกลุ่มอุตสาหกรรม นั่นคือ นักลงทุนชาวต่างประเทศ พิจารณาการลงทุนในแบบองค์รวม อย่างไรก็ตามมีอุปสรรค 2 ประการที่มีนักลงทุนให้ความสำคัญแตกต่างกัน ประการแรก คือ ปัญหาการจราจรติดขัด ที่นักลงทุนในอุตสาหกรรมเครื่องนุ่งห่มให้ ให้ความสำคัญกับปัจจัยการจราจรติดขัด มากกว่านักลงทุนในอุตสาหกรรมเส้นใยประดิษฐ์ ทั้งนี้เพราะโรงงานอุตสาหกรรมเส้นใยประดิษฐ์ส่วนใหญ่จะตั้งอยู่ในเขตภูมิภาค ซึ่งไม่ค่อยมีปัญหาเรื่องการจราจรติดขัด ในขณะที่โรงงานในอุตสาหกรรมเครื่องนุ่งห่ม ประมาณ ครึ่งหนึ่งยังคงตั้งอยู่ในเขตกรุงเทพฯและปริมณฑล ซึ่งมีปัญหาการจราจรที่ติดขัดมาก ปัญหาประการที่สอง ที่แตกต่างกัน คือ ปัญหาโครงสร้างพื้นฐานด้านโทรศัพท์ไม่เพียงพอ นักลงทุนจากกลุ่มอุตสาหกรรมทอผ้าให้ความสำคัญมากกว่าอุตสาหกรรม

กรรมเส้นใยประดิษฐ์ ซึ่งเหตุผลที่เป็นเช่นนี้ อาจเป็นเรื่องเฉพาะด้านของอุตสาหกรรมหรือตัวกลุ่ม นักลงทุนเอง

ตารางที่ 4.76 : สรุปการเปรียบเทียบปัญหาและอุปสรรค ในระหว่างกลุ่มอุตสาหกรรม

ปัญหาและอุปสรรค	นัยยะสำคัญ	สรุปผล
1. ระบบราชการ 1) ความล่าช้า/ซ้ำซ้อนของระบบราชการ 2) ปัญหาการคอร์รัปชัน	ไม่มี ไม่มี	ทั้ง 2 ปัญหาในอุปสรรคระบบราชการนักลงทุนในทั้ง 3 กลุ่มอุตสาหกรรมให้ความสำคัญไม่ต่างกัน
2. แรงงาน 1) ต้นทุนค่าจ้างสูง 2) แรงงานไทยมีทักษะไม่ดี และมีการศึกษาต่ำ 3) ขาดผู้เชี่ยวชาญ	ไม่มี ไม่มี ไม่มี	ในทั้ง 3 ปัญหาของอุปสรรคด้านแรงงานนักลงทุนในทั้ง 3 กลุ่มอุตสาหกรรมให้ความสำคัญไม่แตกต่างกัน
3. มีการเปลี่ยนรัฐบาลที่ บ่อยครั้ง	ไม่มี	นักลงทุนในทั้ง 3 กลุ่มอุตสาหกรรมให้ความสำคัญกับปัญหานี้ไม่ต่างกัน
4. การจรรยาบรรณที่ตึงเครียด	มี	1. เมื่อเราพิจารณาอุตสาหกรรมทอผ้า เราพบว่า พวกเขาให้ความสำคัญกับปัญหานี้ไม่ต่างจากกลุ่มนักลงทุน 2 กลุ่มอุตสาหกรรมที่เหลือ 2. แต่เมื่อเราพิจารณาในอุตสาหกรรมเส้นใยประดิษฐ์กับกลุ่มอุตสาหกรรมเครื่องนุ่งห่มจะพบว่า กลุ่มนักลงทุนในอุตสาหกรรมเครื่องนุ่งห่มให้ความสำคัญกับปัญหานี้มากกว่ากลุ่มนักลงทุนจากอุตสาหกรรมเส้นใยประดิษฐ์
5. โครงสร้างพื้นฐานไม่เพียงพอ 1) ไฟฟ้า 2) ประปา 3) โทรศัพท 4) ถนน 5) ท่าเรือ	ไม่มี ไม่มี มี ไม่มี ไม่มี	ในส่วนอุปสรรคด้านโครงสร้างพื้นฐาน มีเพียงปัญหาด้านโทรศัพทที่นักลงทุนให้ความสำคัญแตกต่างกัน

กรรมเส้นใยประดิษฐ์ ซึ่งเหตุผลที่เป็นเช่นนี้ อาจเป็นเรื่องเฉพาะด้านของอุตสาหกรรมหรือตัวกลุ่ม
นักลงทุนเอง

ตารางที่ 4.76 : สรุปการเปรียบเทียบปัญหาและอุปสรรค ในระหว่างกลุ่มอุตสาหกรรม

ปัญหาและอุปสรรค	นัยยะสำคัญ	สรุปผล
1. ระบบราชการ 1) ความล่าช้า/ซ้ำซ้อนของ ระบบราชการ 2) ปัญหาการคอร์ปชั่น	ไม่มี ไม่มี	ทั้ง 2 ปัญหาในอุปสรรคระบบราชการนัก ลงทุนในทั้ง 3 กลุ่มอุตสาหกรรมให้ความสำคัญ ไม่ต่างกัน
2. แรงงาน 1) ต้นทุนค่าจ้างสูง 2) แรงงานไทยมีทักษะไม่ดี และมีการศึกษาต่ำ 3) ขาดผู้เชี่ยวชาญ	ไม่มี ไม่มี ไม่มี	ในทั้ง 3 ปัญหาของอุปสรรคด้านแรงงานนัก ลงทุนในทั้ง 3 กลุ่มอุตสาหกรรมให้ความสำคัญ สำคัญไม่แตกต่างกัน
3. มีการเปลี่ยนรัฐบาลที่ บ่อย ครั้ง	ไม่มี	นักลงทุนในทั้ง 3 กลุ่มอุตสาหกรรมให้ความสำคัญ สำคัญกับปัญหานี้ไม่ต่างกัน
4. การจรรยาที่ติดขัด	มี	1. เมื่อเราพิจารณาอุตสาหกรรมทอผ้า เราพบ ว่า พวกเขาให้ความสำคัญกับปัญหานี้ไม่ต่าง จากกลุ่มนักลงทุน 2 กลุ่มอุตสาหกรรมที่เหลือ 2. แต่เมื่อเราพิจารณาในอุตสาหกรรมเส้นใย ประดิษฐ์กับกลุ่มอุตสาหกรรมเครื่องนุ่งห่มจะ พบว่า กลุ่มนักลงทุนในอุตสาหกรรมเครื่องนุ่ง ห่มให้ความสำคัญกับปัญหานี้มากกว่ากลุ่มนัก ลงทุนจากอุตสาหกรรมเส้นใยประดิษฐ์
5. โครงสร้างพื้นฐานไม่เพียงพอ 1) ไฟฟ้า 2) ประปา 3) โทรศัพท์ 4) ถนน 5) ท่าเรือ	ไม่มี ไม่มี มี ไม่มี ไม่มี	ในส่วนอุปสรรคด้านโครงสร้างพื้นฐาน มี เพียงปัญหาด้านโทรศัพท์ที่นักลงทุนให้ความสำคัญ สำคัญแตกต่างกัน

4.2.3.1 ปัญหาและอุปสรรคที่ขัดขวางการลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศ เมื่อพิจารณาแยกตามกลุ่มประเทศที่เข้ามาลงทุน

กลุ่มนักลงทุนจากประเทศญี่ปุ่น

มีบริษัทที่มีการลงทุนจากประเทศญี่ปุ่น ให้ความร่วมมือในการให้ข้อมูล จำนวน 10 บริษัท ผลที่ได้จากการสัมภาษณ์และการใช้แบบสอบถามบริษัทที่มีการลงทุนจากต่างประเทศ ในเรื่องอุปสรรคที่มีผลต่อการลงทุน มีดังใน ตารางที่ 4.77

ผลการวิเคราะห์อุปสรรคที่กระทบต่อการลงทุนจากประเทศญี่ปุ่น ในอุตสาหกรรมสิ่งทอไทย

จากตารางที่ 4.77 เราพบว่า

1. ในส่วนของปัญหาาระบบราชการ “ความล่าช้า/ซ้ำซ้อนของระบบราชการ” เป็นอุปสรรคในระดับสำคัญมากที่สุด ต่อการลงทุนจากประเทศญี่ปุ่น ส่วน “ปัญหาการคอร์รัปชัน” เป็นปัญหาที่มีความสำคัญในระดับมาก ต่อการลงทุน
2. ในส่วนอุปสรรคด้านแรงงาน พบว่า “ต้นทุนค่าจ้างสูง” และ “ขาดผู้เชี่ยวชาญ” เป็นอุปสรรคที่มีความสำคัญมากต่อการลงทุน ในขณะที่ “แรงงานไทยมีทักษะไม่ดีและมีการศึกษาต่ำ” เป็นอุปสรรคในระดับปานกลาง
3. ปัญหา “มีการเปลี่ยนรัฐบาลที่บ่อยครั้ง” เป็นปัญหาในระดับสำคัญมากต่อการลงทุน
4. ปัญหา “การจรรยาบรรณที่ติดขัด” เป็นอุปสรรคที่มีความสำคัญในระดับมาก ต่อการลงทุน โดยตรงจากประเทศญี่ปุ่นในอุตสาหกรรมสิ่งทอไทย
5. ในส่วนของปัญหาโครงสร้างพื้นฐานไม่เพียงพอ พบว่า ปัญหาด้าน “ถนน” และ “ท่าเรือ” เป็นปัญหาที่สำคัญมากต่อนักลงทุนชาวญี่ปุ่น ในขณะที่ ปัญหาด้าน “ไฟฟ้า” “ประปา” และ “โทรศัพท์” เป็นปัญหาในระดับปานกลาง

ตารางที่ 4.77 : ปัญหาและอุปสรรคที่มีผลกระทบต่อการลงทุนจากประเทศญี่ปุ่น ในอุตสาหกรรม
สิ่งทอไทย

ปัญหาและอุปสรรค	จำนวนบริษัทที่ตอบแบบสอบถาม (จากจำนวน 10 บริษัท)					คะแนนเฉลี่ย
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด	
1. ระบบราชการ						
1) ความล่าช้า/ซ้ำซ้อน ของระบบราชการ	5	5	0	0	0	4.50
2) ปัญหาการคอร์รัปชัน	5	4	1	0	0	4.40
2. แรงงาน						
1) ต้นทุนค่าจ้างสูง	1	3	6	0	0	3.50
2) แรงงานไทยมีทักษะ ไม่ดีและมีการศึกษาต่ำ	0	2	3	5	0	2.70
3) ขาดผู้เชี่ยวชาญ (Technical Man)	0	9	1	0	0	3.90
3. มีการเปลี่ยนรัฐบาลที่ บ่อยครั้ง	2	3	3	2	0	3.50
4. การจราจรที่ติดขัด	3	4	3	0	0	4.00
5. โครงสร้างพื้นฐานไม่ เพียงพอ						
1) ไฟฟ้า	1	5	2	1	1	3.40
2) ประปา	0	3	2	4	1	2.70
3) โทรศัพท์	0	7	1	1	1	3.40
4) ถนน	3	3	3	1	0	3.80
5) ท่าเรือ	4	5	1	0	0	4.30

หมายเหตุ : กำหนดความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถามเป็นคะแนน โดย กำหนดให้ มากที่สุด
มาก ปานกลาง น้อย น้อยที่สุด เป็น 5 4 3 2 และ 1 ตามลำดับ

ที่มา : จากการสำรวจข้อมูลภาคสนาม

โดยสรุปแล้ว ปัญหาและอุปสรรคที่นักลงทุนชาวญี่ปุ่น ให้ความสำคัญว่าเป็นปัญหาที่มีความสำคัญมาก ที่พวกเขาประสบในการเข้ามาลงทุนในประเทศไทย นั้นประกอบด้วยปัญหา 8 ประการ โดยเรียงตามน้ำหนักของคะแนน ได้ดังนี้

1. “ความล่าช้า/ซ้ำซ้อนของระบบราชการ” เป็นปัญหาที่ได้รับคะแนนเฉลี่ยมากที่สุด คือ 4.50 และอยู่ในปัญหาระดับสำคัญมากที่สุด
2. “ปัญหาการคอร์รัปชัน” เป็นปัญหาที่ได้รับคะแนนรองลงมา คือ 4.40
3. ปัญหาโครงสร้างพื้นฐานด้าน “ท่าเรือ” ได้รับคะแนน 4.30
4. ปัญหา “การจราจรที่ติดขัด” ได้รับคะแนนเฉลี่ย 4.00
5. ปัญหา “ขาดผู้เชี่ยวชาญ” ได้รับคะแนนเฉลี่ย 3.90
6. ปัญหาโครงสร้างพื้นฐานด้าน “ถนน” ได้รับคะแนนเฉลี่ย 3.80
7. อุปสรรค “ต้นทุนค่าจ้างสูง” และ “มีการเปลี่ยนรัฐบาลที่บ่อยครั้ง” ได้รับคะแนนเท่ากันที่ 3.50

กลุ่มนักลงทุนจากกลุ่ม Asian NIEs

มีบริษัทที่มีการลงทุนจากกลุ่ม Asian NIEs ให้ความร่วมมือในการให้ข้อมูล จำนวน 11 บริษัท ผลที่ได้จากการสัมภาษณ์และการใช้แบบสอบถามบริษัทที่มีการลงทุนจากต่างประเทศ ในเรื่องอุปสรรคที่มีผลต่อการลงทุน มีดังใน ตารางที่ 4.78

ผลการวิเคราะห์อุปสรรคที่กระทบต่อการลงทุนจากกลุ่ม Asian NIEs ในอุตสาหกรรมสิ่งทอไทย

จากตารางที่ 4.78 เราพบว่า

1. ในส่วนของปัญหาระบบราชการ “ความล่าช้า/ซ้ำซ้อนของระบบราชการ” และ “ปัญหาการคอร์รัปชัน” เป็นอุปสรรคในระดับสำคัญมาก ต่อการลงทุนจากกลุ่ม Asian NIEs
2. ในส่วนอุปสรรคด้านแรงงาน พบว่า “ต้นทุนค่าจ้างสูง” และ “ขาดผู้เชี่ยวชาญ” เป็นอุปสรรคที่มีความสำคัญมากต่อการลงทุน ในขณะที่ “แรงงานไทยมีทักษะไม่ดีและมีการศึกษาต่ำ” เป็นอุปสรรคในระดับปานกลาง

ตารางที่ 4.78 : ปัญหาและอุปสรรคที่มีผลกระทบต่อการลงทุนจากกลุ่ม Aslan NIEs ในอุตสาหกรรมสิ่งทอไทย

ปัญหาและอุปสรรค	จำนวนบริษัทที่ตอบแบบสอบถาม (จากจำนวน 11 บริษัท)					
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด	คะแนนเฉลี่ย
1. ระบบราชการ						
1) ความล่าช้า/ซ้ำซ้อนของระบบราชการ	1	9	1	0	0	4.00
2) ปัญหาการคอร์รัปชัน	4	7	0	0	0	4.36
2. แรงงาน						
1) ต้นทุนค่าจ้างสูง	6	4	0	1	0	4.36
2) แรงงานไทยมีทักษะไม่ดีและมีการศึกษาดำ	0	2	5	4	0	2.82
3) ขาดผู้เชี่ยวชาญ (Technical Man)	1	6	3	1	0	3.64
3. มีการเปลี่ยนรัฐบาลที่บ่อยครั้ง	0	5	3	2	1	3.09
4. การจราจรที่ติดขัด	0	6	5	0	0	3.55
5. โครงสร้างพื้นฐานไม่เพียงพอ						
1) ไฟฟ้า	0	9	2	0	0	3.82
2) ประปา	0	1	6	4	0	2.73
3) โทรศัพท์	0	1	9	1	0	3.00
4) ถนน	0	7	4	0	0	3.64
5) ท่าเรือ	3	7	1	0	0	4.18

หมายเหตุ : กำหนดความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถามเป็นคะแนน โดย กำหนดให้ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย น้อยที่สุด เป็น 5 4 3 2 และ 1 ตามลำดับ

ที่มา : จากการสำรวจข้อมูลภาคสนาม

3. ปัญหา “มีการเปลี่ยนรัฐบาลที่บ่อยครั้ง” เป็นปัญหาในระดับปานกลาง

4. ปัญหา “การจราจรที่ติดขัด” เป็นอุปสรรคที่มีความสำคัญในระดับมาก ต่อการลงทุน โดยตรงจากกลุ่ม Asian NIEs

5. ในส่วนของปัญหาโครงสร้างพื้นฐานไม่เพียงพอ พบว่า ปัญหาด้าน “ไฟฟ้า” “ถนน” และ “ท่าเรือ” เป็นปัญหาที่สำคัญมากต่อนักลงทุน Asian NIEs ในขณะที่ปัญหาด้าน “ประปา” และ “โทรศัพท์” เป็นปัญหาในระดับปานกลาง

โดยสรุปแล้ว ปัญหาและอุปสรรคที่นักลงทุนกลุ่ม Asian NIEs ที่เข้ามาลงทุนในอุตสาหกรรมสิ่งทอ ให้ความสำคัญว่าเป็นปัญหาที่มีความสำคัญมาก ที่พวกเขาประสบในการเข้ามาลงทุนในประเทศไทย นั้นประกอบด้วยปัญหา 7 ประการ โดยเรียงตามน้ำหนักของคะแนน ดังนี้

1. ปัญหา “ต้นทุนค่าจ้างสูง” และ “ปัญหาการคอร์รัปชัน” เป็นปัญหาที่ได้รับคะแนนเฉลี่ยมากที่สุด จากนักลงทุนในกลุ่ม Asian NIEs ได้รับคะแนนเฉลี่ยเท่ากันที่ 4.36
2. ปัญหาโครงสร้างพื้นฐานด้าน “ท่าเรือ” เป็นปัญหาที่สำคัญรองลงมา ได้รับคะแนนเฉลี่ย 4.18
3. ปัญหา “ความล่าช้า/ซ้ำซ้อนของระบบราชการ” ได้รับคะแนนเฉลี่ย 4.00
4. ปัญหาโครงสร้างพื้นฐานด้าน “ไฟฟ้า” ได้รับคะแนนเฉลี่ย 3.82
5. ปัญหา การ “ขาดผู้เชี่ยวชาญ” และ ปัญหาโครงสร้างพื้นฐานด้าน “ถนน” ได้รับคะแนนเฉลี่ยเท่ากันที่ 3.64
6. ปัญหา “การจราจรที่ติดขัด” ได้รับคะแนนเฉลี่ย 3.55

กลุ่มนักลงทุนจากกลุ่ม ประเทศยุโรปและสหรัฐอเมริกา

มีบริษัทที่มีการลงทุนจากกลุ่ม สหรัฐอเมริกาและยุโรป ให้ความร่วมมือในการให้ข้อมูล จำนวน 10 บริษัท ผลที่ได้จากการสัมภาษณ์และการใช้แบบสอบถามบริษัทที่มีการลงทุนจากต่างประเทศ ในเรื่องอุปสรรคที่มีผลต่อการลงทุน มีดังใน ตารางที่ 4.79

ผลการวิเคราะห์อุปสรรคที่กระทบต่อการลงทุนจากกลุ่มประเทศในยุโรปและสหรัฐอเมริกา ในอุตสาหกรรมสิ่งทอไทย

จากตารางที่ 4.79 พบว่า

1. ในส่วนของปัญหาาระบบราชการ "ความล่าช้า/ซ้ำซ้อนของระบบราชการ" และ "ปัญหาการคอร์ปชั่น" เป็นอุปสรรคในระดับสำคัญมาก ต่อการลงทุนจากกลุ่ม ยุโรปและสหรัฐอเมริกา
2. ในส่วนอุปสรรคด้านแรงงาน พบว่า ทั้ง "ต้นทุนค่าจ้างสูง" "แรงงานไทยมีทักษะไม่ดี และมีการศึกษาต่ำ" และ "ขาดผู้เชี่ยวชาญ" เป็นอุปสรรคที่มีความสำคัญมากต่อการลงทุน
3. ปัญหา "มีการเปลี่ยนรัฐบาลที่บ่อยครั้ง" เป็นปัญหาในระดับมาก
4. ปัญหา "การจรรยาบรรณที่ติดขัด" เป็นอุปสรรคที่มีความสำคัญในระดับมาก
5. ในส่วนของปัญหาโครงสร้างพื้นฐานไม่เพียงพอ พบว่า ปัญหาด้าน "ไฟฟ้า" "โทรศัพท์" "ถนน" และ "ท่าเรือ" เป็นปัญหาที่สำคัญมากต่อนักลงทุน ในขณะที่ ปัญหาด้าน "ประปา" เป็นปัญหาในระดับปานกลาง

โดยสรุปแล้ว ปัญหาและอุปสรรคที่นักลงทุนกลุ่ม ยุโรปและสหรัฐอเมริกา ที่เข้ามาลงทุน ในอุตสาหกรรมสิ่งทอ ให้ความสำคัญว่าเป็นปัญหาที่มีความสำคัญมาก ที่พวกเขาประสบในการเข้ามาลงทุนในประเทศไทย นั้นประกอบด้วยปัญหา 11 อย่าง โดยเรียงตามน้ำหนักคะแนน ได้ดังนี้

1. ปัญหา "ความล่าช้า/ซ้ำซ้อนของระบบราชการ" และ ปัญหาด้าน "ไฟฟ้า" เป็นปัญหาที่นักลงทุนกลุ่มนี้ให้ความสำคัญที่สุด ได้รับคะแนนเฉลี่ยเท่ากับที่ 4.40
2. ปัญหา "ขาดผู้เชี่ยวชาญ" เป็นปัญหาที่สำคัญรองลงมา ได้รับคะแนนเฉลี่ย 4.30
3. "ปัญหาการคอร์ปชั่น" ได้รับคะแนนเฉลี่ย 4.10
4. ปัญหา "การจรรยาบรรณที่ติดขัด" ได้รับคะแนนเฉลี่ย 3.80
5. อุปสรรค "ต้นทุนค่าจ้างสูง" "แรงงานไทยมีทักษะไม่ดีและมีการศึกษาต่ำ" "มีการเปลี่ยนรัฐบาลที่บ่อยครั้ง" และ ปัญหาด้าน "ท่าเรือ" ได้รับคะแนนเฉลี่ยเท่ากับที่ 3.70
6. ปัญหาด้าน "โทรศัพท์" และ "ถนน" ได้รับคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ คือ 3.50

ตารางที่ 4.79 : ปัญหาและอุปสรรคที่มีผลกระทบต่อการลงทุนจากกลุ่มประเทศใน ยุโรป และ
สหรัฐอเมริกา ในอุตสาหกรรมสิ่งทอไทย

ปัญหาและอุปสรรค	จำนวนบริษัทที่ตอบแบบสอบถาม (จากจำนวน 10 บริษัท)					คะแนนเฉลี่ย
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด	
1. ระบบราชการ						
1) ความล่าช้า/ซ้ำซ้อน ของระบบราชการ	4	6	0	0	0	4.40
2) ปัญหาการคอร์รัปชัน	2	7	1	0	0	4.10
2. แรงงาน						
1) ต้นทุนค่าจ้างสูง	1	5	4	0	0	3.70
2) แรงงานไทยมีทักษะ ไม่ดีและมีการศึกษาค่ำ	1	6	2	1	0	3.70
3) ขาดผู้เชี่ยวชาญ (Technical Man)	5	3	2	0	0	4.30
3. มีการเปลี่ยนรัฐบาลที่ บ่อยครั้ง	1	5	4	0	0	3.70
4. การจราจรที่ติดขัด	2	4	4	0	0	3.80
5. โครงสร้างพื้นฐานไม่ เพียงพอ						
1) ไฟฟ้า	5	4	1	0	0	4.40
2) ประปา	0	4	6	0	0	3.40
3) โทรศัพท์	0	5	5	0	0	3.50
4) ถนน	2	2	5	1	0	3.50
5) ท่าเรือ	2	4	3	1	0	3.70

หมายเหตุ : กำหนดความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถามเป็นคะแนน โดย กำหนดให้ มากที่สุด
มาก ปานกลาง น้อย น้อยที่สุด เป็น 5 4 3 2 และ 1 ตามลำดับ

ที่มา : จากการสำรวจข้อมูลภาคสนาม

การเปรียบเทียบปัญหาและอุปสรรคที่มีผลกระทบต่อการลงทุนโดยตมจากต่างประเทศในระหว่างกลุ่มประเทศที่เข้ามาลงทุน

ในส่วนนี้ เราจะพิจารณาเปรียบเทียบปัญหาและอุปสรรคต่างๆที่ดึงดูดการลงทุนจากต่างประเทศว่าในแต่ละปัจจัยนั้น นักลงทุนในแต่ละกลุ่มประเทศ ให้ความสำคัญกับปัญหาแต่ละตัวนั้น เหมือนหรือแตกต่างกันอย่างไร

ซึ่งในการเปรียบเทียบ ใช้วิธีเช่นเดียวกับการเปรียบเทียบในระหว่างกลุ่มอุตสาหกรรม

ซึ่ง ผลการวิเคราะห์มีดังนี้

1. ปัญหาด้านระบบราชการ

แบ่งออกเป็น 2 ปัญหา คือ

1.1 ปัญหา "ความล่าช้า/ซ้ำซ้อนของระบบราชการ"

H_0 : นักลงทุนในทั้ง 3 กลุ่มประเทศ ให้ความสำคัญในปัญหา "ความล่าช้า/ซ้ำซ้อนของระบบราชการ" ไม่แตกต่างกัน

H_1 : มีนักลงทุนอย่างน้อย 2 กลุ่มประเทศ ที่ให้ความสำคัญ ในปัญหา "ความล่าช้า/ซ้ำซ้อนของระบบราชการ" แตกต่างกัน

ตารางที่ 4.80 : ANOVA (ความล่าช้า/ซ้ำซ้อนของระบบราชการ)

ANOVA

Red Tape					
	Sum of Squares	df	Mean Square	F	Sig.
Between Groups	1.487	2	.744	3.017	.065
Within Groups	6.900	28	.246		
Total	8.387	30			

จากตารางที่ 4.80 พบว่า ค่านัยยะสำคัญที่ได้จากการคำนวณมีค่าเท่ากับ 0.065 ซึ่งมีค่ามากกว่า 0.05 (α) เราจึงยอมรับ H_0 นั่นคือ ในปัญหา "ความล่าช้า/ซ้ำซ้อนของระบบราชการ" นักลงทุนชาวต่างประเทศในทั้ง 3 กลุ่มประเทศ ให้ความสำคัญกับปัญหานี้ ไม่แตกต่างกัน

1.2 ปัญหา "การคอร์รัปชัน"

H_0 : นักลงทุนในทั้ง 3 กลุ่มประเทศ ให้ความสำคัญใน "ปัญหาการคอร์รัปชัน" ไม่ต่างกัน

H_1 : มีนักลงทุนอย่างน้อย 2 กลุ่มประเทศ ที่ให้ความสำคัญ ใน "ปัญหาการคอร์รัปชัน" แตกต่างกัน

ตารางที่ 4.81 : ANOVA (ปัญหาการคอร์รัปชัน)

ANOVA

Corruption Problem

	Sum of Squares	df	Mean Square	F	Sig.
Between Groups	.542	2	.271	.770	.472
Within Groups	9.845	28	.352		
Total	10.387	30			

จากตารางที่ 4.81 พบว่า ค่านัยยะสำคัญที่ได้จากการคำนวณมีค่าเท่ากับ 0.472 ซึ่งมีค่ามากกว่า 0.05 (α) เราจึงยอมรับ H_0 นั่นคือ ในปัญหา "การคอร์รัปชัน" นักลงทุนชาวต่างประเทศในทั้ง 3 กลุ่มประเทศ ให้ความสำคัญกับปัญหานี้ ไม่แตกต่างกัน

ในส่วนของปัญหาด้านระบบราชการ ทั้งปัญหา "ความล่าช้า/ซ้ำซ้อนของระบบราชการ" และ "ปัญหาการคอร์รัปชัน" นักลงทุนจากทั้ง 3 กลุ่มประเทศต่างให้ความสำคัญว่าเป็นปัญหาที่มีความสำคัญในระดับมากที่สุดขวางการลงทุน โดยเฉพาะปัญหาการคอร์รัปชัน นักลงทุนเห็นว่าเป็นผลเสียอย่างยิ่งต่อการลงทุนจากต่างประเทศและอยากให้รัฐบาลไทยแก้ไขเรื่องนี้ให้ลดลง

2. ปัญหาด้านแรงงาน

แบ่งออกเป็น 3 ปัญหา คือ

2.1 ปัญหา "ต้นทุนค่าจ้างสูง"

H_0 : นักลงทุนในทั้ง 3 กลุ่มประเทศ ให้ความสำคัญในปัญหา "ต้นทุนค่าจ้างสูง" ไม่ต่างกัน

H_1 : มีนักลงทุนอย่างน้อย 2 กลุ่มประเทศ ที่ให้ความสำคัญ ในปัญหา "ต้นทุนค่าจ้าง สูง" แตกต่างกัน

ตารางที่ 4.82 : ANOVA (ต้นทุนค่าจ้างสูง)

ANOVA

High Labor Cost

	Sum of Squares	df	Mean Square	F	Sig.
Between Groups	4.338	2	2.169	3.543	.043
Within Groups	17.145	28	.612		
Total	21.484	30			

จากตารางที่ 4.82 เราพบว่า ค่านัยยะสำคัญที่ได้จากการคำนวณเท่ากับ 0.043 ซึ่งมีค่าน้อยกว่า 0.05 (α) เราจึงปฏิเสธ H_0 และยอมรับ H_1 นั่นคือ มีนักลงทุนอย่างน้อย 2 กลุ่มที่ให้ความสำคัญในปัญหานี้ แตกต่างกัน ซึ่งเราจำเป็นต้องทดสอบ LSD เพื่อหาว่านักลงทุนกลุ่มไหนที่ให้ความสำคัญแตกต่างกันอย่างไร

ตารางที่ 4.83 : Multiple Comparisons (ต้นทุนค่าจ้างสูง)

Multiple Comparisons

Dependent Variable: High Labor Cost

LSD

(I) group	(J) group	Mean Difference (I-J)	Std. Error	Sig.	95% Confidence Interval	
					Lower Bound	Upper Bound
Japan	Asia NIEs	-.86*	.34	.017	-1.56	-.16
	EU & USA	-.20	.35	.572	-.92	.52
Asia NIEs	Japan	.86*	.34	.017	.16	1.56
	EU & USA	.66	.34	.062	-3.67E-02	1.36
EU & USA	Japan	.20	.35	.572	-.52	.92
	Asia NIEs	-.66	.34	.062	-1.36	3.67E-02

*. The mean difference is significant at the .05 level.

จากตารางที่ 4.83 คู่ของกลุ่มนักลงทุนที่มีนัยยะสำคัญ มีเพียง 1 คู่ คือ คู่ของประเทศญี่ปุ่นและ Asia NIEs เมื่อพิจารณาจากการทดสอบ LSD และคะแนนเฉลี่ยระหว่างกลุ่ม (ญี่ปุ่น : Asia NIEs : EU&USA ; 3.50 : 4.30 :3.70) เราสรุปได้ว่า

1. เมื่อเราพิจารณากลุ่ม ยุโรปและสหรัฐอเมริกา เราพบว่า พวกเขาให้ความสำคัญกับปัญหานี้ไม่ต่างจากกลุ่มนักลงทุน 2 กลุ่มประเทศที่เหลือ

2. แต่เมื่อเราพิจารณา กลุ่มประเทศญี่ปุ่น กับกลุ่ม Asia NIEs จะพบว่า กลุ่มนักลงทุน Asia NIEs ให้ความสำคัญกับปัญหานี้มากกว่ากลุ่มนักลงทุนจากประเทศญี่ปุ่น

จากการเก็บรวบรวมข้อมูลภาคสนาม พบว่านักลงทุนชาวต่างประเทศค่อนข้างมีความกังวลกับปัญหาค่าจ้างแรงงานของไทยเพิ่มสูงขึ้น พวกเขาบอกว่า แม้ว่าต้นทุนแรงงานของไทยนั้นยังอยู่ในเกณฑ์ที่ต่ำ แต่เมื่อเปรียบเทียบกับประเทศคู่แข่งที่สำคัญๆ เช่น อินโดนีเซีย เวียดนาม บังคลาเทศ นั้น ประเทศไทยมีต้นทุนที่สูงกว่า และมีแนวโน้มที่เพิ่มขึ้นอีก จากการวิเคราะห์ปัจจัยดังกล่าว เราพบว่า นักลงทุนชาว Asian NIEs เข้ามาลงทุนในไทย เหตุผลสำคัญประการหนึ่งคือมุ่งหวังจะใช้แรงงานราคาถูกในประเทศไทย ในขณะที่นักลงทุนจากญี่ปุ่น จะให้ความสำคัญกับด้านตลาดมากกว่า ส่วนนักลงทุนจากกลุ่มยุโรปและสหรัฐอเมริกาจะให้ความสำคัญทั้ง 2 ด้านรองลงมา นี่คือนิวสาเหตุที่ทำให้ให้นักลงทุนจากกลุ่ม Asian NIEs ให้ความสำคัญกับปัญหาด้านต้นทุนค่าจ้างในประเทศไทยสูงมากกว่านักลงทุนชาวญี่ปุ่น

2.2 ปัญหา "แรงงานไทยมีทักษะไม่ดีและการศึกษาต่ำ"

H_0 : นักลงทุนในทั้ง 3 กลุ่มประเทศ ให้ความสำคัญในปัญหา "แรงงานไทยมีทักษะไม่ดีและการศึกษาต่ำ" ไม่แตกต่างกัน

H_1 : มีนักลงทุนอย่างน้อย 2 กลุ่มประเทศ ที่ให้ความสำคัญ ในปัญหา "แรงงานไทยมีทักษะไม่ดีและการศึกษาต่ำ" แตกต่างกัน

ตารางที่ 4.84 : ANOVA (แรงงานไทยมีทักษะไม่ดีและการศึกษาต่ำ)

ANOVA

Low skill and educate

	Sum of Squares	df	Mean Square	F	Sig.
Between Groups	6.035	2	3.017	4.737	.017
Within Groups	17.836	28	.637		
Total	23.871	30			

จากตารางที่ 4.84 เราพบว่า ค่านัยยะสำคัญที่ได้จากการคำนวณเท่ากับ 0.017 ซึ่งมีค่าน้อยกว่า 0.05 (α) เราจึงปฏิเสธ H_0 และยอมรับ H_1 นั่นคือ มีนักลงทุนอย่างน้อย 2 กลุ่มที่ให้ความสำคัญในปัญหานี้ แตกต่างกัน ซึ่งเราจำเป็นต้องทดสอบ LSD เพื่อหาว่านักลงทุนกลุ่มไหนที่ให้ความสำคัญแตกต่างกันอย่างไร

ตารางที่ 4.85 : Multiple Comparisons (แรงงานไทยมีทักษะไม่ดีและมีการศึกษาต่ำ)

Multiple Comparisons

Dependent Variable: Low skill and educate

LSD

(I) group	(J) group	Mean Difference (I-J)	Std. Error	Sig.	95% Confidence Interval	
					Lower Bound	Upper Bound
Japan	Asia NIEs	-.12	.35	.737	-.83	.60
	EU & USA	-1.00*	.36	.009	-1.73	-.27
Asia NIEs	Japan	.12	.35	.737	-.60	.83
	EU & USA	-.88*	.35	.017	-1.60	-.17
EU & USA	Japan	1.00*	.36	.009	.27	1.73
	Asia NIEs	.88*	.35	.017	.17	1.60

*. The mean difference is significant at the .05 level.

จากตารางที่ 4.85 คู่ของกลุ่มนักลงทุนที่มีนัยยะสำคัญ คือ กลุ่มนักลงทุนจาก กลุ่มยุโรป และสหรัฐอเมริกา กับ ญี่ปุ่น และ กลุ่มยุโรปและสหรัฐอเมริกา กับ Asian NIEs ในขณะที่กลุ่มนักลงทุนจาก ญี่ปุ่น กับกลุ่ม Asian NIEs ไม่มีนัยยะสำคัญ เมื่อพิจารณาจากการทดสอบ LSD และ คะแนนเฉลี่ยระหว่างกลุ่ม (ญี่ปุ่น : Asian NIEs : Europe and USA ; 2.70 : 2.82 :3.70) เราสรุปได้ว่า

1. นักลงทุนจากประเทศญี่ปุ่นและกลุ่ม Asian NIEs ให้ความสำคัญกับปัญหานี้ไม่ต่างกัน
2. นักลงทุนจากกลุ่ม กลุ่มยุโรปและสหรัฐอเมริกาให้ความสำคัญกับปัญหานี้ มากกว่า นักลงทุนจากประเทศญี่ปุ่น และ Asian NIEs

ในเรื่องของทักษะฝีมือของแรงงานไทยนั้น ไม่เป็นอุปสรรคต่อการลงทุนมากนัก เพราะนักลงทุนชาวต่างประเทศส่วนมาก ยอมรับว่าแรงงานไทยเป็นแรงงานที่มีฝีมือดี ดังนั้นอุปสรรคที่มีความสำคัญจึงเป็นเรื่องของการศึกษา โดยเฉพาะด้านภาษา นักลงทุนชาวต่างประเทศในทั้ง 3 กลุ่มประเทศ กล่าวว่า แรงงานไทยมีความรู้ด้านภาษาที่ไม่ดีนัก ทำให้การติดต่อสื่อสาร การฝึกฝน ฝีมือ จากนักลงทุนหรือผู้เชี่ยวชาญจากต่างประเทศทำได้ยาก โดยกลุ่มนักลงทุนจากประเทศยุโรป และสหรัฐอเมริกา จะประสบกับปัญหาในเรื่องนี้มากที่สุด ในขณะที่นักลงทุนจากญี่ปุ่นและ Asian NIEs แม้ว่าจะมีปัญหายู้ง่วงแต่ทางบริษัทแม่อได้มีการจัดเตรียมสอนภาษาไทยพื้นฐานให้กับนักลงทุนที่มาประเทศไทยอยู่บ้างแล้ว

2.3 ปัญหา "ขาดผู้เชี่ยวชาญ"

H_0 : นักลงทุนในทั้ง 3 กลุ่มประเทศ ให้ความสำคัญในปัญหา "ขาดผู้เชี่ยวชาญ" ไม่ต่างกัน

H_1 : มีนักลงทุนอย่างน้อย 2 กลุ่มประเทศ ที่ให้ความสำคัญ ในปัญหา "ขาดผู้เชี่ยวชาญ" แตกต่างกัน

ตารางที่ 4.86 : ANOVA (ขาดผู้เชี่ยวชาญ)

ANOVA

Technician Scarcity					
	Sum of Squares	df	Mean Square	F	Sig.
Between Groups	2.326	2	1.163	2.404	.109
Within Groups	13.545	28	.484		
Total	15.871	30			

จากตารางที่ 4.86 พบว่า ค่านัยยะสำคัญที่ได้จากการคำนวณมีค่าเท่ากับ 0.109 ซึ่งมีค่ามากกว่า 0.05 (α) เราจึงยอมรับ H_0 นั่นคือ ในปัญหา "ขาดผู้เชี่ยวชาญ" นักลงทุนชาวต่างประเทศ ในทั้ง 3 กลุ่มประเทศ ให้ความสำคัญกับปัญหานี้ ไม่แตกต่างกัน

การขาดผู้เชี่ยวชาญเป็นสิ่งที่นักลงทุนในทุกกลุ่มให้ความสำคัญในระดับสำคัญมาก ทั้งนี้แม้ว่านักลงทุนส่วนใหญ่เห็นว่า แรงงานไทยเป็นแรงงานที่มีฝีมือมีความสามารถ แต่ผู้เชี่ยวชาญเฉพาะทาง โดยเฉพาะด้านเครื่องมือ เครื่องจักรที่ทันสมัย ค่อนข้างมีน้อย ซึ่งในประเด็นนี้นักลงทุนจากทั้ง 3 กลุ่มเห็นพ้องต้องกัน

3. ปัญหา "มีการเปลี่ยนรัฐบาลที่บ่อยครั้ง"

H_0 : นักลงทุนในทั้ง 3 กลุ่มประเทศ ให้ความสำคัญในปัญหา "มีการเปลี่ยนรัฐบาลที่บ่อยครั้ง" ไม่แตกต่างกัน

H_1 : มีนักลงทุนอย่างน้อย 2 กลุ่มประเทศ ที่ให้ความสำคัญ ในปัญหา "มีการเปลี่ยนรัฐบาลที่บ่อยครั้ง" แตกต่างกัน

ตารางที่ 4.87 : ANOVA (มีการเปลี่ยนรัฐบาลที่บ่อยครั้ง)

ANOVA

The Frequency of Government Transition

	Sum of Squares	df	Mean Square	F	Sig.
Between Groups	2.039	2	1.020	1.119	.341
Within Groups	25.509	28	.911		
Total	27.548	30			

จากตารางที่ 4.87 พบว่า คำนัยยะสำคัญที่ได้จากการคำนวณมีค่าเท่ากับ 0.341 ซึ่งมีค่ามากกว่า 0.05 (α) เราจึงยอมรับ H_0 นั่นคือ ในปัญหา "มีการเปลี่ยนรัฐบาลที่บ่อยครั้ง" นักลงทุนชาวต่างประเทศในทั้ง 3 กลุ่มประเทศ ให้ความสำคัญกับปัญหานี้ ไม่แตกต่างกัน

ในส่วนนี้นักลงทุนต่างเห็นว่า ประเทศไทยเรานั้นมีการเปลี่ยนรัฐบาลบ่อยครั้งเกินไป เช่น ในระยะเวลาเพียง 5 ปี (พ.ศ. 2538 - 2543) มีรัฐบาลถึง 3 ชุด ซึ่งเมื่อมีการเปลี่ยนรัฐบาลนโยบายต่างๆก็มีการเปลี่ยนไปด้วย ซึ่งนักลงทุนทั้ง 3 กลุ่มประเทศ ต่างเห็นตรงกันว่า อุปสรรคตัวนี้เป็นปัญหาที่มีความสำคัญประการหนึ่งที่มีผลต่อการลงทุนของพวกเขา

4. ปัญหา "การจราจรที่ติดขัด"

H_0 : นักลงทุนในทั้ง 3 กลุ่มประเทศ ให้ความสำคัญในปัญหา "การจราจรที่ติดขัด" ไม่แตกต่างกัน

H_1 : มีนักลงทุนอย่างน้อย 2 กลุ่มประเทศ ที่ให้ความสำคัญ ในปัญหา "การจราจรที่ติดขัด" แตกต่างกันไป

ตารางที่ 4.88 : ANOVA (การจราจรที่ติดขัด)

ANOVA

Traffic Jam

	Sum of Squares	df	Mean Square	F	Sig.
Between Groups	1.092	2	.546	1.067	.358
Within Groups	14.327	28	.512		
Total	15.419	30			

จากตารางที่ 4.88 พบว่า ค่านัยยะสำคัญที่ได้จากการคำนวณมีค่าเท่ากับ 0.358 ซึ่งมีค่ามากกว่า 0.05 (α) เราจึงยอมรับ H_0 นั่นคือ ในปัญหา "การจราจรที่ติดขัด" นักลงทุนชาวต่างประเทศในทั้ง 3 กลุ่มประเทศ ให้ความสำคัญกับปัญหานี้ ไม่แตกต่างกัน

ปัญหาการจราจรเป็นปัญหาที่นักลงทุนจากทั้ง 3 กลุ่มประเทศ ให้ความเห็นเป็นไปในทางเดียวกันว่า ประเทศไทย โดยเฉพาะในเขตกรุงเทพฯ และปริมณฑล มีปัญหาการจราจรที่ติดขัดมาก ทำให้การเดินทางติดขัด รวมทั้งการขนส่งสินค้าทำได้ลำบาก และต้องการให้ทางฝ่ายไทยแก้ปัญหาดังนี้ด้วย

5. ปัญหาด้านโครงสร้างพื้นฐานไม่เพียงพอ

แบ่งออกเป็น 5 ปัญหา คือ

5.1 ด้าน "ไฟฟ้า"

H_0 : นักลงทุนในทั้ง 3 กลุ่มประเทศ ให้ความสำคัญในปัญหา "ไฟฟ้า" ไม่แตกต่างกัน

H_1 : มีนักลงทุนอย่างน้อย 2 กลุ่มประเทศ ที่ให้ความสำคัญในปัญหา "ไฟฟ้า" แตกต่างกัน

ตารางที่ 4.89 : ANOVA ("ไฟฟ้า")

ANOVA

Electricity					
	Sum of Squares	df	Mean Square	F	Sig.
Between Groups	5.048	2	2.524	3.833	.034
Within Groups	18.436	28	.658		
Total	23.484	30			

จากตารางที่ 4.89 เราพบว่า ค่านัยยะสำคัญที่ได้จากการคำนวณเท่ากับ 0.034 ซึ่งมีค่าน้อยกว่า 0.05 (α) เราจึงปฏิเสธ H_0 และยอมรับ H_1 นั่นคือ มีนักลงทุนอย่างน้อย 2 กลุ่มที่ให้ความสำคัญในปัญหานี้ แตกต่างกัน ซึ่งเราจำเป็นต้องทดสอบ LSD เพื่อหาว่านักลงทุนกลุ่มไหนที่ให้ความสำคัญแตกต่างกันอย่างไร

ตารางที่ 4.90 : Multiple Comparisons ("ไฟฟ้า")

Multiple Comparisons

Dependent Variable: Electricity

LSD

(I) group	(J) group	Mean Difference (I-J)	Std. Error	Sig.	95% Confidence Interval	
					Lower Bound	Upper Bound
Japan	Asia NIEs	-.42	.35	.248	-1.14	.31
	EU & USA	-1.00*	.36	.010	-1.74	-.26
Asia NIEs	Japan	.42	.35	.248	-.31	1.14
	EU & USA	-.58	.35	.112	-1.31	.14
EU & USA	Japan	1.00*	.36	.010	.26	1.74
	Asia NIEs	.58	.35	.112	-.14	1.31

* The mean difference is significant at the .05 level.

จากตารางที่ 4.90 คู่ของกลุ่มนักลงทุนที่มีนัยยะสำคัญ มีเพียง 1 คู่ คือ คู่ของประเทศญี่ปุ่น กับ กลุ่มยุโรปและสหรัฐอเมริกา เมื่อพิจารณาจากการทดสอบ LSD และคะแนนเฉลี่ยระหว่างกลุ่ม (ญี่ปุ่น : Asia NIEs : EU&USA ; 3.40 : 3.82 : 4.40) เราสรุปได้ว่า

1. เมื่อเราพิจารณากลุ่ม Asia NIEs เราพบว่า พวกเขาให้ความสำคัญกับปัญหานี้ไม่ต่างจากกลุ่มนักลงทุน 2 กลุ่มประเทศที่เหลือ

2. แต่เมื่อเราพิจารณา กลุ่มประเทศญี่ปุ่น กับกลุ่ม สหรัฐอเมริกาและยุโรปจะพบว่า กลุ่มนักลงทุน กลุ่มยุโรปและUSA ให้ความสำคัญกับปัญหานี้มากกว่ากว่านักลงทุนจากประเทศญี่ปุ่น

5.2 ด้าน "ประปา"

H_0 : นักลงทุนในทั้ง 3 กลุ่มประเทศ ให้ความสำคัญในปัญหา "ประปา" ไม่แตกต่างกัน

H_1 : มีนักลงทุนอย่างน้อย 2 กลุ่มประเทศ ที่ให้ความสำคัญในปัญหา "ประปา" ต่างกัน

ตารางที่ 4.91 : ANOVA (ประปา)

ANOVA

Water Supply

	Sum of Squares	df	Mean Square	F	Sig.
Between Groups	3.189	2	1.595	2.676	.086
Within Groups	16.682	28	.596		
Total	19.871	30			

จากตารางที่ 4.91 พบว่า ค่านัยยะสำคัญที่ได้จากการคำนวณมีค่าเท่ากับ 0.086 ซึ่งมีค่ามากกว่า 0.05 (α) เราจึงยอมรับ H_0 นั่นคือ ในปัญหาโครงสร้างพื้นฐาน “ประปา” นักลงทุนชาวต่างประเทศในทั้ง 3 กลุ่มประเทศ ให้ความสำคัญกับปัญหานี้ ไม่แตกต่างกัน

5.3 ด้าน “โทรศัพท์”

H_0 : นักลงทุนในทั้ง 3 กลุ่มประเทศ ให้ความสำคัญในปัญหา “โทรศัพท์” ไม่ต่างกัน

H_1 : มีนักลงทุนอย่างน้อย 2 กลุ่มประเทศ ที่ให้ความสำคัญในปัญหา “โทรศัพท์” ต่างกัน

ตารางที่ 4.92 : ANOVA (โทรศัพท์)

ANOVA

Telephone					
	Sum of Squares	df	Mean Square	F	Sig.
Between Groups	1.487	2	.744	1.397	.264
Within Groups	14.900	28	.532		
Total	16.387	30			

จากตารางที่ 4.92 พบว่า ค่านัยยะสำคัญที่ได้จากการคำนวณมีค่าเท่ากับ 0.264 ซึ่งมีค่ามากกว่า 0.05 (α) เราจึงยอมรับ H_0 นั่นคือ ในปัญหาโครงสร้างพื้นฐาน “โทรศัพท์” นักลงทุนชาวต่างประเทศในทั้ง 3 กลุ่มประเทศ ให้ความสำคัญกับปัญหานี้ ไม่แตกต่างกัน

5.4 ด้าน “ถนน”

H_0 : นักลงทุนในทั้ง 3 กลุ่มประเทศ ให้ความสำคัญในปัญหา “ถนน” ไม่แตกต่างกัน

H_1 : มีนักลงทุนอย่างน้อย 2 กลุ่มประเทศ ที่ให้ความสำคัญในปัญหา “ถนน” ต่างกัน

ตารางที่ 4.93 : ANOVA (ถนน)

ANOVA

roads					
	Sum of Squares	df	Mean Square	F	Sig.
Between Groups	.451	2	.226	.306	.739
Within Groups	20.645	28	.737		
Total	21.097	30			

จากตารางที่ 4.93 พบว่า ค่านัยยะสำคัญที่ได้จากการคำนวณมีค่าเท่ากับ 0.739 ซึ่งมีค่ามากกว่า 0.05 (α) เราจึงยอมรับ H_0 นั่นคือ ในปัญหาโครงสร้างพื้นฐาน “โทรศัพท์” นักลงทุนชาวต่างประเทศในทั้ง 3 กลุ่มประเทศ ให้ความสำคัญกับปัญหานี้ ไม่แตกต่างกัน

5.5 ด้าน “ท่าเรือ”

H_0 : นักลงทุนในทั้ง 3 กลุ่มประเทศ ให้ความสำคัญในปัญหา “ท่าเรือ” ไม่แตกต่างกัน

H_1 : มีนักลงทุนอย่างน้อย 2 กลุ่มประเทศ ที่ให้ความสำคัญในปัญหา “ท่าเรือ” ต่างกัน

ตารางที่ 4.94 : ANOVA (ท่าเรือ)

ANOVA

Ports					
	Sum of Squares	df	Mean Square	F	Sig.
Between Groups	2.035	2	1.017	1.799	.184
Within Groups	15.836	28	.566		
Total	17.871	30			

จากตารางที่ 4.93 พบว่า ค่านัยยะสำคัญที่ได้จากการคำนวณมีค่าเท่ากับ 0.184 ซึ่งมีค่ามากกว่า 0.05 (α) เราจึงยอมรับ H_0 นั่นคือ ในปัญหาโครงสร้างพื้นฐาน “ท่าเรือ” นักลงทุนชาวต่างประเทศในทั้ง 3 กลุ่มประเทศ ให้ความสำคัญกับปัญหานี้ ไม่แตกต่างกัน

จากผลการวิเคราะห์ในเรื่องโครงสร้างพื้นฐานไม่เพียงพอ นักลงทุนชาวต่างประเทศมีความกังวลในเรื่องของไฟฟ้าและท่าเรือมากที่สุด โดยเฉพาะปัญหาด้านท่าเรือ นักลงทุนส่วนใหญ่ในทั้ง 3 กลุ่มประเทศ แทบพูดเป็นเสียงเดียวกันว่ามีปัญหามาก ดำเนินการล่าช้า การจะนำของเข้า-ออก ค่อนข้างช้า และมีปัญหาจิปาถะมากมาย ในส่วนเรื่องไฟฟ้าก็เช่นเดียวกัน มีปัญหาด้านกระแสไฟฟ้าตกบ่อย ไฟฟ้าไม่เพียงพอ ซึ่งในประเด็นนี้นักลงทุนมีความเห็นแตกต่างกัน โดยนักลงทุนจากกลุ่มยุโรปและสหรัฐอเมริกา ให้ความสำคัญมากกว่านักลงทุนชาวญี่ปุ่น ที่เป็นเช่นนี้อาจเนื่องจากเป็นเรื่องของความคุ้นเคย โดยในประเทศที่มีการพัฒนาอุตสาหกรรมก้าวหน้าทั้งหลาย ปัญหาเกี่ยวกับกระแสไฟฟ้าค่อนข้างมีน้อย เพราะสิ่งนี้ประเทศเหล่านี้ถือว่าเป็นสิ่งที่มีความจำเป็นพื้นฐาน เพราะฉะนั้นปัญหาเรื่องนี้ นักลงทุนจากยุโรปและสหรัฐอเมริกาเมื่อมาเจอกับปัญหานี้ จึงมีความกังวลมาก แต่ไม่ใช่ว่านักลงทุนชาวญี่ปุ่นจะไม่ให้ความสำคัญ แต่ที่ให้ความสำคัญน้อยกว่าเป็นเพราะว่านักลงทุนชาวญี่ปุ่นได้มีการเข้ามาลงทุนในอุตสาหกรรมสิ่งทอไทยมานานกว่า จึงสามารถที่จะปรับตัวได้มากกว่าเท่านั้นเอง

ตารางที่ 4.95 : สรุปการเปรียบเทียบปัญหาและอุปสรรค ในระหว่างกลุ่มประเทศที่เข้ามาลงทุน

ปัญหาและอุปสรรค	นัยยะสำคัญ	สรุปผล
1. ระบบราชการ 1) ความล่าช้า/ซ้ำซ้อนของระบบราชการ 2) ปัญหาการคอร์รัปชัน	ไม่มี ไม่มี	ทั้ง 2 ปัญหาในอุปสรรคระบบราชการนักลงทุนในทั้ง 3 กลุ่มประเทศให้ความสำคัญ ไม่ต่างกัน
2. แรงงาน 1) ต้นทุนค่าจ้างสูง 2) แรงงานไทยมีทักษะไม่ดี และมีการศึกษาต่ำ 3) ขาดผู้เชี่ยวชาญ	มี มี ไม่มี	1. เมื่อเราพิจารณากลุ่ม ยุโรปและสหรัฐอเมริกา เราพบว่า พวกเขาให้ความสำคัญกับปัญหานี้ไม่ต่างจากกลุ่มนักลงทุน 2 กลุ่มประเทศที่เหลือ 2. แต่เมื่อเราพิจารณา กลุ่มประเทศญี่ปุ่น กับกลุ่ม Asian NIEs จะพบว่า กลุ่มนักลงทุน Asian NIEs ให้ความสำคัญกับปัญหานี้มากกว่ากลุ่มนักลงทุนจากประเทศญี่ปุ่น 1. นักลงทุนจากประเทศญี่ปุ่นและกลุ่ม Asian NIEs ให้ความสำคัญกับปัญหานี้ไม่ต่างกัน 2. นักลงทุนจากกลุ่ม กลุ่มยุโรปและสหรัฐอเมริกา ให้ความสำคัญกับปัญหานี้ มากกว่า นักลงทุนจากประเทศญี่ปุ่น และ Asian NIEs นักลงทุนชาวต่างประเทศในทั้ง 3 กลุ่ม ให้ความสำคัญกับปัญหานี้ ไม่ต่างกัน
3. มีการเปลี่ยนรัฐบาลที่บ่อยครั้ง	ไม่มี	นักลงทุนในทั้ง 3 กลุ่มประเทศให้ความสำคัญกับปัญหานี้ไม่ต่างกัน
4. การจราจรที่ติดขัด	ไม่มี	นักลงทุนในทั้ง 3 กลุ่มประเทศให้ความสำคัญกับปัญหานี้ไม่ต่างกัน
5. โครงสร้างพื้นฐานไม่เพียงพอ		มีเพียงภาคด้าน ไฟฟ้าเท่านั้นที่มีนัยยะสำคัญ โดยนักลงทุนกลุ่มประเทศในยุโรปและสหรัฐอเมริกาให้ความสำคัญกับปัญหาด้านไฟฟ้ามากกว่านักลงทุนชาวญี่ปุ่น

4.3 ปัจจัยอื่น ๆ ที่มีผลกระทบต่อการลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศ ในอุตสาหกรรมสิ่งทอไทย

ในส่วนนี้ ที่เราแยกพิจารณาออกจากการวิเคราะห์ในส่วนของปัจจัยที่ดึงดูดและอุปสรรค นั้น เพราะว่า ปัจจัยเหล่านี้ เราไม่สามารถบ่งบอกได้อย่างชัดเจนว่ามันเป็นปัจจัยดึงดูดหรืออุปสรรค กันแน่ และในบางเรื่องนั้น เราก็ต้องการรายละเอียดที่มากขึ้น เราจึงจัดมันไว้ในอีกหมวดหนึ่ง โดย ในส่วนนี้ ผู้วิจัยได้สอบถามบริษัทที่มีการลงทุนจากต่างประเทศ ใน 3 เรื่องด้วยกัน เรื่องแรก คือ องค์การการค้าโลก (WTO) และการเปิดเสรีการค้าสิ่งทอ² เรื่องที่สอง คือ ปัญหาวิกฤติเศรษฐกิจ ในภูมิภาค และเรื่องที่สาม คือ ปัญหาการอ่อนตัวของค่าเงินบาท

องค์การการค้าโลก (WTO) และการเปิดเสรีการค้าสิ่งทอ

การเปิดเสรีการค้าสิ่งทอ ทำให้ประเทศไทยสามารถส่งสินค้าสิ่งทอไปขายยังตลาดต่างประเทศได้เพิ่มมากขึ้น ตามความคิดเห็นของบริษัทที่มีการลงทุนจากต่างประเทศส่วนใหญ่แล้ว ให้ความเห็นว่า เป็นสิ่งที่ดีที่เอื้อต่อการลงทุนจากต่างประเทศ แต่อย่างไรก็ตาม พวกเขาเห็นว่า ประเทศไทยเรานั้นยังไม่พร้อมทั้งเรื่องดังกล่าว กฎหมายการค้ายังมีความล้าหลัง และภาครัฐยังไม่เตรียมพร้อมในการเปิดเสรีการค้า สิ่งต่างๆเหล่านี้ทำให้ประเทศไทยไม่สามารถปรับตัวได้ทัน ในขณะที่ประเทศคู่แข่งหลายประเทศเริ่มปรับตัวกันแล้ว ดังนั้นแทนที่การเปิดเสรีการค้าสิ่งทอ จะช่วยดึงดูดการลงทุน กลับทำให้ทุนไหลออกไปยังประเทศที่มีความพร้อมกว่าเราได้

สำหรับในส่วนของผู้ร่วมทุนชาวไทย ยังได้ให้ข้อคิดเห็นเพิ่มเติมว่า การเปิดเสรีการค้าสิ่งทอในขณะที่ประเทศไทยไม่พร้อม จะทำให้ผู้ประกอบการชาวไทยเป็นผู้เสียประโยชน์มากกว่าได้ และอาจทำให้บริษัทตกอยู่ในมือของต่างชาติเป็นจำนวนมาก

² จากผลการเจรจา GATT รอบอุรุกวัย ได้มีการจัดตั้งองค์การการค้าโลก (WTO) ขึ้นแทน GATT และประเทศสมาชิกตกลงที่จะดำเนินการให้การค้าสิ่งทอและเสื้อผ้าเครื่องนุ่งห่มของโลกดำเนินการไปอย่างเสรี ซึ่งมีการดำเนินการแบบค่อยเป็นค่อยไป โดยทยอยนำสิ่งทอและเสื้อผ้าเครื่องนุ่งห่มให้กลับเข้าสู่ภายใต้ GATT ภายในระยะเวลา 10 ปี ระหว่างปี พ.ศ. 2538 -2547 และหลังจากปี พ.ศ. 2548 การค้าสิ่งทอและเสื้อผ้าเครื่องนุ่งห่มของโลกจะดำเนินไปโดยเสรี ไม่มีระบบโควต้าอีกต่อไป

ปัญหาวิกฤติเศรษฐกิจในภูมิภาค

ในด้านนี้มีนักลงทุนให้ความเห็นทั้งด้านบวกและลบต่อการลงทุน ในด้านบวกนั้น วิกฤติเศรษฐกิจทำให้ราคาสินทรัพย์ในภูมิภาคมีมูลค่าถูกลง นำเข้ามาซื้อลงทุน แต่ความเห็นของนักลงทุนส่วนมาก คิดว่า ปัญหาวิกฤติ น่าจะมีผลในทางลบต่อการลงทุนมากกว่า เนื่องจากในภาวะที่เศรษฐกิจมีความผันผวน เป็นการยากที่จะวางแผน คาดเดา ต้นทุนและผลได้ นักลงทุนชาวต่างประเทศจึงชะลอการลงทุนไว้ก่อน นอกจากนี้มีนักลงทุนบางท่านให้ความเห็นว่า วิกฤติเศรษฐกิจที่เกิดขึ้นน่าจะเป็นผลดีต่อธุรกิจสิ่งทอของไทย เพราะจะทำให้บริษัทมีความเข้มแข็ง และมีการปรับปรุงองค์กรให้มีประสิทธิภาพสู้กับตลาดโลกได้ดียิ่งขึ้น

ปัญหาการอ่อนตัวของค่าเงินบาท

ในส่วนของปัจจัยดึงดูดการลงทุน เราจัดให้การอ่อนตัวของค่าเงินบาทเป็นปัจจัยที่ดึงดูดตัวหนึ่ง แต่ในการวิเคราะห์ในส่วนนี้ เราจะมาพิจารณาลงในรายละเอียดให้มากขึ้น ว่านักลงทุนมีความเห็นในปัจจัยนี้เป็นเช่นไร

แม้ว่านักลงทุนชาวต่างประเทศส่วนใหญ่จะเห็นว่า การอ่อนตัวของค่าเงินบาท เป็นปัจจัยดึงดูดที่สำคัญปัจจัยหนึ่ง แต่ถ้าเราพิจารณาผลกระทบแบบเป็นภาพรวมนั้น การอ่อนตัวของค่าเงินบาท ก็มีผลทางลบต่อการลงทุนจากต่างประเทศเช่นกัน หลายประการ ประการแรก คือ นักลงทุนชาวต่างประเทศไม่สามารถที่จะคาดการณ์การค่าเงินบาทได้ แม้ว่านักลงทุนจะเล็งเห็นกำไรจากการเข้ามาลงทุนในประเทศไทยก็ตาม แต่การเปลี่ยนแปลงของค่าเงินอาจทำให้เขาสูญเสียได้ ในที่สุด ประการที่สอง การอ่อนตัวของค่าเงินบาท ทำให้วัตถุดิบที่ต้องนำเข้าจากต่างประเทศ ไม่ว่าจะเป็นสารเคมี หรือวัตถุดิบชั้นกลาง มีต้นทุนที่สูงขึ้น ทำให้นักลงทุนมีการชะลอการลงทุนลง ประการที่สาม ธุรกิจที่มีการลงทุนจากต่างประเทศหลายกิจการ มีการกู้เงินจากต่างประเทศในรูปสกุลเงินดอลลาร์ การอ่อนตัวของค่าเงินบาท ทำให้บริษัทต้องแบกรับภาระหนี้เพิ่มมากขึ้น การขยายการลงทุนเพิ่มจึงไม่อาจทำได้

อย่างไรก็ตาม นักลงทุนส่วนใหญ่ก็ยังเห็นร่วมกันว่า การอ่อนตัวของค่าเงินบาทยังเป็นปัจจัยสำคัญในการดึงดูดการลงทุนมากกว่าเป็นอุปสรรคในการชักชวนการลงทุน นอกจากนี้พวกเขายังกล่าวว่า สิ่งที่สำคัญอีกประการหนึ่งที่ยากจะให้เกิดขึ้น ก็คือทำอย่างไรจะให้ค่าเงินบาทมีเสถียรภาพ ณ ระดับใดระดับหนึ่ง สิ่งนี้จะช่วยเอื้อต่อการลงทุนให้เพิ่มมากขึ้นเช่นเดียวกัน

4.4 ข้อเสนอแนะจากนักลงทุน และสิ่งที่ควรปรับปรุงเพื่อเป็นประโยชน์ต่อการลงทุนและการพัฒนาอุตสาหกรรมสิ่งทอของไทย

ในส่วนนี้เราให้ผู้ประกอบการในบริษัทที่เป็นตัวอย่างในการศึกษา แสดงความคิดเห็นถึงสิ่งที่อยากให้มีการปรับปรุงแก้ไข ปรากฏว่าได้ข้อเสนอแนะและข้อคิดเห็นที่เป็นประโยชน์ในหลายๆด้าน ซึ่งสามารถสรุปได้ดังนี้

1. ในด้านของกฎหมายและการจัดเก็บภาษี ยังคงมีความล่าช้าและซับซ้อนมาก กฎหมายการค้าของไทยยังมีความล้าหลังไม่ทันกับกระแสโลก ทำให้การดำเนินธุรกิจไม่สามารถทำได้อย่างเต็มที่ การจัดเก็บภาษี ก็เช่นเดียวกัน มีการเก็บภาษีที่ซับซ้อนในหลายขั้นตอน การขอคืนภาษีก็ล่าช้า เมื่อเทียบกับประเทศอื่นๆหลายประเทศ นักลงทุนให้ข้อเสนอว่า รัฐบาลไทยควรที่จะยกเลิกเรื่องกฎหมายทางการค้า และระบบการจัดเก็บภาษีเสียใหม่ ให้มีความคล่องตัวและมีความง่ายแก่การดำเนินการ

2. ควรมีการสนับสนุนด้านการศึกษา โดยเฉพาะภาษาอังกฤษให้มากขึ้น นักลงทุนชาวต่างประเทศหลายท่าน กล่าวว่า แรงงานของไทย ถือได้ว่ามีทักษะและมีมือที่ดี แต่มีข้อด้อยคือความรู้ด้านภาษา โดยเฉพาะภาษาอังกฤษ ไม่ค่อยดีนัก ทำให้การประสานงานระหว่างนายจ้างหรือหัวหน้าชาวต่างประเทศ กับคนงานไทย ไม่ค่อยมีประสิทธิภาพ ดังนั้น รัฐบาลควรจะมีการเพิ่มหลักสูตรภาษาอังกฤษหรือสอนภาษาอังกฤษในโรงเรียนให้มากขึ้น หรือให้มีการจัดอบรมภาษาอังกฤษแก่คนงาน โดยอาจจะร่วมมือกับทางภาคเอกชนในการดำเนินการในเรื่องนี้

3. ในเรื่องของระบบสาธารณูปโภคและโครงสร้างพื้นฐาน นักลงทุนเห็นว่าควรให้มีการปรับปรุงและกระจายโครงสร้างพื้นฐานไปสู่ส่วนภูมิภาคมากขึ้นกว่าที่เป็นอยู่ แทนที่จะกระจุกตัวอยู่เฉพาะตามเขตเมืองใหญ่ เพราะโรงงานอุตสาหกรรมสิ่งทอหลายโรงงานมีการตั้งออกไปสู่ภูมิภาคมากขึ้น และในส่วนของนิคมอุตสาหกรรมก็เช่นเดียวกัน บางนิคม โครงสร้างพื้นฐานก็ยังไม่ดี เช่น ไฟฟ้าตกบ่อย ถนนสายที่จะเข้านิคมยังไม่ดีนัก เป็นต้น

4. ควรมีการจัดตั้งองค์การอิสระ ที่มีความสามารถในการประสานความร่วมมือระหว่างอุตสาหกรรมต้นน้ำถึงปลายน้ำ เพื่อเสริมมูลค่าการส่งออก โดยหน่วยงานนี้ยังมีหน้าที่ในการให้ข้อมูลที่เป็นประโยชน์แก่ธุรกิจ เช่น ข้อมูลด้านตลาดต่างประเทศ และการปรับโครงสร้างของบริษัท เป็นต้น โดยควรจ้างนักบริหารมืออาชีพที่มีความสามารถมาบริหารองค์กรนี้